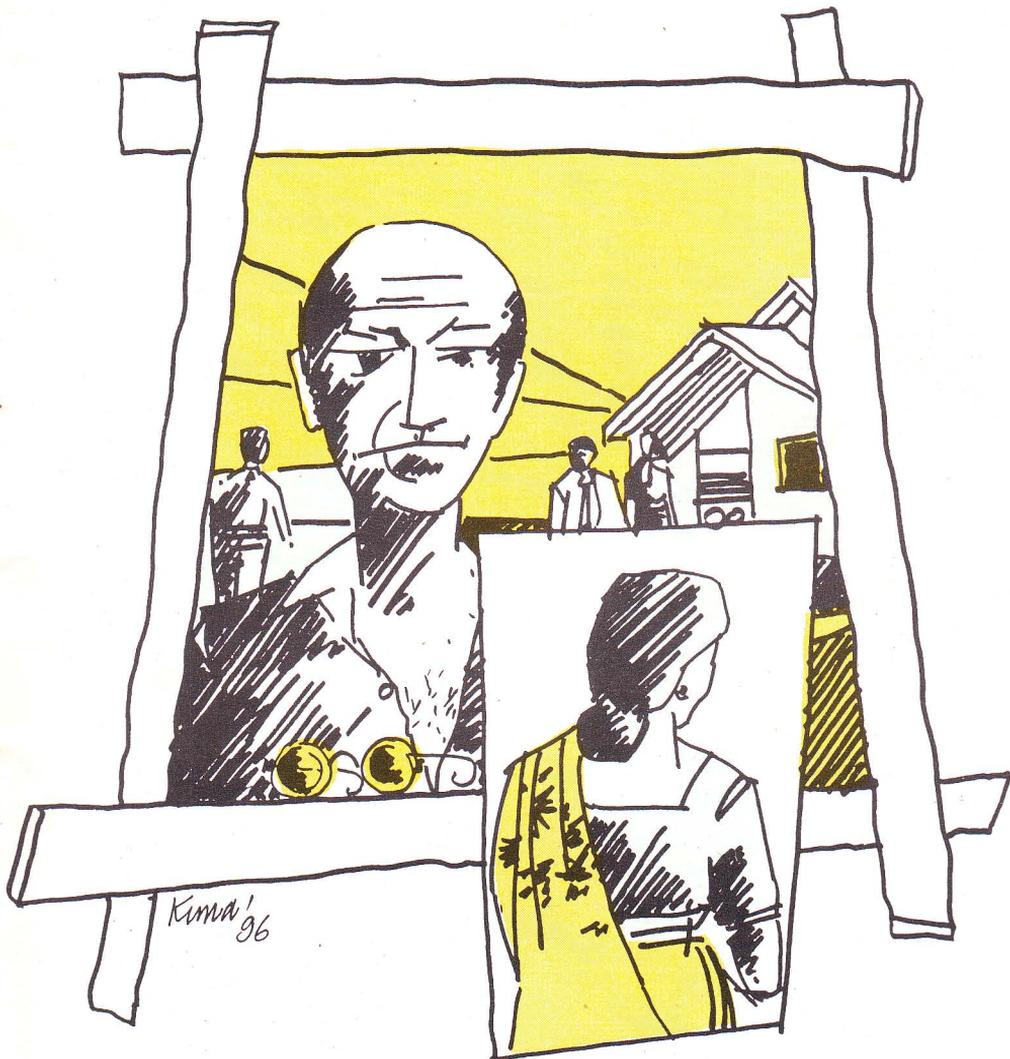

கலப்பு

Kuma' 96

FOR ALL KINDS OF INDIAN, SRI LANKAN FOOD & SPICES

EAT IN OR TAKE AWAY

CATERING AVAILABLE FOR SPECIAL EVENTS

133 Paramatta Road, Auburn N.S.W. 2144
Tel: (02) 748 1841, 748 0990

களம் 3

KALAPPAI

மனித மனத்தை உழுகின்ற
“கலப்பை”

உலகத் தமிழர்தம் உணர்வை
உயர்த்தி நிற்கும்

‘கலப்பை’, சீட்னி
பல்கலைக்கழகத்
தமிழ்ச் சங்கத்தின்
காலாண்டுச் சஞ்சிகை

தனிப்பிரதி :- Aus. \$2.50

ஆண்டுச்சந்தா

உள்நாடு :- Aus. \$10.00

வெளிநாடு :- Aus. \$20.00

பிரசுரிக்கப்படாத படைப்புகளைத்

திரும்பப் பெற இயலாது.

ஆசிரியர் குழுவுடன் தொடர்பு கொள்ள...

செல்வன். நேசராஜா பாக்கியநாதன்

Tele: (02) 9622 2337

செல்வி. சாந்தினி கிருஷ்ண சர்மா

Tele: (02) 9743 6207

“Kalappai”

Sydney University Tamil Society

P.O. Box 40, Wentworth Bldg.,

University of Sydney, NSW 2006

AUSTRALIA

Email:

pkthesw@extro.ucc.su.oz.au

ள் 2

உள்ளே

கருணைக்கொலை	2
கொவாலா	4
காலடி மலர்கள்	5
COMPUTER காதல்	8
சஞ்சன பலன்	...10
மெல்போர்தன் இளைஞர்..	...11
கலப்பை ஈராண்த விழா	...12
நாங்கள் உங்கள் பக்கம்	...14
மெலவன்ஸ்பேர்க் ஆலயம்	...16
உன்வி கிருஷ்ணன் பேட்டி..	...18
அழகிய ஆபத்துக்கள்	...21
ஓர் இளரின் கதை	...24
வாசகர் பக்கம்	...27
பிரந்தவர் சேர்ந்தால்..	...29
சொல் நிர்ப்பலப் போட்டி	...33
எங்களிடம் ஒரு வீடு...	...34
Where I would...	...36
உபதேசம்	...38
எழுக்கின் கதை	...41
இறைவன் தந்த பரிசு	...46
கேளுங்கள் தரப்படும்	...49
தமிழ் இளக்குவிப்புப்போட்டி	...50
கிழவனும் புறாக்களும்	...54
அமைச்சரின் வீடு	...56
நூல் அறிமுகம்	...57
மகப்பேறில்லாத் தன்மை	...58
இலங்கைத்தமிழர் கதை	...61

ஒவியம் - மனோ & குணா

அட்டைப்படம் - S. குணசிங்கம் (குணா)

வடிவமைப்பு - செந்தூரன் ஜெகதீசன்

கணனி உதவி - அவுஸ்திரேலிய தமிழ்த் தாயகம்

**HERO MOVIE LAND
& SPICE LAND**

For all supplies of
Fijian, Indian & Sri Lankan
Foods and Spices and
Tamil, Hindi & Malayalam Movies
9.00am - 8.00pm, 7 Days
281A Beames Ave., Mt.Druit 2770
Tel : (02) 625 4638
(New Owners)

Sponsored by

**University of
Sydney
UNION**

**TAMIL and HINDI
Movies are Available
Wholesalers and Retailers**

* Indian Spices * Island Foods

* Philipine Foods * Groceries

Opening Hours:

Mon - Wed 8am - 7pm
Thursday 8am - 9pm
Friday 8am - 8pm
Saturday 8am - 6pm
Sunday 9am - 6pm

GLOBAL SHOPBEST
Shop 2, 32-50 Rooty Hill Road
North, Rooty Hill 2766
Tel: 675 3954

கருணைக் கொலை

தேதி:- 22-09-96, ஞாயிற்றுக் கிழமை.
இடம்:- டர்வின், வடக்கு மாவட்டம்,
கொலை செய்யப்பட்டவர்- பாப் டென்ட்
(Bob Dent)

கொலையாளி:- டாக்டர் ஃபிலிப் நிட்ச்கே
(Dr. Philip Nitschke)

பாவித்த ஆயுதம்+முறை:-சாவுப் பெட்டியிலுள்ள
பம்பி மூலம் கொடிய மருந்துகள் குருதியில்
செலுத்தப்பட்டன.

கொலைக்கான காரணம்:- 5 வருடகாலப்பற்று
நோய் அவஸ்தைக்கு முற்றுப்புள்ளி.

கொலைக்கான சாட்சி:- இறந்தவரின் மனைவி
ஃ குடும்ப வைத்தியர்

கொலை செய்ய அனுமதி வழங்கியவர்:-
கொலை செய்யப்பட்டவர்

கொலையை ஆமோதித்தவர்கள்:- 2 வைத்திய
நிபுணர்கள் +1 மனநோய் வைத்திய நிபுணர்

கொலையாளிக் கான தண்டனை:-
சட்டபூர்வமாகக் கொலை செய்ததால், சட்டத்தின்
வலையிலிருந்து தப்பினார்.

கொலையாளியின் எதிர்காலம்:- இதுபோன்று
மேலும் இப்பணியைத் தொடர்வது. (Sydney
Morning Herald - 28/09/96)

இது ஓர் உண்மைச் சம்பவம். இதற்குப்
பெயர் தான் கருணைக் கொலை(Mercy kill-
ing). கேட்பதற்கு விந்தையாக இருக்கிறதா?
இனிமேலும் தொடர் இருக்கும் சம்பவம் இது.
உலகத்திலேயே முதன் முறையாக
அங்கீகரிக்கப்பட்ட 'யூத்தனேசியா' வுக்கான
(Euthanasia) சட்டத்தின்(Legislation) மூலம்
அவுஸ்திரேலியாவின் டர்வின் நகரம் சித்திரத்தில்
இடம்பிடித்துவிட்டது. Euthanasia என்ற
லத்தீன் சொல் யூ=நல்ல (Eu=Good),
தனேசியா=சாவு (thanasia=Death) என்று
பொருள் படும். வைத்தியர்களால்
குணமாக்கமுடியாது என்று கைவிடப்பட்ட
நோயாளிகளுக்கு, அந்த நோய் காரணமாக
அவர்கள் அனுபவிக்கும் அவஸ்தையிலிருந்தும்,
இவ்வுலகிலிருந்தும் விடுதலை அளிப்பதே இதன்
பிரதான நோக்கமாகும். எந்த ஒரு மனிதனுக்கும்
இவ்வுலகில் வாழ்வதற்கான அடிப்படை உரிமை

உண்டு. எவருக்கும் மற்றவர்களின்
வாழ்க்கையை முடித்துவைக்கும் உரிமை
கிடையாது. இதனையே சமயங்கள் எமக்குப்
போதிக்கின்றன. இப்படியே இவ்வளவு காலமும்
வாழ்ந்துவிட்டோம். என்றோ ஒரு நாள் சாவு
வரும் என்று எண்ணிய காலம் போய், நாமே
எமது சாவுக்கு நாள் குறிக்கும் காலம்
வந்துவிட்டது. Euthanasia Whither Man-
kind என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆங்கிலக்கட்டுரை
கலப்பையின் களம்-1 ஏர்-2 இல் வெளிவந்தது
என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

சரித்திரத்தைப் பின்னோக்கிப்
பார்ப்போமோமானால், கருணைக் கொலை பல
நாடுகளில் பல காலமாக நடைமுறையில்
இருந்திருக்கின்றது. அதை அந்தந்த
அரசாங்கங்களோ, மக்களோ ஆதரிக்காவிட்டாலும்,
தனிப்பட்டவர்களால் நிறைவேற்றப்பட்ட
கருணைக் கொலைகள் பலவுண்டு. நெதர்லாந்து
நாட்டில் கடந்த 20 வருடகாலமாகக்கருணைக்
கொலை நடைமுறையில் இருந்து
வந்திருக்கின்றது. இன்றும் இது
குற்றச் செயலாக்கணிக்கப்பட்டபோதிலும்,
கருணைக் கொலையில் ஈடுபடும் எவரும் உரிய
சட்ட விதிமுறைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம்
அந்நாட்டுச் சட்டத்தின் கெடுபிடிக்கிலிருந்து
தப்பிக்கலாம். அமெரிக்காவில் 37 கருணைக்
கொலைகளுக்குக் காரணமான ஒரு மருத்துவர்
சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்டுப் பின்னர்
விடுவிக்கப்பட்ட சம்பவம் பலரையும் சிந்திக்க
வைத்துள்ளது.

சற்றே எமது கலாசாரப் பின்னணியை
உற்று நோக்குவோமோனால், எமது தமிழ்ச்
சமுதாயத்திலேயும் இப்படியான கருணைக்
கொலைகள் இடம்பெற்றிருப்பதையும், எமது
மூதாதையினர் அவற்றை ஆதரித்திருப்பதையும்
காணலாம். இது உங்களுக்கு ஆச்சரியமாக
இருக்கலாம். எமது நாட்டில், சில வயது
வந்தவர்கள் சாவை நெருங்கிய நேரத்தில் உயிர்

ஊசலாடுவதாகவும், 'சேடம்' இழுப்பதாகவும்
சொல்லக் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோம். மண்
ஆசை, டொன் ஆசை தீராததால் தான் உயிர்
உடலைவிட்டுப் பிரிய மறுக்கிறது என்பது
இதற்காக அவர்கள் கொடுக்கும் விளக்கம்.
இப்படிச்சேடம் இழுப்பவர்களின் மண்ணாசை,
டொண்ணாசையைத்தீர்த்துவைத்து, அவர்களுக்கு
நல்ல சாவு(மேலோகம் செல்ல) கிடைக்கவேண்டும்
என்ற நோக்கில், டொன்னைப் பாலில் கரைத்துப்
பருக வைக்கும் வழக்கம் காலங் காலமாக
எம்மிடையே இருந்து வந்திருக்கின்றது.
அப்படியும் அவர் இறக்கவில்லை என்றால்,
மதகுருவை அழைத்து பொருட்களைத்
'தானம்' கொடுப்பார்கள். இதன் போது
புகக்கன் நொன்றின் வாலையப் பிடித்துக்
கொள்வார்கள். அப்புகக்கன்று திணறி,
அனுபவிக்கும் அவஸ்தை, அம்மனிதரின்
இறப்பைத் துரிதப்படுத்தும் என்பதே அதன்
நம்பிக்கையாகும். இதனை நோக்குமிடத்து,
கருணைக் கொலை என்பது எமக்கு ஒரு புதிய
விடயமல்ல.

மருத்துவர்கள் ஏன் இக்கொலைகளைச்
செய்யவேண்டும்? அவர்களின் கடமை
நோயாளிகளைக் காப்பாற்றுவது. அவர்கள்
உயிர்களை எடுப்பது அல்ல. நாம் பொதுமக்களாக
இந்த விடயத்தைப் பாரக்கும்போது, இவை
குற்றமாகத் தோன்றலாம். எமக்கு ஏற்படும்
உணர்வுகள் மனிதாபிமானம் உடையவையாகவே
இருக்கும். அப்படித்தான் இருக்கவேண்டும்.

ஒருவரைக் குணப்படுத்தமுடியாது என
மருத்துவர்கள் கைவிட்டாலும், இன்னும்
எவ்வளவு காலம் உயிருடன் இருப்போம், என்று
இருக்கும் மீதிக் காலத்தையும் பயனுள்ள விதத்தில்
கழிக்கலாம்? அல்லது அக்காலத்தை நன்றாக
அனுபவித்த பின் இறக்கவேண்டும் என
எண்ணுவது எமது இயல்பே. ஆனால்
குணப்படுத்த முடியாது எனக் கைவிடப்பட்ட
ஒரு நோயாளி, இருக்கும் மீதிவாழ்க்கை
முழுவதும் அந்தநோய் காரணமாக அனுபவிக்கும்
கொடுமனான சித்திரவதையில், நாம் என்ன பங்கை
எடுக்கிறோம். எம்மால் சொல்லக்கூடியது
என்னவென்றால், "இருக்கும்வரை இருந்து
அனுபவித்து விட்டுச் சா" என்பதா?
மற்றொருவருக்காக நாம் இப்படியான ஒரு
முடிவை எடுப்பது சரியா? இப்படி
எண்ணிடலங்காத சித்திரவதைகளைக் கண்ணால்
கண்டவர்கள் தான் இந்த மருத்துவர்கள்.
அவர்கள் இவ்வாறு அவஸ்தைப்படும்
நோயாளிகளுக்காகக் குரல்கொடுக்காவிட்டால் யார்
குரல் கொடுக்க முன்வருவர்?

டர்வின் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தச்
சட்டம் எத்தனை கருணைக் கொலைகளுக்குக்
களம் அமைக்கப்போகின்றதென்பதோ அல்லது
எத்தனை பேருக்குக் கொடுர வாழ்விலிருந்து
விடுதலை அளிக்கப் போகிறது என்பதோ, நவம்பர்
மாதம் 15ம் தேதி அவுஸ்திரேலிய உச்ச நீதிமன்றம்
வழங்கவுள்ள தீர்ப்பிலேயே தங்கியுள்ளது.
பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்.

ஆர். குழு

<h2>சூறளின்பம்</h2> <p>அவிசொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன் உயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று.</p> <p style="text-align: right;">அதி. 16 குறள்</p> <p>நெடுப்பை வளர்த்து நெப்பைச் சொரிந்து, ஆயிரம் வேள்வி செய்வதைக்காட்டிலும் ஓர் உயிரைச் சொன்று அதன் உடலைத் தின்னாமை உயர்ந்தது.</p>	
<p>அருந்த இதழுக்கு</p> <p>கலப்பையின் அடுத்த இதழுக்கு ஆக்கங்களை அனுப்பி வைக்க விரும்பினோர் அவற்றை 14/12/96 க்கு முன் எமக்கு கிடைக்கக் கூடியதாக அனுப்பி வைக்க வேண்டும். உங்கள் ஆக்கத்தில் தரமும், கலப்பையில் போதிய இடமும் இருக்கும்போது, நிச்சயம் உங்கள் ஆக்கங்கள் பிரசுரிக்கப்படும்.</p>	<p>வினாப்பரங்களுக்கு</p> <p>கலப்பை இதழில் உங்கள் வினாப்பரங்களை பிரசுரிக்க விரும்பின, பக்கரதன் மகாதேவன் உடன் (02) 9746 7404 என்ற தொலைபேசி இலக்கத்திலோ அல்லது கலப்பை முகவரியுடனோ முழு விபரத்துடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.</p>

சிகாவாலா

சிகாவாலா சிகாவாலா
சிகாவாலா
காலைய் பார்த்தால் கட்டை
காலைய் பார்த்தால் வட்டம்
வாலைய் பார்த்தால் இக்கை
வாலைய்ய் பார்த்தால் சிகாவாலா

சிகாவாலா சிகாவாலா
சிகாவாலா

மெல்ல மெல்ல சிசையும்
மெல்லமாய் இசையைத் தீசீராய்
சொல்லத் தொலையில்லை சிறை
சொல்லல் தளத்தை நாறும்

சிகாவாலா சிகாவாலா
சிகாவாலா

குட்டியை முதுகில் சுமக்கும்
குளிர்சூழ் மரத்தில் இருக்கும்
கட்டிப் பிடிக்கப் போனாள்
இசீராய் மரத்தில் சீராய்

கலாநிதி வேந்தனார் இளங்கோ

பாரதத்தில் மூக்கிய பார்த்தீர்
பலராமன் சிகாவாலா
பாண்டவர்களுக்குக் கதையுறப்
பயிற்சியளித்தவர்
பலராமன் யுத்தத்தில் கிழியில்
மீமலுக்கும் ஐரீயோதனாலுக்கும்
கதையுறும் நடக்கின்றது.
ஆத்தீர் காரணமாகத் தன்
கதையுறத்தை சாஸ்திரத்திற்கு
புறம்பாகப் பயன்படுத்த
முற்பகுக்கின்றான். சிசுதப்பார்த்த
பலராமன் தன் கல்யாணயைத்
ஐரீயோதனாலுக்கும் கல்யாண
முற்பகுக்கின்றான். சாஸ்திர
பலராமன் சிசுயுறும் கல்யாண
பாண்டவர் வீழ்விட்டபோதும்
அந்திக் கதிராகக் கல்யாண
உயர்ந்திருக்கின்றது. நடக்க
நொக்கத்திற்காகக் கல்யாண
உயர்ந்திருக்கின்றது. சாஸ்திர
கல்யாணயின் மதிப்பு
சாஸ்திர உயர்ந்து விடுகின்றது.

**வெள்ளைப் பிரம்புகள்
நிகழ்வில்குந்த**

அறியாமை என்னும் இருவிவ் வாழ்பவர்களுக்கு இலக்கியம் ஒரு
வழிகாட்டி.
பார்வையற்றவர்களுக்கு எப்படி வெள்ளைப்பிரம்புகள் உதவுகின்றனவோ
அது போன்ற இலக்கியங்கள் எமக்கு வழிகாட்டுகின்றன. அதனாலேயே
இந்த நிகழ்வுக்கு வெள்ளைப்பிரம்புகள் என்று
தலைப்புக்கொடுத்திருக்கிறோம்.

காலடி மலர்கள்
கலைமணி. த (மெல்போர்ன்)

தொலைபேசியை வைத்துவிட்டு
ஆயாசத்துடன் கவரில் சாய்ந்து பெருமூச்சு
விட்டான் தாமரை. அவன் மகள் மங்கையைப்
பெண்பார்க்க மாலை ஐந்தரை மணிக்கு
மாப்பிள்ளை விட்டார் வருகிறார்களாம். தயாராய்
இருக்கச் சொல்லி அவன் தோழி திருமகள்
திடீரென்று அவசரப் பிரகடனம் செய்துவிட்டான்.

இந்தச் செய்தியை மங்கையிடம் எப்படித்
தெரிவிப்பது? சமையல் வேலை அப்படி ஒன்றும்
பிரமாதமான காரியமல்ல. ஒரே மூச்சில்
முடித்துவிடும். ஆனால் மகளைத்
தயார்ப்படுத்துவதுதான் எப்படி என்று
புரியவில்லை.

ஒருமுறையா, இருமுறையா? கடந்த
மூன்றாண்டுகளாகத் தொடர்ந்து பெண்ணைப்
பார்க்க வருவதும், போய்த் தெரிவிக்கிறோம் என்று
சொல்லிப் போவதும், அதன் பின்னால் அது
பற்றிய தகவல்கள் கிணற்றில் போடப்பட்ட கல்
போலச் சலனமில்லாமல் போய் விடுவதும்
வாடிக்கையாக நடக்கும் நிகழ்ச்சியாகிவிட்டது.

தன் மகனின் திருமணம் இப்படித் தள்ளிப்
போய்க்கொண்டே இருப்பது தாமரைக்குத்
தாங்கமுடியாத மன வேதனையாயிருந்தது.
இதற்கெல்லாம் காரணம் மங்கைக்குக் காலொன்று
ஊனம் என்பதுதான்! அந்த ஒரு குறையைத்
தவிர மற்றபடி மங்கையிடம் ஒரு மாக காண
முடியாது. சிறுவயதிலேயே செயலற்றுப்போன
அந்த ஒரு காலின் குறை இப்போது
பெரிதாகக் கப்பட்டு அவன் கன்னிவாழ்க்கை
வீணாக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது.

மகனின் வாழ்க்கை நல்ல முறையில்
அமைய வேண்டும் என்பதற்காக அவன் தாய்
எடுத்த முயற்சிகள், பட்ட துன்பங்கள் கொஞ்ச
நஞ்சமல்ல. அப்படிப்பட்ட முயற்சிகளால் அவன்
அடுக்கடுக்காய்த் தோல்விகளைச்
சந்தித்தபோதெல்லாம் அவ்வப்போது அவன் தோழி
திருமகள் மட்டும் ஆறுதல், கூறி கை
கொடுக்கவில்லையென்றால் தாமரை என்றோ

ஒடித்து போயிருப்பான்.

தாமரைக்கே இப்படியென்றால் மங்கையின்
மனநிலை எப்படியிருக்கும்? பெண்பார்க்க
வந்தோர்க்குத் தன்னைக் காட்சிப் பொருளாக்கி,
முன்பின் தெரியாத ஆடவனைக் கண்டு
கற்பனையில் மிதந்து, பின் தட்டிக்
கழிக்கப்பட்டபின் மனக்கோட்டைகள் இடிந்து
சரிந்து, இதயம் கக்கு நூறாய் நொறுங்கி
உணர்ச்சிகளை ஊமையாக்கிவிட்டுத் தனக்குள்
தானே சமாதியாகிப் போய்விடுவதையே
வழக்கமாகக் கிக் கொண்ட மங்கையை
எண்ணும்போதே தாய் மனதில் இரத்தம் கசிந்தது.

என்ன செய்வது? பொறுப்பில்லாத தந்தை
பெண்ணின் திருமணத்தைப் பற்றி எந்த வித
அக்கறையுமில்லாமல் இருக்கும் போது
பெண்ணைப் பெற்றவள்தானே அவனைக்
கரையேற்றும் வரை மடியில் நெருப்பையும்
மனதில் பாரத்தையும் கமந்துகொண்டே இருக்க
வேண்டியிருக்கிறது!

மங்கை அன்றைக்கென்று அலுவலகம்
செல்லாமல் விடுப்புப் போட்டுவிட்டு
விட்டிலிருந்தான். காலையிலிருந்தே வெளியில்
எங்கும் செல்லாமல் எதோ புத்தகம் ஒன்றை
வைத்துக் கொண்டு அறையினுள்ளே முடங்கிக்
கிடந்தான். அவன் மனநிலை சரியில்லையோ
என்னவோ? மேலும் அடுக்கடுக்காய் வந்த
ஏமாற்றத்தின் தழுப்புகள் அவளது கலகலப்பான
குணத்தையே மாற்றித் தனிமை
விரும்பியாக்கியிருந்தது. இப்போதெல்லாம்
அவளுக்குத் துணை புத்தகங்கள்தாம்!

தயக்கத்துடன் மகள் அறைக்குள்
நுழைந்து கட்டிலில் அமர்ந்து அவள்
தலையைக் கோதினான் தாமரை. என்ன என்பதைப்
போ புத்தகத்திலிருந்து பார்வையை அகற்றித்
தாயைப் பார்த்தான் மங்கை. எங்கெங்கோ சுற்றி
வளைத்துப் பேசிவிட்டு இறுதியில் மெதுவாகத்
தொலைபேசி விபரத்தைக் கூறினான் தாமரை.

மங்கை முகத்தில் சலனம் ஏதும் காட்டாது பிரளயத்தை எதிர்பார்த்து வந்த தாமரைக்கு ஆச்சரியமாய் இருந்தது. ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கையில் இன்ப அதிர்ச்சியைத் தந்து கனவில் மிதக்க வைக்கக் கூடிய அந்தச் செய்தியை இவள் இப்படி உணர்ச்சி ஏதுமின்றிச் சாதாரணமாய் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடிய காரணம் என்ன? பெண்மையின் மென்மையான உணர்ச்சிகள் சமுதாயம் தந்த சாட்டை அடிகளினால் மரத்துப் போய்விட்டனவா? இடைவிடாது குத்திக் கிழிக்கப்பட்டு ரணகளமாய் ஆகிவிட்ட இதயம் நுணுக்கமான உணர்வுகளை உணர முடியாமல் போய்விட்டதன் காரணம் விரக்தியா? வேதனையா? வைராக் கியமா?

அந்தச் சூழ்நிலையில் இதைப்பற்றியெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிராமல் தயாராய் இருக்கச் சொல்லிவிட்டு அவசர அவசரமாய் அறையை விட்டு அகன்றாள் தாமரை. இன்னும் கொஞ்சம் தூரம் இருந்தால் மங்கையின் மனம் மாறிவிடுமோ என்ற அச்சம் அவளுக்கு!

அடுத்த அரைமணியில் அங்கே சமையலறையில் தயாராகும் பலகாரங்களின் மணம் பரவ ஆரம்பித்தது. பன்னிலிருந்து மாறணம், செல்வனும் வீடு திரும்பிவிட்டார்கள். பாடப்புத்தகங்களை வைத்து வீட்டுப்பாடங்கள் செய்ய ஆரம்பித்தனர். நண்பர்களுடன் அரட்டை

முடித்துவிட்டு வீடு திரும்பிய தாமரையின் கணவரும் யார் வீட்டு விருந்தோ என தன்னறையில் முடங்கிவிட்டார். குடும்பவிவகாரங்களில் தலைகொடுத்து அலட்டிக்கொள்ளாத அவர் ஒரு தனிமரம்! எதிலும் ஓட்டாத தனிமரம்! ஆக குடுப்பத்தைத் தாங்கி நடத்திச் செல்லும் முழுப்பொறுப்பும் தாமரையின் தலையிலேயே விழுந்தது.

எல்லாத் துன்பங்களையும் தன்மேல் தாங்கிக் கொண்ட அவளுக்குச் சோதனை வரும்போதெல்லாம் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இருப்பவன்மேல் பாரத்தைப் போட்டு விடுவது வழக்கம். அந்த வழக்கப்படி அன்று சமையலறை யூஜையறையாகிக் கொண்டிருந்தது. வேலைகளுக்கிடையே அவள் மனம் இந்த இடமாவது நல்லபடியாக அமைய வேண்டுமென வேண்டிக்கொண்டிருந்தது.

மணி ஐந்து பத்து. சமையலறை வேலைகள் முடிந்தன. அறையை விட்டு வெளியே வந்தவள் மாறனைப் பார்த்து வரவேற்பறைச் சாமான்களை ஒழுங்குபடுத்தி வைக்கச் சொன்னாள். செல்வனை உடைமாற்றி வரப் பணித்தாள். கணவரின் அறைக்குச் சென்றவள் அவர் உறங்கிக் கொண்டிருப்பதைப்

புசிப் பக்கம் பார்த்து...

THURAI RAJAH SOLICITOR

CONVEYANCING

When it comes to buying or selling a property do not make a move without a solicitor. Conveyancing is much more than paper work!

LITIGATION

We advise we negotiate we prepare and arrange court proceedings for all areas of litigation.

IMMIGRATION

Immigration Agent No. 53030.

We accept instructions and offer complete migration service.

APPOINTMENTS CALL:
(02) 634 1170
953 COUNTY DRIVE,
CHERRYBROOK NSW 2126

APPOINTMENTS CALL:
(02) 267 8810
THE CHAMBERS - LEVEL 11,
370 PITT STREET, SYDNEY NSW 2000

- ❖ Administrative Law
- ❖ Business Agreements
- ❖ Banking / Finance
- ❖ Bankruptcy
- ❖ Commercial Leases
- ❖ Criminal Matters
- ❖ Corporation Law
- ❖ Debts / Insolvency
- ❖ Environment Law
- ❖ Family Law
- ❖ General Legal Advice
- ❖ Immigration Problems
- ❖ Public Liability Claims
- ❖ Personal Injuries & Damage Claims
- ❖ Power of Attorney
- ❖ Real Estate Sales & Purchases
- ❖ Small Business Advice
- ❖ Traffic Offences
- ❖ Trade Practices Law
- ❖ Wills Probates & Estate Claims
- ❖ Workers Compensation

கம்ப்யூட்டர் கல்வி பயிலும் மாணவன்
ஒருவன் தன் காதலிக்குக் கடிதம்
எழுதினான் என்பது இருக்கும்...?
இப்படி இருக்குமோ...?

றுங்கள்

கம்ப்யூட்டர் காதல்

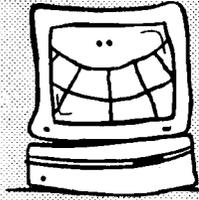
Track No. 03

Cylinder 01

Computer House NSW 2000

AUSTRALIA

12.10.96

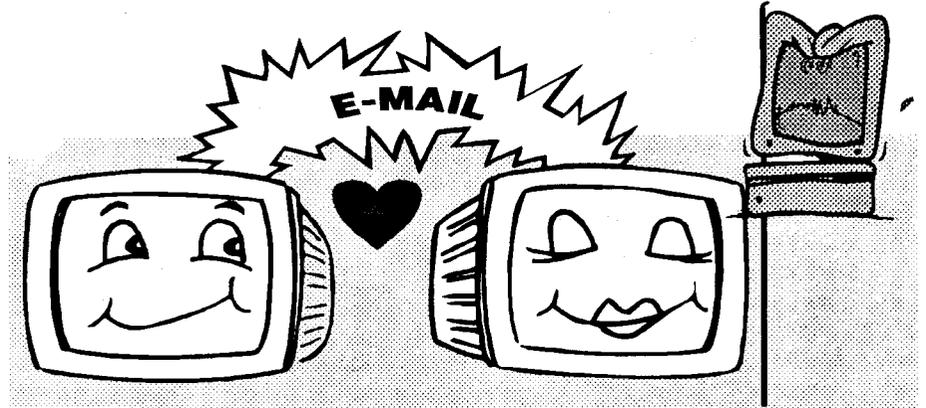

அன்புக் காதலிக்கு,

ஆபிரம் முத்தங்கள். E-Mail இல் விரைந்து வரும் இம்மடல் கண்டு "Freeze" ஆகி விடாதே. பின்னர், உன்னை Re-Boot பண்ண என்னால் முடியாது.

நான் இங்கு நலம். நீ எப்படி? உன் Mail வந்துள்ளதென்று எண்ணி எண்ணி "Mail Manager" ஐக் Click பண்ணும் போது, வருவதெல்லாம் வெறும் "Error Messages" தான். என் (Phone) Line இல் தவறெதுவும் இல்லை. Check yours! உன் E-Mail ஐக் காணாது, என் Computer இற்கும் இப்போது என்னைப் போலவே அடிக்கடி 'Virus' பிடிக்கிறது!

உன்னைக் காணாது என் நெஞ்சம் Ribbon இல்லாத Printer போல செயல் இழந்து நிற்கிறது. Password ஐ பாதிமலே மறந்துபோன பாவிபோல பரிதவிக்கிறேன் நான். Screen Saver இல் உள்ள உன் விம்பம் மாத்திரம் 3 நிமிடங்களுக்கு ஒரு முறை வந்து - தரிசனம் தந்து - ஆறுதல் கொடுக்கிறது. என்னுள் இருக்கும் உன் Personal file ஐ அடிக்கடி 'Open' பண்ணிப் பார்ப்பேன். என் இதயம் என்னும் 'Heart(!) disk' இல் நிறைந்து இருப்பதெல்லாம் அந்த ஒரே ஒரு Un-Removeable file தானே. என் இதயத்தைப் Print Preview இல் பார்த்தால் அதில் உன் Picture தான் 'MyLover.bmp' ஆகத் தெரியும். நேற்று முன்தினம் ஒருமுறை "Scanner" இல் என் இதயத்தை Scan பண்ணிப் பார்த்தேன். அப்போது, Output இல் வந்ததென்னவோ Colour Colour ஆக உன் பெயர் தான். இதனால் தானோ என்னவோ 'Not enough HEART (Disk) Space. Remove the OLD files to insert a NEW one' என்ற Message, Bold இல் அடிக்கடி வருகிறது.

என்னால் அப்படி கலப்பமாக Remove செய்ய முடியவில்லை. இவையெல்லாம் உனக்கெங்கே புரியப் போகிறது?

வஞ்சிக்கொடி உந்தன் இதயத்தில் நான் Insert ஆக, உன் Password ஐ எனக்கு மாத்திரம் நீ சொல்லக்கூடாதா? உன் Memory இல் இருந்த/இருக்கும் என்/எம் நினைவுகளை ஒரு முறை Recall பண்ணிப்பார். 'அன்புக் காதலா! உன் கைகளிடை உறவாடும் 'Microsoft Mouse' ஆக நான் இருப்பேன்' என்று Sydney PC Show இல் வைத்துச் சொன்னவன் நீதானே. 'ஒவ்வொரு முறையும் நான் 'Mouse' ஐக் Click செய்யும் போதும், கேட்பதெல்லாம் என்னவோ உன் பெயரைத்தான்' என்று அடிக்கடி சொல்வாயே. அதுமாத்திரமா? நாம் இருவரும் ஒன்றாக என்றென்றும் Computer உம் Software போலவும், Printer உம் Paper போலவும், CD-ROM உம் CD போலவும் என்றென்றும் ஒன்றாக இருப்போம் என்று நீ சொன்னவையெல்லாம் உன் உதட்டிலிருந்து வந்த வெறும் வார்த்தைகள் தானா? உன் Memory இல் இருந்து இவையெல்லாம் - "Save பண்ணாது விட்ட Program, Power-off இல் மறைந்து போவது போல் தொலைந்து விட்டதா? ஆனால் என்னில் இருக்கும் உன் நினைவுகள் மாத்திரம் CDs இல் வரும் Programs போல் அழியாது உள்ளது. நாங்கள் ஒன்றுசேர்ந்து Network Computer Setup இல் இயங்கி சாதனை பல புரியாது, நீ மாத்திரம் Stand-alone PC ஆக இருப்பது தான் முறையா?

உன் வீட்டு Windows ஐ அடிக்கடி Zoom பண்ணிப் பார்த்துப்பார்த்து கண்களும் எமாந்து விட்டன. என் 'Internet Access', Expire ஆவதற்கு முன் உன் E-Mail ஐ எதிர்பார்க்கும்,

உன்

அன்புக் காதலன்.

(யாவும் கற்பனையே!)

சகுன பலன்

புத்தூர் ஜமீன்தார் சோதிடத்தில் மிகுந்த நம்பிக்கையுள்ளவர். சகுனம் பாரக்காமல் எக்காரியத்தையும் ஆரம்பிக்கமாட்டார். ஒரு சமயம் அவருடைய சபைக்கு ஒரு பிரபல சோதிடர் வந்திருந்தார். உரையாடிக் கொண்டிருந்த பொழுது சகுனம் பார்ப்பதைப் பற்றியும் பேச்செழுந்தது. சோதிடர் ஜமீன்தாரைப் பார்த்து, "ஐயா தாங்கள் இரட்டைக்காகம் பார்த்ததுண்டா" எனக் கேட்டார். ஜமீன்தார் "இல்லை" எனவே, விடியற் காலையில் எழுந்தவுடன் சோடியாக அமர்ந்திருக்கும் இருகாகங்களில் விழிப்பது மிகவும் விசேஷமான சகுனமாகும். அதன் பலனாகப் பெரிய அதிர்ஷ்டங்கள் சம்பவிக்க இடமுண்டு எனச் சொல்லிவிட்டுக் கிடைத்த சன்மானங்களுடன் விடை பெற்றுச் சென்றார்.

ஜமீன்தாரும் தமது மெய்காப்பாளனைக் கூப்பிட்டு "நீ எப்பொழுதாவது விடியற்காலையில் இரட்டைக்காகங்களைக் காண நேரிடின் உடனே வந்து என்னை எழுப்பிக் கூட்டிச் சென்று அவைகளில் நான் விழிக்கும்படி செய்ய வேண்டும்" எனக் கட்டளைபிட்டார். அவனும் "அப்படியே செய்கிறேன்" எனப் பணிவுடன் ஏற்றுக்கொண்டான். சில நாட்களின் பின் ஒருநாள் விடியற்காலையில் ஒரு மதிலின் மேல் சோடியாக இரண்டு காகங்களிருப்பதைக் கண்ட மெய்காப்பாளன் ஓடிப் போய் ஜமீன்தாரை மெதுவாகத் தொட்டு "எஜமான் எழுந்திருங்கள், இரட்டைக்காகங்களிருக்கின்றன, பாரக்கலாம்" என்றான். ஜமீன்தாரும் இரு கண்களையும் விரல்களால் மூடியபடியே எழுந்திருக்க அவரை அணைத்தபடி கூட்டிச் சென்று "அதோ பாருங்கள்" என்றான். அவரும் ஆர்வத்துடன் மூடியிருந்த விரல்களை நீக்கி இரு கண்களையும் விழித்துப் பார்த்தார். அந்தோ! அங்கு ஒரு காகம்தானிருந்தது. இடை

கடந்த கலப்பை இதழில் வெளிவந்த ஆசிரியர் கருத்தை நினைவில் கொண்டு இவ்வாக்கத்தை எழுதியுள்ளார்.

நேரத்தில் ஒரு காகம் பறந்து போய்விட்டது. ஜமீன்தாருக்குப் பெரிய ஏமாற்றமாயிற்று. கோபம் பொத்துக்கொண்டு வந்தது. "மூடனே! நல்ல ஆனந்தமான தூக்கத்தைக் கலைத்து என்னை எழுப்பிக் கூட்டிவந்து இப்படி ஏமாற்றிவிட்டாயே, இன்று உனக்கு என்ன தண்டனை தரச்செய்கிறேன் பார்" எனக் கூறிவிட்டுப் போய் மறுபடியும் படுத்துத் தூங்கிவிட்டார்.

அன்று சபையில் மெய்காப்பாளனுக்குப் பத்துக் கையடிகள் கொடுக்குமாறு ஜமீன்தார் உத்திரவிட்டபடி தண்டனை வழங்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. மெய்காப்பாளனும் அடிகளைப் பொறுமையாய் முதுகில் வாங்கியபடி சிரித்துக்கொண்டிருந்தான். இதைக் கண்ணுற்ற ஜமீன்தார், அடிப்பதை நிறுத்தும்படி சொல்லிவிட்டு மெய்காப்பாளனை விழித்து "ஏன் சிரிக்கிறாய். அடிகள் உனக்கு வலிக்கவில்லையா" எனக் கேட்டார். "வலிக்காமலென்ன. உண்மையாகவே இன்று விடியற்காலையில் முதன் முதலாக இரட்டைக்காகங்களில் விழித்த எனக்கு இந்தக் கதியானால் அவைகளில் எஜமான் விழித்திருந்தால் அவருக்கு என்ன விதமான கேடுகள் நேர்த்திருக்குமோ" என்று நினைத்தேன். அப்படியொன்றும் நேரமல் எஜமான் தப்பிச் சுகமாயிருப்பதை எண்ணிச் சந்தோசமாகச் சிரிக்கத்தான் தோன்றியது! என்றான் மெய்காப்பாளன். ஜமீன்தார் சிரித்து அதிர்ச்சியுற்றுத் தண்டனையை அத்துடன் ரத்து செய்து மெய்காப்பாளனுக்குச் சன்மானமும் வழங்கும்படி உத்தரவிட்டார். அன்றிலிருந்து அவருடைய சகுனம் பாரக்கும் நம்பிக்கையில் தொய்வு கண்டது என்னவோ உண்மை.

Melbourne Elaigner Sangam

மெல்போர்ன் இளைஞர் சங்கம்

"Kalappai"
Sydney University Tamil Society

Vanakam

On behalf of the MES (Melbourne Elaigner Sangam) committee and membership it is our pleasure to send this message to congratulate the Sydney University Tamil Society on the second year of publication of its magazine Kalappai.

It is indeed heartening to see a vibrant student organisation catering for the needs of the Tamil youth and actively promoting Tamil language and culture. The articles in Kalappai are of a very high calibre and were both entertaining and thought provoking.

Many of us are at a stage in our lives where we are questioning ourselves and our identity. Living in a society which is too liberal for many of our parents, and a culture which is too conservative for us, many of us are pondering where the future leads. Every day we are forced to choose between the values of our culture and those of our adopted home. In time, we may find a niche in Australian society where we can balance the two cultures.

Finding a place for ourselves does not mean assimilation. We must never forget our roots. For us to deny our history and our culture is to deny our own existence. In the words of Malcolm X "You can't hate the roots of a tree without hating the tree". It is bad to hate someone else, but it is much worse to hate yourself.

If the Tamil community is to continue to be a dynamic ethnic group adding to the cultural richness of Australia, it is vital that student groups actively promote our heritage and tackle the problems that we face as an ethnic minority. We would again like to congratulate the Sydney University Tamil Society on your excellent work in putting together such a useful publication.

Yours Sincerely

Kirithika Shivanath
MES President

C.C. குமாரசாமி

கலப்பை

சாராண்டு மலர் வெளியிட்டு விழா

அவுஸ்திரேலியாவில் தமிழ் வாழ வேண்டும், வாழ்வது மட்டும் அல்லாது வளரவும் வேண்டும். இது கலப்பை ஆசிரியர் குழுவினரின் முக்கிய நோக்கு—இன்று, தமிழில் ஒரு இதழை வெளியிட வேண்டும் என்ற குறிக்கோளை சாராண்டுக்கு முன்னர் ஒரு மாலைப்பெரியத்தில் கூடியிருந்த எங்களது மனங்களில் அந்த விழைவு எங்கோ ஒரு மூலையில் மட்டுமே இருந்தது. நாம் கற்ற தமிழ்க் கல்வி விளக்கப் போகாதிருக்க, எங்களுக்கு எழுந்த உணர்ச்சி வெள்ளம் அணைகடந்து சிதறி சீரழிந்துவிடக்கூடாது ஒரு தளம் தேவைப்பட்டது. மற்றவர்கள் எங்களுக்கு அதனை அமைத்துத் தருவதாகத் தெரியவில்லை. அதனால் நாம்கூட அதனை ஏற்படுத்த முற்பட்டோம்.

எங்களது கலப்பையானது அவுஸ்திரேலிய வாழ் தமிழர்தம் கலப்பையாகும். நாம் இதைக் கட்டிக்காக்கும் காவலர்களாகவேண்டும். ஒரு அரசுமாரி என்றெடுக்கும் குழந்தை அவருடையது. அக்குழந்தை வளர்ந்து அந்த நாட்டிற்கு அரசனாகும்போது, அவன் அந்த நாட்டு மக்களுக்குச் சொந்தமாகின்றான். ஆனால் தாய் மகன் என்ற பந்தம் மாறுவதில்லை. தாயின் அன்பு அவனை மேலும் சான்றோன் ஆக்க அவனும் செங்கோன் ஆகின்றான். மக்களின் குறை நிறைகளை அறிந்து தாயின் அன்புடன் சேயான கலப்பையைச் செம்மைப்படுத்த கலப்பை சாராண்டு இதழ் வெளியீட்டு விழாவினை ஜூலை மாதம் 21ம் தேதி ஹோம்புஷ் ஆரம்பப் பாடசாலை மண்டபத்தில் நடத்தினோம்.

மாலை மணி 5.30க்கு சித்தாந்த வித்தகரான திரு. மு. இளையதம்பி அவர்களின் மங்கள விளக்கேற்றலுடன் நிகழ்ச்சி ஆரம்பமானது. ஆஸ்பீல்ட் பாலர் மலர் தமிழ்ப் பள்ளி மாணவர்களின் தமிழ்த் தாய் வாழ்த்தைத் தொடர்ந்து வரவேற்புரை வழங்கினார் சின்னி பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் செல்வி. கௌசல்யா கந்தரலிங்கம். ஆசிரியர் என்பவர் மாணவரின் அன்றாட வளர்ச்சியைக் காண்கிறார்.

வகுப்பைச் சேர்ந்த நாளிலிருந்து அவன் சிந்தனைகளை ஆராய்ந்து, அவனுக்குப் பயன்படக்கூடியவற்றைப் புகட்டி அவன் மனதை சமன் செய்து தெளிவுபடுத்துகிறார். தான் அறிந்திராத ஒன்றை மற்றொருவன் நிச்சயம் அறிந்திருப்பான். நாம் கற்றுக் கைமண்ணளவு தானே. ஆயினும் நாம் சந்திக்கும் ஒவ்வொருவரும் நமக்கு ஆசான் ஆவதில்லை. அறியாததை அறிப்படுத்துவது மட்டுமல்லாது மனதைத் தெளிவுபடுத்திச் சீர் செய்யும் பொறுப்பையும் தாங்கி வருவதாலேயே ஒருவர் ஆசிரியர் ஆகின்றார்.

அவ்விதத்தில் கலப்பைக்கு ஒரு தமிழ் ஆசிரியராக "நாகநந்தி" தி. வேணுகோபாலன் அவர்கள் மதிப்புரை வழங்கினார். மீண்டும் நமக்குக் கொடுக்கக் கூடியவரை வெளிவந்துள்ள ஒன்பது கலப்பை இதழ்களிலுள்ள ஒவ்வொரு கதை, கட்டுரை கவிதை, டேட்டி, ஆசிரியர் தலையங்கம் என அனைத்து ஆக்கங்களையும் மிகவும் நுட்பமாகக் கணித்துத் தம் கருத்தைத் தெரிவித்தார். உள்ளதை உள்ளபடி எடுத்துரைக்கும் குறைபாட்டினை நீக்கும் வழிமுறைகளை சிவசுந்தரையும் கூறினார். அவர் பேசிய முன்பு தமிழர்களின் தமிழ் இலக்கியம் இலக்கணம் முதற்கொண்டு இதழ் வெளியீட்டு முறை சமீப பலவதற்கும் தெரிந்து கொண்டோம். அவற்றைச் செயற்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு மட்டுமே எங்களிடம் விடப்பட்டது. அன்றாட உரை ஆசிரியர் குழுவுக்கு உக்கந்தை அளிப்பது, மண்டபத்தில் கூடியிருந்த தமிழ் ஆர்வலர்களுக்கு உற்சாகத்தை ஈட்டியது.

ஆசிரியர் குழு சார்பாகக் கலப்பை சஞ்சிகை செயற் குழு இணைக்கணான செல்வி இந்துமதி வெங்கடாசலம் பதிலுரை வழங்கினார். ஆசிரியர் குழு எதிர்நோக்கும் சில இன்னல்களை வெளிப்படுத்திப் படிப்படியாகக் குறைகளை நீக்கி

நிறைகளைக் கூட்டிக் கலப்பையை மேம்படுத்துவதில் ஆசிரியர் குழு கொண்டிருக்கும் கடப்பாட்டைத் தெரிவித்தார். நிகழ்ச்சியின் சிறப்புரையை வழங்கியவர் இலங்கையில் கல்விப் பணிப்பாளராகப் பணியாற்றி வரும் திரு யூ. எல். அலியார் அவர்கள். சின்னியில் சிறிது காலம் மட்டுமே தங்கியிருக்கும் அவர் இங்கும் தமிழ் ஆர்வலர்களின் பணி தழைத்தோங்கி இருப்பதைக் கண்டு மெச்சினார். கலப்பை மென்மேலும் வளர்ந்து சிறப்பற்ற வேண்டும் என தமது ஆசியையும் தந்தார்.

வயிற்றுப்பசியைப் போக்க இடைவேளை அதன் பின்னர் சின்னி பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்க உறுப்பினரான செல்வன் கனகராஜா வரேந்திரலிங்கம் புல்லாங்குழம் இசையும் அவருடன் வயலின் மிருதங்கம் ஆகியவற்றினால் மீட்டிய இசைக்கலைஞர்களின் இசையும் அனைவரையும் மெய் மறக்கச் செய்தன. இசைக்குப் பின் தட்டியும் யாழ் பல்கலைக்கழக முன்னாள் மாண்புமிகு விரிவுரையாளரான திருமதி பத்மசுந்தரி உமாசங்கரின் மாணவிகள் நயம்பட ஆடிய பார்ப்போரைக் கண் சிமிட்டாத வண்ணம் செய்துவிட்டனர்.

"வெள்ளைப் பிரம்புகள்" என்ற படைப்பின் மூலம் ஏட்டெழுத்தில் மட்டுமின்றி மேடைப்படைப்பிலும்

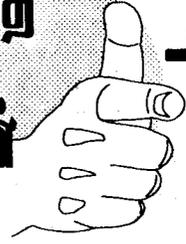
வல்லவரென நிரூபித்தனர் சின்னி பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்க உறுப்பினர். நீதி அரங்கில் கலப்பையையே சாட்சியாகக் கொண்டு கம்பரின் இராமாயணத்தையும் வியாசரின் மகாபாரதத்தையும், இவற்றில் இடம்பெறும் பாத்திரங்களைப் பற்றியும் இரு சாரர் வாதிடுவதை காட்சி. சாமர்த்தியமான வாத்திகள் கேட்பவரின் சிந்தனையை தூண்டுவதோடு மட்டுமே அல்லாது நகைச்சுவை வெள்ளத்திலும் மூழ்கச்செய்தன. செல்வன் நேசராஜா பாக்கியநாதன். செல்வன். உமைமைந்தன் பாலேந்திரா, செல்வன். சாய் வசந்தராஜ் சுவாமிபாலகன், செல்வன். மைலைநாதன் இராஜநாதன், செல்வன். ஞானகுமாரன் குமாரசுணரடணம், செல்வி. கோமதி சந்தியமூர்த்தி, செல்வி. கௌசல்யா கந்தரலிங்கம், செல்வி. பிபிதா சற்குணராஜா ஆகியோர் இதில் பங்கேற்றனர். படைப்பின் பிரதியைத் தயாரித்த கலைஞர் சஞ்சிகை செயற் குழு உறுப்பினரான செல்வன். நேசராஜா பாக்கியநாதன் நன்றியுரையையும் கவி போல் பாடி அனைவரையும் கவிதை மழையில் மூழ்கச் செய்தார்.

நிகழ்ச்சியினைத் தொகுத்து வழங்கிய கலப்பை உபகுழு உறுப்பினர்களான திரு கோ. செல்வநாதனும் செல்வி சங்கரி சண்முகராஜாவும் வணக்கம் கூற நிகழ்ச்சி ஒரு நிறைவைக் கண்டது.

கலப்பையின் சாராண்டு விழாவில் சிறப்புரை ஆற்றிய திரு. யூ. எல். அலியார், தமது உரையில், அவுஸ்திரேலியாவில் வெளிவந்து, நற்பொழுது நடைபெற்றுள்ள சஞ்சிகைகள், பந்திரகைகள் வரிசையில் நுழைந்ததையும் குறிப்பிட்டதாகச் சிலர் கலப்பையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்துள்ளனர். இதற்காக நாம் மனம் வருந்துகின்றோம். அவுஸ்திரேலிய நுழைந்த தாயகத்தாக வெளியிடப்படுகின்ற நுழைந்த, அரையாண்டுச் சஞ்சிகைகளையும், அது தொடர்ந்தும் வெளியிடப்படுவதாகவும் அதன் தலைவர் டாக்டர். ந. சீவசுப்பிரமணியம் தெரிவித்தார்.

இந்துயத் & பெற்றோர்

நாங்கள் உங்கள் பக்கம்

உலகத்தில் தாய் தந்தை இல்லாத பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை என்ன தெரியுமா? உங்களுக்குத் தெரிய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனாலும் தெரிந்து கொள்ளுங்கள் - மற்றவற்றை எல்லாம் படித்த பின்னர்.

என்னங்க பயந்துட்டீங்கா? இப்படி ஒரு புதிர் விட்டுட்டோம்து? ரொம்ப நாளை எங்கள் காணொன்று பாத்துட்டு இருந்தீங்கா? (குறிப்பு (புதிய கலப்பை வாசகர்களுக்கு) - கலப்பை இதழ் களம் 2 ஏர் 2ல் நாங்கள் வாசகர்களுக்கு அறிமுகமானோம். அதன் பின்னர் களம் 3 ஏர் 2ல், அதாவது இந்த இதழில் மீண்டும் வாசகர்களைச் சந்திக்க ஒட்டோடி வந்துள்ளோம். இடைவேளை சற்றே நீண்டமைக்கு வருந்துகிறோம்.)

அது இல்லீங்க, ஒரு வருஷமா ஒரே யோசனை - பெற்றால் தான் பிள்ளையா? பொழுது போகலென்று இப்படி எல்லாம் வீண் யோசனை பண்ணிட்டு இருக்கோம்து நெனச்சிடாதீங்க. உங்களை பிரிஞ்சிருந்த ஒரு வருஷத்தில் 3 கலப்பை இதழ்களை வெளிட்டுட்டோம், ரெண்டாவது வருஷ நிறைவு விழாவையும் கொண்டாடிட்டோம். என்னங்க செய்யறது ஆண்டவன் மூளைய கொடுத்துட்டான். அதுவும் ஏதாவது ஒன்றை யோசிச்சுக்கே இருக்குது. பெத்தவங்களுக்குச் சொல்லலாமா, வீட்ட விட்டு தொரத்திருவாங்கனோன்னு பயம். அதான் உங்களுக்கு கிட்டயாவது சொல்லலாம்து நெனச்சோம்.

நமது சமுதாயத்தில் ஒரு ஆணும் பெண்ணும் திருமணம் செய்துக்கொள்கின்றனர். பின்னர்

அவர்களின் உறவை பலப்படுத்தவும், அவர்களது பாரம்பரியத்தைக் கட்டிக்காக்கவும் ஒரு வாரிசை உருவாக்குகிறார்கள். இந்தநாளில் புதிய தம்பதியினர் தந்தம் திருமண நாட்களை உல்லாசமாகக் கழிக்க பிள்ளைப்பேறு பெறுவதை ஓரீர் ஆண்டுகள் தள்ளிப்போடலாம். ஏன், ரேபிபிள்ளையை பர்க்க வேண்டும் என ஏங்கும் பெற்றோரின் வற்புருத்தலைப் பொறுக்க முடியாமையானால் அதற்கு மேலும் தள்ளிப்போடலாம். ஆனால் வாரிக இல்லாத திருமணமும் திருமணம் தானா என்று கேட்கும் அளவுக்குக் குழந்தையைப் பெற்றெடுப்பது திருமணமான ஒவ்வொரு தம்பதியினரினதும் கடமையாகிவிட்டது.

கட்டுப்பாடின்றி கத்தித் திரியும் ஒரு இளைஞனுக்குக் கல்யாணம் எனும் பந்தத்தை ஏற்படுத்தி ஒரு குழந்தையையும் கையில் கொடுத்துவிட்டால் தந்தையானவன் திருந்திவிடுவானா? திருந்தலாம். ஆனால் திருந்தாமலும் இருந்துவிடலாம். சாலையில் வாகனத்தைச் செலுத்துவதற்கும், தான் அதற்கு தகுதியானவன் என நிரூபித்து அழுதி பெற வேண்டிய இக்காலத்தில், பிள்ளை பெற்றெடுப்பதற்கு மட்டும் ஏனோ தகுதி ஏதும் வேண்டப்படுவதில்லை. மாறாக தகுதியற்றவனும் பிள்ளை பெற தூண்டப்படுகிறான்.

தான் எப்படி வாழ்ந்தாலும் பரவாயில்லை தன் பிள்ளை நன்றாக இருந்தால் போதும். எத்தனையோ பெற்றோரின் வரி இதுவே. இவ்வரியைச் சற்றே ஆராய்வோம். தகப்பன் குடித்தாலும் சரி, தாய் பிச்சையெடுத்தாலும் சரி, அவர்களின் பிள்ளை எப்படியோ நன்கு கல்வி கற்று சான்றோம் என மற்றவர் புகழ்மலை சூட்ட சிறப்பு வேண்டும். அப்பிள்ளை தங்களது இரத்தத்தில் உருவானவனல்லவா, அதனால் பெருமை பெற்றோர் இருவரிடையே சமமாக பகிர்ந்துக்கொள்ளப்படலாம். பெருக்கல் வகுத்தல் எல்லாம் தெரியும் தானே உங்களுக்கு? 'என்னடா இது, தங்கள் வாழ்க்கையையே பிள்ளைகளின் நலனுக்காக அற்பணித்த பெற்றோருக்கு இன்றைய தலைமுறையினர் செலுத்தும் நன்றிக்கடன் இதுதானா?', என்று நினைக்கின்றீர்களா? மேலும்

படியும்.

தங்கள் கனவுகளையெல்லாம் நனவாக்க...த்தம் திருமண பந்தத்தை வலு படுத்த...எத்தகைய மனிதர்களாக இருந்தாலும் சரி, முன்னறிந்த தெய்வங்களாக போற்றப்பட...தம் பெயர் சொல்ல...தாம் வாழ்ந்த வாழ்க்கையில் எதையும் பெரிதாக சாதிக்காவிடினும் சாதனை புரிய பத்து பிள்ளைகளை விட்டுச் செல்வதாக எண்ணி மன திருப்தி அடைய...தனிமையை நெருங்க விடாது செய்ய.....இதற்கெல்லாம் ஒரு பிள்ளை தேவைப்படுகிறது. கணவனோ மனைவியோ விவாகரத்து செய்துவிட்டு சென்றுவிடலாம். ஆனால் பெற்றெடுத்த பிள்ளையோ உயிர் கொடுத்த காரணத்தினாலும், அவ்வுயிருக்கு ஈடாக கொடுக்க தனது உயிரைத்/வாழ்க்கையைத் தவிர வேறு ஏதுவும் இல்லாத காரணத்தாலும் என்றும் பெற்றோர் சொல் தட்டாது வாழ வேண்டும். பிள்ளைகளின் நல் வாழ்வில் அக்கறை கொண்டே சொல்கிறோம் என்பர் பெற்றோர். ஆனால் பாசம் என்னும் விலங்குகளைப் பிள்ளைகளின் கைகளில் பொறுத்தி அவர்களின் கதந்திரத்தைப் பறித்து அவர்கள் வெறும் தலையாட்டு பொம்மைகளாக மட்டுமே இருக்க வேண்டும் என நினைப்பது எவ்வகையில் நியாயமாகும்.

என்னங்க.....ஹலோ....இன்னும் படிச்சுட்டு இருக்கீங்களா, இல்ல குழம்பிப்போய் உட்காந்துட்டீங்கா? என்ன சொல்ல வரோம்னா, இந்த மண்ணால் பிறந்தவனெல்லாம் ஒரு பிள்ளைய விட்டுட்டு போகலும் என்ற கட்டாயம் இருப்பது தவறு. ஏன், குழந்தை பெறாவிட்டால் அவன் ஆண்மைக்கு ஏதும் குறையோ? மனிதனாக பிறந்துவிட்டால் குழந்தை பெறுவது பலருக்கும் பெறும் பாடு இல்லை. (இவ்விடத்தில் தாயை சற்று விட்டுவிடுகிறோம். ஏனெனில் குழந்தையைப் பத்து மாதம் சுமப்பது சிரமமே). ஆனால் பிள்ளைக்கு அன்பையும் ஆதரவையும் ஊட்டி வளர்க்க பெற்றோர் தகுதி கொண்டிருக்க வேண்டும். பிள்ளையைப் பெறுபவர்களெல்லாம் சுயநல நோக்கம் மிகுந்தவர்கள் தான். தந்தலம் கருதாது சிறந்த சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என உழைக்க எண்ணினால், தந்தெடுக்க உலகில் பிள்ளைகள் இல்லையா? தன் இரத்தத்தில் உருவாகிய குழந்தை மட்டும் தான் தன் பிள்ளையா? அப்பொழுதுதான் 'என் ரத்தத்தின் இரத்தமே' என சொல்லி பாச வலை வீசி தன் எண்ணங்களை நிறைவேற்றிக்

கொள்ளலாம் என்ற எண்ணமோ? அதே அன்பை வேற்றோன் பிள்ளையிடம் செலுத்த முடியாதா? அப்பிள்ளையை சான்றோன் ஆக்கக் கூடாதா? பெற்றால் தான் பிள்ளையா? அப்படியே பெற்றால் மட்டும் போதுமா?

சமுதாய முன்னேற்றத்தில் தந்தலம் இல்லா ஆர்வம் இருப்பின் குழந்தைகளை தந்தெடுக்க. சுயநலத்தை முற்றும் துறந்த மகானாக இருக்க விரும்பாத நிலையில் குழந்தை வளர்க்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதானால் மட்டுமே குழந்தைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். சமுதாய முன்னேற்றத்தில் அக்கறையும் இல்லை. குழந்தையை வளர்க்கும் அளவு பொறுப்பு இல்லை என்றால் தயவு செய்து குழந்தைகளைப் பெறாதீர்கள். இம்மண்ணில் பிறக்க விரும்பமா இல்லையா என்று எங்களிடம் யாரும் கேட்கவில்லை. வாழ்வு இன் பமானதா துன்பமானதா என்பது ஒவ்வொரு மனிதனினதும் வாழ்க்கைச் சம்பவங்களைப் பொறுத்து தீர்மானிக்கப்படுவது. பிறப்பில் தான் எங்களது எண்ணத்தைக் கருதவில்லை வாழ்விலாவது எங்களது எண்ணத்தை மதித்து ஆதரிப்புகள். தாய் தந்தை இல்லாத அனாதைக் குழந்தைகள் இருப்பது போதும். பெற்றோர் இருந்தும் அனாதைகளாக வாழும் பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கையையும் பெருக்க வேண்டாம். ஒரு புதுக்கவிதை நயத்தோடு பாருங்க சொல்ல வருவது என்ன என்று புரியும்

ஒத்தையடி பாதையில் நாளும் என் பொண்டாட்டியும், மாடு கட்டிய வண்டியில் மெதுவாக நகர்ந்து வர தூரத்தில் ஒரு பையன்.

நட்ட நடு வெயிலில் காலியும் ஒன்னும் இல்ல கண்கலங்கி அழா குறையா கால் போன போக்கில் செல்லக் கண்டேன்.

கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் தெரியவில்லை நகரம்.

அவனருகே மாடு நிற்க கேட்டேன் சில கேள்விகளை.

64ம் பக்கம் பார்க்க

ஹெலன்ஸ்பர்க் இந்து ஆலயம்

‘கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன் நற்றாள் தொழாஅர் எனின்’

அரிது அரிது மானிடாய்ப் பிறப்பது அரிது. அவுஸ்திரேலிய கோவில் பணியில் ஈடுபட்டு வாழ்வது அதிலும் அரிதுதான். எவ்வளவு படித்த மேதையாக இருப்பினும் எவ்வளவு பணம் ஈட்டினாலும் கோவில் பணியில் பெருமை கொள்கிறார். அதுதான் எமக்குப் பெருமை.

ஆயிரக்கணக்கான இந்தியர்கள் சிட்னி நகரில் குடியேறினர். அவர்களுடன் அவர்களுடைய கலையும் கலாச்சாரமும் குடியேறின. இதுநாளும் தங்கள் நாட்டில் காத்து வந்த பரம்பரைக் கலையைக் காக்க வேண்டுமென்ற குன்றாத ஆர்வம். அப்போது விட்லம் (Whitlam) தொழிற்கட்சி அரசின்கீழ் வெள்ளை அவுஸ்திரேலிய கொள்கை தளர்த்தப்பட்டது. இதுவே தக்க தருணம் என எண்ணி அவுஸ்திரேலியாவில் தங்கள் கலாச்சாரத்தையும் மதநம்பிக்கையையும் தத்துவங்களையும் பரப்புவதற்கு இந்து கோவில் ஒன்றைக் கட்டும் அவசியத்தை உணர்ந்தனர். ஒருமிக்க ஒன்றான எண்ணத்தில் உதித்த எண்ணத்திற்கு உருவம் தரக் கோவில் கட்டும் பணியைத் தொடங்கினர். இரவு பகலாகக் கருமமாக உழைக்கும் டோக்கம் கொண்ட இவர்கள் தங்களோடு தங்கள் கலாச்சாரத்தையும் குடியேற்றினார்கள். அது ஒரு அற்புதமான கதை. நியூ சவுத் வேல்ஸ் பல்கலைக் கழகத்தில் பணியாற்றிய கலாநிதி B.பாஸ்கர ராவ் 1978ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 17ம் திகதி அன்று தம் இல்லத்தில் 17 நண்பர்களைக்கூட்டி சிட்னியில் கோவிலைக்கட்டும் சாத்தியக் கூறு பற்றி விவாதித்தார். 1978ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 4ம் திகதி ‘வெங்கடேஸ்வரா ஆலயக்குழு’ ஒன்று துவக்கப்பட்டது. கோவில் கட்டுவது என முடிவு எடுத்தாகி விட்டது. இப்போது கோவில் கட்டுவதற்கு இடம் வேண்டுமே. எல்லோரும் ஒன்று கூடி 26-11-1978ல் இப்போது கோவில் எழுப்பியுள்ள புனித இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். நிதி திரட்டவும் இதர பணிகளைச் செய்யவும் S.V.T. Holdings Ltd, கம்பனிச்சட்டத்தின் கீழ் இணைக்கப்பட்டது. 1979ம் ஆண்டு கோவிலைக் கட்டுவதற்கான

விண்ணப்பம் Wollongong நகர சபைக்குச் (City Council) சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. நகர சபையின் அங்கீகாரம் பெற்ற பின் எண்ணற்ற பக்தர்கள் குழுவில் சேர்ந்தனர். நியூ சவுத் வேல்ஸ் பல்கலைக் கழக மைதானத்தில் பிரத்தியேகமாக நிறுவப்பட்ட தியான மண்டபத்தில் 1979 ஜூலை 7ம் திகதி கணேச விக்கிரகம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. அவுஸ்திரேலியாவில் சாஸ்த்திரிய முறைப்படி ஆலயம் எழுப்பப்படும் முதல் படி அது.

உலக முதல்வன் ஓடியே வருக ஓமெனும் மந்திரப் பொருளே வருக உலகிற் பெரியோன் உடனே வருக உடலிற் பெரியோன் உவந்தே காக்க! என வாழ்த்துக் கூறி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. S.V.T.A., 1979 செப்டெம்பர் மாதம் 7ம் திகதி தரும சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டு ஹெலன்ஸ்பர்க் கோவில் கட்டும் இடத்தின் உரிமையைப் பெற்றது. உடனே நிதி திரட்டும் குழுவும் கட்டிடக் குழுவும் நிறுவப்பட்டு அவற்றிடம் நிதி திரட்டும் பணியும் படிப்படியாகக் கோவிலைக் கட்டும் வேலையும் ஒப்படைக்கப்பட்டது. ‘ஆஹம் சாஸ்த்திரத்தில்’ திபுணரான ஸ்ரீ T.V. அனந்தராம சேஷன் S.V.T.A. யின் கௌரவ ஆகம ஆலோசகராக நியமிக்கப்பட்டார்.

இந்தத் திட்டத்திற்கு இந்தியாவில் ஆகும் செலவுக்காக திருப்பதி-திருமலை தேவஸ்தானம் ட்ரஸ்ட் வட்டியின்றி ரூபாய் 6,00,000 கொடுத்து உதவியது. சிற்ப சாஸ்திரத்தில் தலையாய திபுணராக விளங்கிய சிற்பகலாரத்னம்

இந்த இதழ்க்கு நான் அடிப்படை செய்தியாக விட்டேன் இந்த ஆலய வரலாற்றை இந்த பிரச்சினைக்கு நான் உதவின பகுதியிலுள்ள இந்த ஆலயங்களைப் பற்றியும் எமக்கு கட்டுரைகளை அனுப்பி வைக்கலாம்

ஸ்ரீ.V. ஜானகிரமண ஸ்தபதி 1983 செப்டெம்பரில் கோவில் கட்டும் இடத்தைப் பார்வையிட வந்தார். பார்வையிட்ட பிறகு அவர் கூறினார், ‘பார்த்த பூஜை நிய கால பூஜைகளுக்கு அமோகமான இடம், சிற்ப சாஸ்த்திரங்களில் கூறிய படி எல்லாவித தெய்வீக அம்சங்களும் கூடியது. ஹெலன்ஸ்பர்க் மிகவும் அற்புதமான ஸ்தலம். இயற்கையான மரங்கள் அடர்ந்த இடம். கடலலை மோதும் இடம், சலசல என ஓடிவரும் சிறுநதி. கோலாகலமிக்க பொருத்தமான இடம் என ஒப்புதல் தெரிவித்தார்.

திரு வி. ஜானகிரமண ஸ்தபதி கோவிலில் பொருத்தப் படும் சில விக்கிரகங்களும் பஞ்சலோக விக்கிரகங்களும் அடங்கிய பட்டியலைத் தயாரித்தார். 1983 செப்டெம்பர் 22ந் தேதி ஹெலன்ஸ்பர்க் கோவில் திட்டத்திற்குக் கோவில் ஸ்தபதியாக நியமிக்கப் பட்டார். அவர் சிட்னியில் தங்கியிருந்த போது 1983 செப்டெம்பர் 11ந் தேதி பூமிபூஜையும் நிறைவேறியது. Tailor Thomson Whitting Pty Ltd, கட்டிடப் பொறியியலாளர்களாக வேலை செய்தனர். Brewster Murray Pty Ltd, அரசாங்க நியதிகளை மேற்பார்வை யிட்டனர். 25-1-84 ல் ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வர கோவில், 16-7-84 ல் S.V.T. மஹாமண்டபம், 10-12-84 ல் ஸ்ரீ விக்கணேஸ்வர கோவில், 10-12-84 ல் toilet, 15-4-87 ல் குருக்கள் தங்குமிடம் - இவற்றைக் கட்டுவதற்கு Wollongong நகர சபை அங்கீகாரம் அளித்தது. அல்லல் போக்கும் ஸ்ரீ கணேச பெருமானின் ஆசிகளுடன் தெற்கு மண்டலத்தில் இந்து கோவில் கட்டும் முதல் படி நிறைவேறியது.

‘தங்கலைத் தவிர்ந்திடு நன்மையைச் சேர்த்திடு விடங்களைத் தொலைத்திடு விநாயகத்தேவனே தப்பிதம் செய்யினும்’ ஒப்பரும் முதல்வனே சுப்ரம் மணியனின் சோதரா காத்திடு

ஸ்ரீ கணேச பெருமானின் அழகான சிலையும் ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வர பெருமானின் சிலையும் கொண்ட கோவிலும் இதுவரை மக்கள் கண்டிராத ஆரவாரம், பரபரப்பு, கோலாகலத்துடன் நிறைவேறியது. 1985 ஜூன் 30 ந் தேதி மஹாகும்பாபிஷேகம் நிறைவேறியது. சிட்னி நகரில் இந்துக்களின் வரலாற்றில் மறக்க முடியாத அனுபவம்.

இதையொட்டி ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய ஸ்வாமிகள் வழங்கிய ஆசிகள் ‘கடல் கடந்து வாழும் நிலையிலும் தங்கனது பரம்பரைச் சௌத்தாகிய ஆஸ்திகத்தை வளர்த்துப் பயன் பெற வைக்கும், ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வரா ஆலயக் குழுவினரின் இந்த நல்ல முயற்சி நல்லபடியாக நிறைவேற தேவதாம்ப ரூபியான ஸ்ரீ பரமேஸ் வரன் அருள்புரிய ஆசீர்வதிக்கிறோம். ‘அன்பே சிவமயம் சத்தியமே பரமசிவம்’ என்ற புனித சேதியைப் பரப்பும் ஹவாயில் உள்ள கைலாசபிதா சற்குரு சிவாய சுப்பிரமணிய சுவாமிகளின் ஆதீனமும் ஆசிகள் வழங்கியது.

ஏழாம் நூற்றாண்டின் திராவிட கட்டிடக்கலை பாணியில் கட்டப்பட்ட கோவில்கள் ஸ்ரீ வி. ஜானகிரமண ஸ்தபதியின் அபூர்வமான படைப்பாகும். பெரிய கோவிலின் ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வர பிரபுவின் விமானம் தரை மட்டத்திலிருந்து 43 அடி உயரத்தில் அமைந்திருக்கிறது. ஸ்ரீ விக்கணேஸ்வர ஆலயம் தரைமட்டத்திலிருந்து 18 அடி உயரத்தில் விமானத்துடன் கஜபதி போல நிற்கிறது.

கோவில் கட்டும் பணி நடந்து கொண்டிருக்கும் போது ஸ்ரீ ராம பிரபுவுக்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுக்கும் ஆலயங்கள் எழுப்ப வேண்டும் என்ற அவசியத்திற்கேற்ப முக்கால் மண்டபம் சேர்க்கப் பட்டது. ஆதி மூலங்களைத் தொழவும் விமான தரிசனம் செய்வதற்கும் மஹாமண்டபம் உயர்த்தப் பட்டது. இதற்காக மேற்கு, வடக்கு மற்றும் தெற்கு பிரகாரங்களில் மூன்று பெரிய கதவுகள் கட்டப்பட்டன. அபிஷேக நீர் கோவிலின் கிழக்குப் புறத்தில் போவதற்கு கோமுகங்கள் நிறுவப்பட்டன. பக்தர்கள் கோவில் பிரதர்ச்சனை செய்வதற்குச் செளகரியமாக காங்கிரீட் அடிப்பாதைகள் கட்டப்பட்டன.

ஸ்தபதியார் ஸ்ரீ வி. ஜானகிரமண ஸ்தபதி சமர்ப்பித்த மஹா திட்டப்படி 43 லட்சம் வெள்ளிகள் செலவாகுமென திட்டமிடப்பட்டது. இத்தனை பெரிய தொகைக்கு எங்கே போவது? ஆகவே 6 நிலைகளில் கோவிலைக்கட்டத் தீர்மானிக்கப் பட்டது. சிவா, பார்வதி, சுப்ரமணியஸ்வாமி, தெய்வயானை, வள்ளி, துர்க்காதேவி, தசஷ்ணாமூர்த்தி, ஆதிநாராயணன், பிரம்மா,

28ம் பக்கம் பார்க்க..

கர்நாடக சங்கீதத்திலும், சினிமாத்துறையில் பின்னணிப்பாடகராகவும் புகழ் பெற்றவர்களை மையமாணி உன்னிக்கிறார்களேன். உலகின் பல நாடுகளில் இசைக் கச்சேரி நடாத்திய இவர், இசைப்பயணத்தின் ஒரு கட்டமாகச் சிட்னி வந்தபோது கலப்பை ஆசிரியர் குழு சந்தித்த வேளையில்.....

உங்களுக்கு சங்கீதத்துறையில் எவ்வாறு ஆர்வம் ஏற்பட்டது என்பது பற்றி சிறிது வினக்குவீர்களா?

நான் பிறந்து வளர்ந்த இடம் சென்னை. எனது பெற்றோர் இந்தியாவின் கேரள மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். திருமணத்தின் பின் சென்னையில் குடியேறினார்கள். எனது தாயார் சங்கீதத்துறையில் மிகவும் ஆர்வம் கொண்டவர். அவர் பக்திப் பாடல்களை விரும்பிப் பாடுவார். நாடகங்களிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறார். எனது சிறு வயதில் தாயார் சொல்லிக்கொடுத்த பக்திப் பாடல்களைக் கற்றுக்கொண்டேன். அவ்வயதில் சினிமாப் பாடல்களையும் விரும்பிக்கேட்பேன்.

எனது பன்னிரண்டு வயதில் பெற்றோரின் வற்புறுத்தலினால் கர்நாடக சங்கீதத்தை முறைப்படி கற்றுக்கொள்ளத் தொடங்கினேன். வி.எல். சிவசாஸ்திரி என்ற சங்கீத வித்துவான் விட்டிற்கு வந்து பாடக் கற்றுக்கொடுப்பார். ஆனால் அந்த நேரத்தில் சங்கீதத்தைவிட கிரிகெட் விளையாட்டிலேயே எனக்கு ஆர்வம் கூடுதலாக இருந்தது. எனது பதினெட்டாவது வயதில் மற்றவர்களின் விருப்பப்படி டாக்டர். எஸ். ராமணாதன் என்ற பெயர் பெற்ற சங்கீதப் பேராசிரியரிடம் சங்கீதம் பயிலத் தொடங்கினேன். அதே நேரத்தில் எனது கல்லூரி அணியிலும் கிரிகெட் விளையாடிக் கொண்டிருந்தேன். அதனால் கிரிகெட் பயிற்சியில் அதிக நேரத்தைச் செலவிட வேண்டிய அவசியம் இருந்தது. கல்லூரிப் படிப்பு முடிந்த பின்னர் தான் இசைத்துறையில் ஈடுபாடு ஏற்படத் தொடங்கியது.

இதற்கான ஒரு காரணம் நாங்கள் ஆரம்பித்த Youth Association For Classical Music ஆகும். இக் கழகத்தின் மூலம் என்னைப் போன்ற பல இளம் பாடகர்களைச் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. அக் கழக உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் மிகவும் நல்ல சங்கீதப் பின்னணியுள்ள குடும்பங்களிலிருந்து வந்தவர்கள். அவர்களுடன் சேர்ந்தால் அவர்களைப் போல் நானும் பாடவேண்டும் என்ற யோட்டி மனப்பான்மை ஏற்பட்டது. பாடிப் பயிற்சி செய்வதற்கு நேரம் ஏற்படுத்திக் கொண்டேன். இதுவே நான் இசைத் துறையில் முன்னேறுவதற்கு முதற் படியாக அமைந்தது. நிறையப் பாடல்களைப் பாடவேண்டுமென்ற ஆர்வம் ஏற்பட்டது. டாக்டர். எஸ். ராமணாதன் இறப்பதற்கு இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் தான் இது நடந்தது.

இதன் பின்னர் திருமதி சாவித்திரி சத்தியமூர்த்தி என்பவரிடம் சங்கீதம் கற்கத் தொடங்கினேன். அவர் இன்றும் எனக்குப் பயிற்சியளித்து வருகின்றார். திரு. கல்கட்டா கே. எஸ். சிருசுண்ணமூர்த்தியிடமும் தற்போது கற்று வருகின்றேன். இருபதிலிருந்து இருபத்தெட்டு வயதிற்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் முழுமனதுடன் சங்கீதம் பயிலுவதில் ஈடுபட்டேன். கச்சேரிகளுக்கான பல சந்தர்ப்பங்கள் வரத்தொடங்கின. அதற்காக நிறைய உருப்படிக்களைக் கற்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

1989-90 இல் வீணை தன்மான் பாணி என்று அழைக்கப்படும் பட்டறை ஒன்றிற்கு நூற்றிற்கும் அதிகமான விண்ணப்பதாரர்களிலிருந்து தேர்வு செய்யப்பட்ட எட்டுப் பேரில் நானும் ஒருவன். ஆறு மாத காலத்துக்கு நடத்தப்பட்ட இப்

நேர் காணல்

கலைமாமனி உன்னி கிருஷ்ணமூடன்

பட்டறை எனது கர்நாடக சங்கீத அறிவை விருத்தி செய்தது மட்டுமின்றி எனது இசைத் துறை ஆர்வத்தையும் மேலும் தூண்டிவிட்டது.

கடந்த இரண்டு வருட காலங்களாகத் தான் நான் சினிமாத் துறையில் பாடி வருகின்றேன். இதற்கான முதல் சந்தர்ப்பத்தை இசையமைப்பாளர் எ. ஆர். ரஹ்மான் எனக்கு அளித்தார். அதைத் தொடர்ந்து பல சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தன. தற்போது ஒரு 4-5 சினிமாப் பாடல்களையும் மாதத்தில் 10-15 கர்நாடக இசைக் கச்சேரிகளையும் செய்து வருகின்றேன்.

நீங்கள் இசைத்துறையில் ஈடுபட்டு என்ன சாதனைகள் செய்து இருக்கின்றீர்கள்? இன்னும் என்ன செய்ய விரும்புகின்றீர்கள்?

இசைத்துறையில் நான் படிக்க வேண்டியவையும் சாதிக்க வேண்டியவையும் ஏராளமாக இருக்கின்றன. நான் ஒரு முழுநேரப் பாடகனாக வருவேனென்று என்றுமே நினைக்கவில்லை. 1995ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் வரையில் தனியார் கம்பனி ஒன்றில் வேலை பாத்துக்கொண்டிருந்தேன். அப்போது எனது ஓய்வு நேரத்திலேயே கச்சேரிகள் செய்து வந்தேன். சினிமா இசைத் துறையில் பிரபல்மான பின் எனது துறையை மாற்ற வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

இசைத் துறையில் எனக்குக் கிடைத்த முதல் விருது “யுவ கலா பாரதி” விருது. அடுத்தது கடந்த வருடம் தமிழ் நாடு அரசால் வழங்கப்பட்ட “கலைமாமணி” விருது. இவ் விருது நான் ஒரு போதும் எதிர்பார்க்காத ஒன்று. இது தமிழ் நாடு முதல் அமைச்சரால் வருடா வருடம் சினிமாத் துறையின் ஒவ்வொரு பிரிவினரும் சிறந்த கலைஞர்களுக்கு வழங்கப்படும்.

தொடர்ந்து கர்நாடக சங்கீதத்தில் பல நுணுக்கங்களிலும் தேர்ச்சிபெற வேண்டும் என்பது எனது அவா. கர்நாடக சங்கீதத்தில் மட்டுமல்லாமல் சினிமாவிலும் தொடர்ந்து பின்னணிப் பாடல்களைப் பாடுவேன். அத்துடன் இந்தியாவிலும், வெளிநாடுகளிலும் பல இசைக் கச்சேரிகளையும் நடாத்திப் பல இசைப்பிரியர்களைச் சந்திக்க ஆசைப்படுகின்றேன்.

அவுஸ்திரேலியா தவிர்ந்த வேறு எந்தெந்த நாடுகளில் நீங்கள் கச்சேரிகள் செய்து இருக்கின்றீர்கள்?

1983, 85, 88ம் ஆண்டுகளில் நான் விடுமுறையின் போது சிங்கப்பூர் போகும் நேரங்களில் சிறு கச்சேரிகள் செய்திருக்கின்றேன். அந்த நேரங்களில் எனக்குத் தெரிந்த சில உருப்படிக்களைப் பாடுவேன். உத்தியோகபூர்வமாக முதன்முதலில் 1995 மார்ச் மாதத்தில் அமெரிக்காவுக்குப் போனேன். முழு அமெரிக்காவிலும் இருபத்திரண்டு கச்சேரிகள் செய்தேன். நல்ல வரவேற்பும் கிடைத்தது. 1995 ஆகஸ்டில் சவுத் ஆஃபிரிக்காவுக்கும் இந்த வருடம் ஏப்பிரலில் இலங்கைக்கும் மே மாதத்தில் ருபாய், பாரெயின், மஸ்கட், அபுடாபி, டோஹா ஆகிய இடங்களுக்கும் சென்றிருந்தேன். இப்போ அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து நியூசிலாந்து மலேசியா ஆகிய இடங்களில் கச்சேரிகளை முடித்துக் கொண்டு இந்தியாவுக்குத் திரும்ப இருக்கின்றேன்

பிறநாடுகளில் வாழும் எங்களைப் போன்ற இளைய தலைமுறையினர் கர்நாடக இசையைக் கேட்பதற்கோ அல்லது அவர்களுக்கு அத்துறையில் ஆர்வம் ஏற்படுவதற்கோ உன்ன சந்தர்ப்பங்கள் மிகக் குறைவு என்று நாங்கள் நினைக்கின்றோம். இதைப் பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

கர்நாடக சங்கீதம் மிகவும் நுணுக்கமானது. அதனைக் கற்பதும் மிகவும் கடினம். இதற்குக் கட்டாயம் அத்துறையில் ஒரு ஆர்வமும் பரிச்சயமும் ஏற்படவேண்டும். இதற்குப் பெற்றோர்கள் குழந்தைகளுக்குச் சிறுவயதிலேயே கர்நாடக சங்கீதத்தை கசெற்றில் போட்டுக் கேட்க வைக்கலாம். இவ்வாறு பரிச்சயம் ஏற்படும் போது குழந்தைகளுக்கு சங்கீதம் கற்க வேண்டுமென்ற ஆர்வமும் ஏற்பட்டால் கற்பது கடினமல்ல. நான் பிறநாடுகளில் கச்சேரி வைக்கும் போது கச்சேரியின் ஒரு பாகத்தில் கர்நாடக சங்கீதத்தையும் மறு பாகத்தில் மெல்லிசைப் பாடல்களையும் பாடுவேன். இதனால் கர்நாடக சங்கீதத்தில் ஆர்வம் இல்லாதவர்களும் அதனைக் கேட்க ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. அதே நேரம் அவர்கள் ரசிக்கக்கூடிய மெல்லிசையையும் கேட்கின்றார்கள். சினிமாத் துறையில் எனக்கு ஏற்பட்டுள்ள பிரபல்யம் கர்நாடக இசையில் ஈடுபாடு இல்லாதவர்களையும் எனது கச்சேரிகளுக்கு வரவைக்கின்றது என்று நான் நம்புகின்றேன்.

உங்கள் பாடல்களைப் பலர் விரும்பிக் கேட்பது போல் நீங்கள் யாருடைய பாடல்களை விரும்பிக் கேட்பீர்கள்?

நான் எல்லோருடைய பாடல்களையும் கேட்பேன். ஒவ்வொரு பாடலின் பாலிலும் ஒவ்வொரு தனித்துவம் உள்ளது. சினிமாப் பாடகர் ஜேகதாஸின் பாடல்களைச் சிறுவயதிலிருந்தே கேட்பேன். கர்நாடக இசைத்துறையில் ஆர்வம் ஏற்பட்ட பின்னர் அவரது கர்நாடக இசைக் கச்சேரிகளையும் கேட்பேன். அவருடைய பாடல்களைக் கேட்டு அவரைப் போலவே பாடவேண்டுமென்றும் ஆசைப்பட்டேன். அதுவே நான் சினிமாத் துறையில் பாட ஆரம்பித்ததற்கும் ஒரு காரணம் என்று கூடச் சொல்லலாம்.

இந்திய சினிமா இசையில் மேலைத் தேச இசைக் கலப்புகள் இடம்பெறுவதைப் பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன? இதனால் இந்திய இசையின் தனித்துவம் இழக்கப்படலாம் என்று நீங்கள் நினைக்கின்றீர்களா?

முதுவாகப் பாடல்களை இரு வகைப்படுத்தலாம். ஒன்று ரசிக்கக்கூடியவை. மற்றையது ரசிக்க முடியாதவை. ரசிக்கக்கூடிய பாடல்கள் எவ்வாறு அமைக்கப்பட்டாலும் அதில் பிழை இருப்பதாக நான் நினைக்கவில்லை. முன்னேறிவரும் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியுடன் இன்றைய இசையமைப்பாளர்கள் பல புதிய யுக்திகளைக் கையாண்டு புதிய பாணியில் பாடல்களை அமைத்து வருகின்றார்கள். இது காலத்துக்குக் காலம் ஏற்படும் மாற்றம். இவற்றைப் பரந்த மனப்பான்மையுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப் பழக வேண்டும். இவ்வாறான இசைக்குத் தான் இன்று ரசிக்கக்கூடிய வரவேற்பும் அதிகம். சினிமாத் துறையில் இன்று மில்லியன் கணக்கில் பணம் புரளுகின்றது. எதை ரசிக்க வரவேற்கின்றார்களோ அதைத் தான் இசையமைப்பாளர்கள் வழங்குவார்கள். சில காலங்களுக்கு முன் எம். எஸ். வி யின் பாடல்களுக்கு ரசிக்கக்கூடிய பெரும் வரவேற்பு இருந்தது. ஆனால் இன்று ஏ. ஆர். ரஃஹான் போன்றவர்களின் பாடல்களைத் தான் விரும்பிக் கேட்கின்றார்கள். இன்னும் 25-30 வருடங்களில் இன்னுமொரு புதிய இசையமைப்பாளர் வந்து வேறொரு பாணியில் இசையை வழங்கலாம். அப்போது இன்றைய இசைக்கு வரவேற்புக் குறைந்துவிடும். இவை காலத்தால் ஏற்படும் மாற்றங்கள். இதனால் இந்திய இசையின் தனித்துவம் இழக்கப்படுவதாக நான் நினைக்கவில்லை.

உங்களுக்கு உன்னிகிருஷ்ணன் என்று பெயர் வந்ததற்கு ஏதாவது காரணம் உண்டா? இது எனக்குப் பெற்றோரால் வழங்கப்பட்ட பெயர். உன்னி என்றால் மலையாளத்தில் சிறியவன் என்று பொருள். உன்னிகிருஷ்ணன்-சின்னக்கிருஷ்ணன்.

உங்கள் ரசிகர்களைப் பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்வீர்களா? ரசிகர்களின் ஊக்குவிப்பே எனது இன்றைய நிலைக்குக் காரணம் எனலாம். அவர்கள் பாராட்டும் போது இன்னும் திறமையாகச் செய்ய வேண்டும் என்ற ஆர்வம் ஏற்படும். அவர்கள் குறைகளை விமர்சித்தால் என்னால் முடிந்தவரை அடுத்த முறை அக்குறைகள் ஏற்படாமல் பாத்துக் கொள்வேன்.

இப் பேட்டியை முடிக்குமுன்னர் உங்கள் சிட்னித் தமிழ் ரசிகர்களுக்கு என்ன சொல்ல விரும்புகின்றீர்கள்?

என் கச்சேரிகளின் போது அவர்கள் வழங்கிய ஒத்துழைப்புக்கு நன்றி சொல்ல விரும்புகின்றேன். அத்துடன் அடுத்த முறை சிட்னி வரும் போது இந்த முறையைவிடப் பெரிய ரசிகர் கூட்டத்தையும் எதிர்பார்க்கின்றேன்.

இறுதியாகப் பல சிரமங்களின் மத்தியிலும் இப்பேட்டியை வழங்கியதற்கு சிட்னிப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் "கலப்பை" வெளியீட்டிற்கான உபகுழுவினர் சார்பிலும் கலப்பை வாசகர்களின் சார்பிலும் எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

அழகிய ஆபத்துக்கள்

ஆபத்து என்பது எது? நிகழ்போவதை தெரிந்து கொண்டால் அது ஆபத்து. உச்சி மரத்தில் ஏறி நின்று பிடித்திருக்கும் கையை விட்டால் என்ன நடக்கும். இது தெரிந்த ஆபத்து. ஆபத்துக்கள் தெரியாமல் வருவதுமுண்டு. அழகு என்றால் என்ன? சில வேளை நாம் செய்த காரியம் பெரியவர்களுக்குப் பிடிக்காமல் போனால் கோபத்துடன் நீர் செய்த காரியம் நல்லாயிருக்கிறது' என்பார்கள். அதன் கருத்து. செய்த காரியம் சிறந்ததென்றல்ல. பிடிக்காத விடயத்தைப் பிடித்த மாதிரிச் சொல்வது. அது போல்தான் அழகிய ஆபத்துக்கள் என்று கூறுகின்றேன்.

கவலைகள் நிரம்பினால் கலங்கி குவையென தேக்கி வைக்கும் எங்கள் விழியென்ற பெயர் கொண்ட கண்கள் புன்னகைப் பூப்பூக்க பூரிக்கும் நாக்குள்ள நந்தவன மலர்கள் உதடென்று பெயர் கொண்ட இதழ்கள் ஆம் அழகையும் சிரிப்பும் அருகருகாக.

இதயத்துக்குள் ஒரே போராட்டம். ஒரே சச்சரவு. எங்கு பார்த்தாலும் ஆர்ப்பாட்டம். யுத்தம் நடக்கிறது. ஓ! அதனாற்றான் இதயத்திற்குள் இரத்தம் பாய்கிறதோ. உலகில் எத்தனையோ பிரச்சனைகள். அவை தீர்க்கப்படக்கூடியவை. ஆபத்துக்களைக் கண்டுபிடிக்க முடியுமா? அப்படி அறிந்து கொண்டாலும் அவற்றை தீர்க்க முடியுமா? அடையாளம் காணமுடியுமென்றொரு நம்பிக்கை இருக்கிறதா? முயற்சி செய்து பார்க்கின்றேன்.

*****

உன்னால் அன்பு கரக்கப்படும் போது அது ககம் பலரால் நீ நினைக்கப்படும் போது அது ககம் குழந்த கவலை

வில்லக்கப்படும் போது அது ககம் மற்றவர் உணைப்பார்த்து இரக்கப்படும் போது நீ இதயமுள்ள ஏழை அன்பை அளவிடலாம்-ஆனால் அழவிடக்கூடாது

வேர்தான் முதல் உருவாகிறது. அதன் பின்தான் மரம் வளர்கின்றது. வளர்ந்த மரம், 'எனக்கு வேர் இனி வேண்டாம் என்கிடம் கினை இருக்கிறது' என்று சொன்னால் விளைவு என்ன என்பது தெளிவு. ஒரு பூவின் மொட்டையுடைத்து எந்த வண்டும் தேன் குடித்ததாய் சரித்திரம் இல்லை. 'பூக்கும் வரை காத்திரு' என்று வண்டுகளுக்கு ஏதும் சட்டம் போடப்பட்டதா? இல்லை. ஐந்தறிவு ஜீவராசிகள் வந்த வழி மறப்பதில்லை பழைய சொந்தம் துறப்பதில்லை. காலங்காலமாகக் காத்திருக்கின்றன. கூரைகள் கோபுரங்கள் உயர்ந்தோங்கி நின்றாலும் அவற்றின் அத்திவாரங்கள் அடிபில்தான் இருக்கின்றன. மனித இனம் மட்டும் முதிர்ச்சியடைந்தவுடன் தாய் தந்தையரை ஒதுக்குகின்றது. ஏறிய பின் ஏணியை எட்டியுதைக்கலாமா? இந்த இடத்தில் எனக்கு ஒரு கதை ஞாபகம் வருகின்றது.

ஒரு மகனிடம் தந்தை ஒரு உடைந்த ஓட்டுத்துண்டைக் கொடுத்து மகனிடம் கூறினார் 'இதைத் தாத்தாவிடம் கொடுத்து இதிலேயே இனி சாப்பிடச்சொல்லு' அதற்கு மகன் "அப்பா எப்படி இந்த அழுக்கு ஓட்டிலே தாத்தா சாப்பிடுவார்" என்று கேட்டான் அதற்கு அவர் "என் குடும்ப நிலைக்கு அவருக்குக் கோப்பையிலே சாப்பாடு போட முடியாது" என்றார். சிறிது காலத்தில் தாத்தா இறந்து விட்டார். அந்தச் சிறுவன் தாத்தா சாப்பிட்ட ஓட்டுத்துண்டைப் பத்திரமாக ஒரு பெட்டியில் பூட்டி வைத்தான். அப்போது அங்கு வந்த தந்தை 'கிழவர் சாப்பிட்ட இந்த ஓட்டை ஏன் எடுத்து வைக்கிறாய்' என்றார். அதற்கு அந்தச்சிறுவன் "உங்களுக்கு நான் சோறு போட ஓட்டுத்துண்டுக்குப் பிறகு எங்கே போவேன்" என்றானாம். இதோ ஒரு அழகான ஆபத்து. ஏன் அழகான

பா. நேரா

ஆபத்து என்று சொல்கிறேன் என்றால் சில விடயங்கள் நாம் செய்யும்போது சந்தோசமாக இருக்கும். ஆனால் அதுவே எமக்கு நிகழும் வேளை ஆபத்தாக இருக்கும். ஆபத்துக்கும் அழகு இருக்கிறதா?

*****

பூட்டுப் போட்டுணக்கு பூங்காற்று நெருங்காமல் தோட்டம் வைத்துணக்குத் தேன் மலர் பறித்து கட்டியுணக்குக் கவி மாலை போடுகின்றேன் தருவாயா வந்துவிடுவாயா?

மூடுபனி நிலவில் குளிர்காய்த்து பின்னர் பாடுமிளம் தேனியதன் கால்பட்ட மலரெடுத்து கட்டியுணக்குக் கவிமாலை போடுகின்றேன் திருவாயால் பதில் ஒன்று தருவாயா?

காற்றுவரும் வழி பார்த்து நாற்று விழும்- நீர் ஊற்றுவரும் திசையிருந்து ஓடிவரும் -அது அலையடிக்கும் என்மனதில் எப்போது-உன் வலையடிக்கும் வந்து விடு.

மனதின் மகிழ்ச்சியை நிறுத்திவிட்டு நீயேன் என் உன்னத்திற்குப் போட்டாய் ஊரடங்குச்சட்டம்?

இது கடவுச்சீட்டில்லாத ஒரு காதல் பயணத்தின் ஒரு பக்கம். மணங்கள் இரண்டு கேட்டுக்கொண்ட வித்தியாசமான விண்ணப்பம். அவர்கள் உல்லாசமாக காலம் கழித்தார்கள். இன்றைய இலக்கணம் மாறாமல் காதலித்தார்கள். காலங்கள் செல்ல எதிர் காலம் பற்றியும் எண்ணத்தொடங்கினார்கள். படகுப்பயணம் போன்றது வாழ்க்கை என்று படித்திருக்கிறார்கள். அலை கொந்தளிக்கும் அமைதியான கடல்தான் வாழ்க்கை என்று அறிந்திருக்கிறார்கள். நீந்தத் தெரியும் என்று நிச்சயம் செய்து கொண்டார்கள். விவாகம் செய்ய முதல் நிரம்ப விவாதம் செய்தார்கள். புதுமைகளைவரவேற்றார்கள். ஆனால் பழைய சட்டங்களுக்கும் சம்மதித்தார்கள். உள்நங்களை உணர்ந்து கொண்டார்கள். ஆண் பெண் சமத்துவம் அவசியமென்றனர். அதன்படி நடந்துகொண்டனர். அந்த இளைஞன் அம்மி மிதிக்கவும் ஆயத்தமானான். இருவரின் தாய்மொழி என்னவோ தமிழ்தான். ஆனால் அவனிடம் பஞ்ச புராணம் இருந்தது. அவனிடம் பைபிள் இருந்தது. சிலுவையைச்

சிவனும் மதிப்பான். சிலுவை கமந்தவன் சிவனையும் மதிப்பான். கடவுள்களே கை குலுக்கும் போது பக்தர்கள் நாடென் பயப்பட வேண்டும். வீட்டுக்கு எப்படியோ விடயம் தெரிந்தது.வாக்கு வாதங்கள் தொடங்கின. கோயில் வாயிலா? தேவாலய வாயிலா? தலைப்பு வைத்து தர்க்கம் நடந்தது. அந்தக் காதலர்களுக்கு ஆபத்து ஆரம்பமானது. அவர்களுக்கு அது அழகிய ஆபத்து. ஆண்டாண்டு காலமாக பழகிய ஆபத்து. முன்னோர்கள் போரடிய போது விலகிய ஆபத்து. விதியின் கை தலை மேலே எழுதிய ஆபத்து. ஆபத்தை அவர்கள் அனுபவித்தார்கள். இளங்கன்று பயமறியாது. சிறுபிள்ளை வேளாண்மை வீடு வந்து சேராது. இவை இளைஞர்களுக்கு காகவே இயற்றப்பட்ட பழமொழிகள். பழமொழிகள் பலவகை. கருத்துக்கள் என்னவென்பதைக் காதலர்கள் சொல்லட்டும். அவர்களுக்குக் காலம் சொல்லட்டும். ஆபத்தின் அழகே அழகு.

*****

படி படி உயர்ந்து கொள்ளலாம் என்றோ ஒரு நாள் எண்பப்பார்த்து ஆசிரியர் அன்பாய்ச் சொல்லி வைத்தார் ஏணிப்படி பற்றி சொல்கிறார் என்றெண்ணி படிக்காமல் இருந்து விட்டேன் அப்போது ஏன் இப்படி என் வாழ்க்கை போனதென்று இப்போது புரிகிறது அப்போது கூறியது.

கற்பித்தல் என்பது தொழிலென்றால் பொழிகின்ற மழைக்கும் நாம் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும்.வாணத்திற்கு மட்டுமல்ல வாழ்கின்ற பூமிக்கும் வாடகை கொடுக்க வேண்டும். இந்தா என்று இயற்கை கொடுக்கும் அத்தனைக்கும் சந்தா கொடுக்கவேண்டும். எனவே கற்பித்தல் என்பது கடமையல்ல தொழில் அல்ல. வரங்களை மட்டுமே வழங்கத்தெரிந்த ஒரு வகை தவம். இலையுதிர் காலமானாலும் பூக்களை மட்டும் சிந்துகின்ற புது வகை மரம். விழுதுகளைபுருவாக்கும் இந்த விருட்சங்களை விழுந்து வணங்குவதே தரும். தாரமும் குருவும் தலைவிதிப்படி என்று ஒரு பழமொழி இருக்கிறது. மாணவன் ஆசிரியர் உறவு கமுகமாக இல்லாதபோது வித்தை அவனுக்கு வேப்பங்காயாகிறது.இங்கு ஓர் ஆசிரியர்

மாணவனின் பார்வையிலிருந்து விலகுகிறார்.

ஒரு ஆசிரியர் மாணவனிடம் சில கேள்விகள் கேட்கின்றார். மாணவன் பதிலளிக்கின்றான். ஆசிரியர்: உன் பொழுது போக்கு என்ன? மாணவன்: ஆடு வளர்ப்பது ஆசிரியர்: உன் தந்தையின் தொழில் என்ன? மாணவன்: ஆட்டிறைச்சி வீற்பது ஆசிரியர்: தந்தையின் தொழில் உன் பொழுதுபோக்கிற்கு எதிரானது. எனவே பிழையான விடைக்கு புள்ளிகள் இல்லை. ஆசிரியர்: உன் தந்தையின் பெயரென்ன? மாணவன்: மார்க்கண்டேயன் ஆசிரியர்: தந்தைக்கு என்ன வயது? மாணவன்: நாற்பது ஆசிரியர்: என்றும் பதினாறாய் இருப்பவன் மார்க்கண்டேயன்.எனவே தகாத பதில் தவறான பதில். ஆசிரியர்: மனிதாபிமானம் எங்கிருக்கிறது? மாணவன்: மிருகங்களின் வாலில் ஆசிரியர்:என்ன சொல்கிறாய்? மாணவன்: ஆம் மிருகங்களிடம் தான் இருக்கிறது. மனிதனிடம்தான் வாலில்லையே. ஆசிரியர்: தெளிவில்லாத பதில் மாணவனுக்கோ கவலை, கோபம். ஆசிரியர் திரும்பவும் கேட்டார்: நீ முட்டாளாய் இருக்கிறாயே என்ன தொழில் செய்யப்போகிறாய். மாணவன்: உங்களைப் போல் ஆசிரியத் தொழில் செய்யப்போகின்றேன். தன்னைத்தாக்குகின்றான் என்று புரிந்து கொண்ட ஆசிரியரும் அந்த மாணவனை மடக்க எண்ணி பொது அறிவுக்கேள்வி ஒன்றைக் கேட்டார்.

உன் நாட்டின் தேசிய மிருகம் எது என்றார். மாணவன் அவதானமாக யோசித்து விட்டு சொன்னான்: திரு. கருப்பசாமி ஆம் அதுதான் அந்த ஆசிரியரின் பெயர்.

கிண்டல் செய்யவேண்டு அந்த மாணவன் அப்படிச் சொன்னானா? இல்லை தன் எண்ணங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றனவே என்ற கோபத்தில் சொன்னானா? மாணவனின் கண்ணோட்டம் ஆசிரியரின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து விலகும் போது அங்கு ஒரு இடைவெளி ஏற்படுகின்றது. ஒரு இளைஞனின் பார்வை சமூகத்தின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து விலகும்போது அங்கு ஒரு இடைவெளி ஏற்படுகின்றது. பெற்றோரின் கண்ணோட்டம் பிள்ளைகளின் போக்கிலிருந்து விலகும் போது இடைவெளி ஏற்படுகின்றது. இடை வெளிகள் நல்ல எதிர் காலத்தின் நடைவெளிகள் என்று சொல்லி விட முடியாது. இளமையில் ஏற்படுகின்ற பாதிப்புகள் எதிர் காலத்தில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தலாம். இந்த அழகிய ஆபத்துக்களை எம்மால் தடுக்க முடியுமா?

எவ்வளவோ சந்தோசங்கள் சுதந்திரங்களுடன் கூடியது இளமைக்காலம். எதிர் காலம் இருண்டதா? ஒளியமயமானதா? நினைத்துப்பார்க்கலாம் ஆனால் நிர்ணயிக்க முடியாது. மழை வராது என்று எண்ணி குடையில்லாமல் போகும் போது மழை வந்தால் அது ஏமாற்றம். மழை வருமென்றெண்ணி குடையோடு போகும்போது மழை வராமல் போனால் அது சந்தோசம். எதிர் காலம் கஸ்டமானது என்றெண்ணி வைப்போம். எதிர்த்து நிற்க தயாராவோம். எதிர் காலமென்பது எமக்கு மட்டுமல்ல. எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. அனைவருக்கும் இருக்கிறது இந்த அழகான ஆபத்து. அவதானம் அழகு ஆபத்தானது என்பதை விட ஆபத்து அழகானதென்று என்று வைத்துக்கொள்வோமா?

மருத்துவ விளக்கம்
உங்கள் உடல் நலம் சம்பந்தமான கேள்விகளுக்கு, கலப்பையில் மருத்துவக் கட்டுரைகள் எழுதிவருபவர்களான டாக்டர்.சி.இராசரத்தினம், டாக்டர்.சி.தவசீலன் ஆகியோர் பதிலளிக்கக் காத்திருக்கிறார்கள். உங்கள் கேள்விகளை உடன்கிடைக்கக்கூடியதாக கலப்பை முகவரிக்கு அனுப்பி வைப்புகள்.

ஓர் ஊரின் கதை

ஓர் ஊரின் கதை

வெங்கடாசலம்
சீங்கப்பூர்

இது ஓர் ஊரின் கதை. அந்த ஊரின் பெயர் ஊமையம்பட்டி. இந்திய துணைக்கண்டத்தில் தமிழகத்தின் இடுப்பில் உட்கார்ந்து இருப்பது சேலம் மாய்பழத்திற்குப் பெயர் பெற்றது. அங்குள்ள கஞ்சமலையின் காலடியில் உள்ள ஒரு சிறுநூர் ஊமையம்பட்டி.

மேடுகளும் பள்ளங்களும் நிறைந்த நிலப்பரப்பு. அங்கு நெசவாளர்கள் அதிகம் வாழ்ந்து வந்தனர். விவசாயிகளும் பாதிக்கு மேல் இருந்தனர். நெசவாளர்களுக்கு வேண்டியது ஒரு தொழிற்கூடம். அதுவே அவர்கள் தங்கும் வீடும் கூட. நல்ல மிதமான காலை நேரம் மிகவும் அவசியம். அந்நாளில் நூலுக்குப் பசையூட்ட இயந்திரமில்லை. எனவே காலையில் மித வெய்யிலில் பசையூட்டி உலர வைப்பர். அந்த வெப்ப தட்டம் உள்ள நிலப்பரப்பாகச் சேலம் மாவட்டம் இருந்தது. அதன் காரணமாக அந்த நிலப் பரப்பில் நெசவு தொழில் மிகவும் சிறப்பாக நடந்து வந்தது.

அந்த நிலத்தில் ஒரு மேட்டுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள பள்ளத்திற்குப் பெயர் மலைவிழுங்குப் பள்ளம். அந்தப் பள்ளத்தினுள்ளிருந்து பார்த்தால் பக்கத்து கஞ்சமலையைக் கூட காணமுடியாது. அதனால் அக்காலத்தில் அப்பெயர் ஏற்பட்டது. அந்தப் பள்ளத்தின் அடுத்து இருந்தது ஒரு நெசவாளர் கிராமம். அதன் பெயர் மேட்டுப்பாளையம். பள்ளத்தில் இருந்த அந்த ஊருக்கு அப்பெயர் எப்படி ஏற்பட்டது? தெரியாது.

அந்த நெசவாளர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வேறு ஊர்களுக்கு குடிபெயர்ச் செய்தனர். ஆனாலும் அவர்கள் தங்கள் மூதாதையினர் வாழ் நிலத்தில் ஒரு கோவிலைக் கட்டி (குல தெய்வம்) தங்கள் மூதாதையினரை வருடம் ஒரு முறை நினைவு கூர்ந்து வணங்க அங்கு கூடுவர்.

அந்த நாளைய குடியேறிகளில் சிலர் கிழக்கு நோக்கிச் சென்றனர். அப்படிச் சென்றவர்கள் கஞ்சமலையிலிருந்து புறப்பட்டுக் காவிரியில் கலக்கும் பொன்னியாற்றின் கரையில் குடியமர்ந்து தங்கள் தொழிலைச் செவ்வனே செய்து வந்தனர்.

அந்த ஊரில் 1947ல் பிறந்தவர்தான் இந்தக்கதையை எழுதுபவர். அவர் பிறப்பதற்கு முன் அந்த ஊர் ஒரு அழகிய ஊராக இருந்திருக்க வேண்டும். 1950ல் அந்த ஊரின் நிலை வேறாக இருந்தது. அது ஒரு தீபகற்பமாகக் காணப்பட்டது. பொன்னியாறு தவழ்ந்து வந்து அந்த ஊரில் ஓர் ஏரியில் ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டிருந்தது. அது ஒரு பெரிய ஏரி. அதில் இருந்து வழிந்து ஓடும் கால்வாயுடன் இன்னொரு சிறிய ஏரி இருந்தது. அவை இரண்டு ஏரிக்கும் இடைப்பட்ட மேட்டு நிலம் கொஞ்சம் இருந்தது.

ஊமையம்பட்டியின் கிழக்கில் வெங்கச்சக்கர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவில் வெட்டப்பட்டு குவியலாகக் காணப் படும். அந்தக் காலத்தில் அந்த இடங்களில் வெங்கச்சக்கர்களால் கட்டப்பட்ட வீடுகள் நிறைய இருந்திருக்கும். அந்த வீடுகளுக்கு இடையில் ஒரு பெரிய குட்டை இருந்திருக்கும்.

பிறகு ஒரு காலத்தில் யாரோ ஒரு குறு நில மன்னர் அங்கு அந்தப் பெரிய ஏரியை ஏற்படுத்தி இருக்கலாம். அந்த நீர் தேக்கத்திற்கு ஈடு கொடுக்க முடியாமல் அந்த வீடுகள் அழிந்து விட்டுச் சென்ற கற்குவியல்களே அவை.

அந்த ஏரியின் கரை வெள்ளத்தைக்கட்டுப் படுத்த முடியாமல் அடிக்கடி உடைந்து விடுமாம். அதனால் ஒரு ஊமையனை மனிதப் பலி கொடுத்தனராம். அப்படிச் செய்கையில் உடல் கிழக்கிலும் தலை மேற்கிலும் விழுந்ததாம். உடல்

பக்கம் மல்லசமுத்திரம் என்றும் தலைப் பக்கம் ஊமையம்பட்டி என்றும் பெயர் பெற்றன எனக்கூறுவர்.

ஊமையம்பட்டி ஒரு அழகான சிறுநூர். நெசவாளர்கள் 50 குடும்பமும், விவசாயிகள் 50 குடும்பமும் இருக்கும். மேலும் ஓடர்கள் 3 அல்லது 4 குடும்பங்களும், 1 சலவைத்தொழில் செய்யும் குடும்பமும் வேறு சில குடும்பங்களும் வாழ்ந்து வந்தன. ஊரின் நுழைவாயிலில் அழகான பாவடி இருக்கும். காலையில் 10 பாவுகளுக்குப் பசையூட்டும் காட்சி அன்றாடம் உண்டு. குறைந்தது 60 அல்லது 70 பேர் அங்கு வேலை செய்வர்.

அந்தப் பாவடிதான் அந்த ஊரின் நீதி மன்றம். மக்கள், நெசவாளர்கள் தங்கள் வழக்குகளை அங்குதான் எடுத்து வைப்பர். சிலசமயங்களில் வழக்குகள் வாக்கு வாத்தத்தில் முடிந்து ஊர் இரண்டு படும். இந்தப் பாவடிச் செய்யும் முறையில் (Process) 4 அடி நீளம், 1 அங்குல கனம், 2 அங்குல அகலம் உள்ள மூங்கில் கம்புகளும் உருண்டையான கம்புகளும் பயன் படுத்தப்படும். குறைந்தது ஒரு பாவுக்கு 100 அல்லது 120 மூங்கில் கம்புகள் பயன் படுத்தப்படும். சில சமயங்களில் ஊர் இரண்டு படும் போது அவைகளை ஆயுதமாகப் பயன் படுத்தப்பட்டு மண்டைகள் உடைவதும் உண்டு.

இந்த வழக்குகள் யாவும் நெசவாளர்களையே கட்டுப்படுத்தும். விவசாயிகளுக்கு என்று ஒரு தனி வழக்கு மன்றம் உண்டு. இந்த பாவடிகள் மையத்தில் ஒரு சாவடி இருக்கும். அங்குதான் விவசாயிகள் தங்கள் வழக்குகளை அமர்ந்து பேசி தீர்த்துக் கொள்வர். அவர்களுக்குள் முரண்பாடுகண்டால் எப்படி தீர்த்துக் கொள்வர்கள் என்று கவனித்ததில்லை.

இந்தச் சாவடியில் ஒரு மண் சட்டி (2 அடி விட்டம் உள்ளது)யில் கட்டிய தோல் பறை இருக்கும். வழக்குகளையோ, நல்லது கெட்டதுகளையோ தெரிவிப்பதற்கு அப்பறை உபயோகிக்கப்பட்டது.

அந்தச் சாவடியில் ஒரு புளிய மரம் நீண்ட நாட்களாகவே உள்ளது. அந்த ஊரில் 50களின் ஆரம்பத்தில் மின்சாரம் கிடையாது. எனவே இரவில் கல் தூணின் மேல் இருக்கும் விளக்கில் ஊர் சங்கோதி விளக்கேற்றுவான். இவனுக்கு சங்கு

கிடையாது. ஆனால் ஊர்ப்பறையை அடித்து விடும் கூறுவான். இது ஒரு பரம்பரை உரிமை உடையது. சங்கோதியை யாராவது மிரட்டினால் அது பெரிய குற்றம்.

ஐம்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் அந்த ஊர் ஒரு அழகிய கிராமம். வருடத்தில் 3 மாதம் அந்த ஏரி நிரம்பி வழியும். ஏரி நிரம்பினால் அதன் அழகு பல மடங்கு உயர்ந்துவிடும். கிழக்கே இருந்த மல்லசமுத்திரம் சேலத்துடனும், திருச்செங்கோட்டுடனும் சாலைவழியில் இணைக்கப்பட்டதால் அது ஒரு முக்கிய விவாபார நிலையமானது. கிராம மக்கள் தங்கள் துணிகளை இங்குதான் விற்பனை செய்வர். ஏரி நிரம்பி வழிந்தால் பரிசல் விடப்படும். அதுதான் முக்கிய போக்குவரத்துச் சாதனம். படகோட்டி காலமுதல் இரவு 8 மணி வரை தன் வேலையைப் பார்ப்பான். யாராவது சினிமாவுக்குச் சென்றால் கண்டிப்பாய் படகோட்டியிடம் சொல்லியாக வேண்டும்.

மாணவர்கள் பள்ளிக்கு மல்லசமுத்திரம் தான் செல்ல வேண்டும். அப்போது இந்தப் பரிசல் சவாரிக்குக் கட்டணம் கிடையாது.

அந்த வட்டத்தில் உள்ள மக்கள் இந்த ஏரிக்குச் சுற்றுலா வருவதும், பரிசல் சவாரி செய்வதும் கூடக் காணக் கிடைக்கும் காட்சிகள்.

ஆனால் தண்ணீர் குறைந்துவிட்டால் ஒரே தொல்லைதான். கிராமத்திற்கும் நகரத்திற்கும் பாதை கிடையாது. ஏரிக்குள் நடந்து செல்லவேண்டும். ஒரு மைல் தூரம் இருக்கும்.

ஆனால் ஏரி முழுவதும் நிரம்பாவிட்டால் பரிசல் கிடையாது. வாரம் தோறும் புதன் கிழமைகளில் சந்தையில் தான் வாரத்திற்கு வேண்டிய அரிசி, பருப்பு, முதலியவற்றை வாங்கி வர வேண்டும். அப்போது பெரிய பெரிய மண்பாணைகளில் அவை சேமித்து வைக்கப்படும். சிறுவர்கள் புதன் தோறும் பெற்றோருடன் சந்தைக்குச் செல்வர். தாய்மர்கள் ஓர் இடத்தில் ஒரு பெரிய கூடையை (2 அடி விட்டம்) வைத்துவிட்டு சந்தைக்குள் சென்று ஒவ்வொரு பொருளாகத்தங்கள் சேலையில் மடியில் வாங்கி வருவர். பிறகு கூடையில் வைத்துவிட்டு சென்று அடுத்ததை வாங்கி வருவர். சிறுவர்கள் அந்தக் கூடைகளைப் பார்த்துக் கொள்வர்.

7 மணி அளவில் ஒரு கூட்டமாகச் சேர்ந்து கொண்டு கையில் சீம எண்ணெய் (KEROSENE) லாந்தர் விளக்குகளை ஏந்திக் கொண்டு அந்த ஏரியில் செல்வர். அப்படி நடந்து செல்கையில் பாம்பு கடித்து மாண்டவர்களும் உண்டு.

ஏரி நிரம்பினாலும் களிப்பு. காலியாகக்கிடந்தால் சலிப்பு இல்லை. ஆனால் அரை குறையாக நின்று விட்டால் அக்கிராம மக்களுக்குப் பெரிய கஷ்டம்தான். நகரத்திற்குச் செல்ல 4 மைல் அந்த ஏரியைச் சுற்றி நடந்து செல்ல வேண்டும். மழை அதிகம் பெய்தால் அடுத்த 24 மணி நேரத்திற்கு ஏரியைக் கடக்க முடியாது. நகரம் சென்றவர்கள் அங்கு தங்கள் நண்பர்கள் வீட்டில் தங்கி விடுவர்.

இந்தக் கஷ்டகாலம் ஆரம்பத்தில் வருடத்தில் 1 அல்லது 2 மாதம் தான் இருக்கும். ஆனால் 55ல் அந்தக் கிராமத்தார் தங்கள் அறியாமையால் பொன்னி ஆற்றில் கஞ்சமலைக்கு அருகில் வேம்படிதாளம் என்னும் ஊரில் ஓர் அணை கட்டக் கையெழுத்து போட்டுக் கொடுத்துவிட்டனர்.

அந்தக் கையெழுத்து அந்த ஊரின் தலையெழுத்தையே மாற்றி அமைத்துவிட்டது. அந்த அணைக்குப் பிறகு பெரிய ஏரி நிரம்பவே இல்லை. பரிசல்கள் எல்லாம் பறந்து விட்டன. அரைகுறை ஏரியுடன் மக்கள் அல்லாடினர்.

அந்தச்சிறிய ஊரில் ஆரம்பப்பள்ளி வந்தது. மெதுவாக மின்சாரமும் வந்தது. ஆனால் மக்கள் குடும்பம் குடும்பமாக இரு ஏிகளுக்குமே நடுவில் இருந்த மெட்டுக்குச் சென்று குடியேறினர். அந்த புதிய ஊருக்குப் பெயர் முதலில் புதுக்காடு. பிறகு அதற்கு வெங்கடேசுபுரி என்று பெயர் வைக்கப்பட்டது. அங்கு குடியேறியவர்கள்

எல்லோருமே நெசவாளர்கள். தறிகளைக் கழட்டிச் சென்று அங்கு யூட்டிக் கொண்டு தங்கள் வழக்கம் போல் தொழில் செய்ய ஆரம்பித்தனர். விவசாயிகளால் அப்படிச் செய்ய முடியவில்லை. நிலத்தையும் நீரையும் இடம் பெயர்க்க அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை.

ஊமையம்பட்டி மெல்ல மெல்லத் தேய ஆரம்பித்தது. நிலத்தடி நீர் குறைவால் கிணறுகள் காய ஆரம்பித்தன. ஏரிகள் யூகலிப்டஸ் வேளம் மரங்கள் காட்டிலாகாவினால் பயிரிடப்பட்டு காடாக ஆரம்பித்தது. ஊர் உருக்குலைந்தது. பிறகு எங்கிருந்தோ கொண்டு வரப்பட்ட விஷச் செடிகள் அந்தக்காட்டிலும் விதைக்கப்பட்டன. இன்று அது மிகவும் கோரமாகத் தலைதூக்கி விட்டது. கிராமத்தின் கிழக்கே தெரியும் அலவாய் மலையும் அதில் உதயமாகும் சூரியனும் பழங்கதையாகிவிட்டன.

இன்று ஒரு 8 அடி அகல கற்பாதை உள்ளது. காரர்கள் செல்ல முடியும். பழைய மாறியம்மன் கோயில் அப்படியே உள்ளது. பாவடி பாழ் அடைந்துவிட்டது. 50 நெசவாளர் குடும்பங்கள் 5 அல்லது 6 ஆகக் குறைந்துவிட்டது. பாவுக்கு பசை டோட முடியாது. தேவையில்லை. பக்கத்தில் ஊரிலிருந்து பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். கைத்தறியும் அழிந்து விசைத்தறிக்கு இடம் கொடுத்து விட்டது. ஆனால் கிராமம் விசைத்தறிக்குப் பொருந்தவில்லை.

சாவடி அப்படியே இல்லை. புளிய மரம் உள்ளது. வீடுகள் குட்டிச் சுவராக இருக்கின்றன. கதைப்பவர் வாழ்ந்த வீடு அப்படியே உள்ளது. நன்றி அதை வாங்கி அங்கு வாழ்வவருக்கு கதைப்பவர் நாட்டையே விட்டு அடுத்த நாட்டிற்கு குடியேறிவிட்டார். இப்போது அவர் அந்த ஊருக்குச் சென்று வரும் வெறும் விருந்தானி. இதற்கு யார் பொறுப்பு?

வாசகர் பக்கம்

பெற்றோரை வாட விடலாமா?

“அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்”, “நந்தை தாய் பேண்” என்பன காலங்காலமாக வழங்கி வரும் முதுமொழிகள். “மாதா பிதா குரு தெய்வம்” என்ற முதுமொழி அன்னையையும் நந்தையையும் தெய்வத்துக்குச் சமானமாக்கின்றது.

பிள்ளைகளின் கல்வியில் உடல் நலத்தில் வாழ்க்கையில் அவர்களின் முன்னேற்றத்தில் எத்துணை கரிசனையும் அக்கறையும் தமிழ்ப் பெற்றோர் எடுத்துக்கொள்கின்றனர் என்பது சொல்லிப் புரியவைக்கவேண்டிய சமாச்சாரம் இல்லை.

வயோதிகம் எல்லோருக்கும் வருவது தான். இது உலக நியதி. வயோதிபர்கள் குழந்தைகளை ஒத்தவர்கள். இந்நிலையில் வயோதிபர்களாகிவிட்ட பெற்றோரை வீட்டில் வைத்துப் பராமரிக்காமல் முதியோர் இல்லங்களில் தஞ்சமடையச் செய்வது வாடவிடுவது சரிதானா? இதுவா பிள்ளைகள் அவர்களுக்குச் செய்யும் நன்றிக்கடன்?

எந்த நாணயத்துக்கும் இரு பக்கங்கள் உண்டு. இருபக்க நியாயங்களையும் அவசி ஆராய விழைந்த போது எழுந்த கருத்துக்கள் இவை. இத்தகைய கருத்தமைந்த குறுங்கதை ஒன்று. இவ்விதழில் “அழகிய ஆபத்துக்கள்” என்ற தலையங்கத்தில் பா.நேரா எழுதியுள்ளார். அதையும் வாசிக்கத் தவறாதீர்கள்.

உங்கள் கருத்துக்களை அறியும் ஆவலில் உள்ளோம். உங்கள் கருத்துக்களையும் அடுத்து வெளிவரும் கலப்பை இதழில் பிரசுரிக்கக்கூடியதாக எமக்கு அனுப்பிவைக்கவும்.

கலப்பை கிடைக்கப்பெறும் இடங்கள்

நியூ சவுத் வேல்ஸ் மாநிலம்

Indian & Pacific Market
30B The Crescent,
Homebush - 2140
Tel: (02) 746 7169

SPICELAND
Shop 17/20 Henley Road,
Homebush West 2140
Tel: (02) 746 2720

ஸ்ரீதீபச்சுண்ணா என்டர்பிரைசஸ்
133, Paramatta Road,
Auburn - 2144
Tel: (02) 748 1840

KATPAGA TRADERS
59, Rawson St.,
Auburn - 2144
Tel: (02) 646 3345

Global Shopbest
Shop 2/32-50, Rootyhill Road,
North Rootyhill - 2766.
Tel: (02) 675 3954

Hero Movieland & Spiceland
281A Beames Ave.,
Mt. Druitt - 2770
Tel: (02) 625 4638

அவுஸ்திரேலியத் தலைநகரம்
Canberra (ACT)
திரு. K. குணசீலன்
(06) 291 9882

குயின்ஸ்லாந்து மாநிலம்
(Queensland)
திரு. S. பூபாலன்
Tel: (07) 252 3574

Learn to speak what you feel,
and act what you speak

17 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

மஹாலக்ஷ்மி, ஆண்டாள், சிவலிங்கம், ஆஞ்சநேயர், நவக்கிரக மூர்த்திகளும் உள்பட எல்லா கடவுள்களும் கொண்ட பிரம்மாண்டமான கோவில் முடிவாகக் கட்டப்பட்டுத் திறக்கப்பட்டன. இவ்வாறு சைவ வைஷ்ணவ பாணிகளில் புராதன சிற்ப சாஸ்திரக் கலைக்கேற்ப கட்டப்பட்டுக் கும்பாபிஷேகமும் கொண்டாடப்பட்டது. விக்ரகங்களும் சிலைகளும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு 1994 ம் ஆண்டு ஜனவரி 23ஆம் தேதி மஹாகும்பாபிஷேகம் கோலாகலத்துடன் கொண்டாடப்பட்டது.

மஹாகும்பாபிஷேக விழாவன்று கலந்து கொண்ட ஸ்ரீ டி.எஸ்.சாம்பமுர்த்தி சிவாச்சாரியார் மற்றும் ஸ்ரீ டி.வி.அனந்தராம சேஷன், அனுபவித்த சம்பவம், மெய்சிலிர்க்க வைக்கும் அந்த நிகழ்ச்சி, கோவில் மஹாகும்பாபிஷேகத்துக்கு முத்தாய்ப்பாய் அமைந்தது. அன்று பெரும் புயலும்

கடுங்காற்றும் வீசின. சம்பிரதாய பந்தல்கள் குலைந்துவிடுமோ என்ற பயம். அபசகுனம் என்று கூறவிரும்பாத ஸ்ரீ டி.எஸ்.சாம்பமுர்த்தி சிவாச்சாரியார், எட்டுத் திக்குகளில் எட்டுத் தேங்காய்களை உடைக்க உத்தரவிட்டார். எட்டாவது தேங்காயை உடைக்கும்போது புயற்காற்று ஓடிந்தது. அமைதி நிலவியது. புனித நீர் தெளிக்கப்பட்டது. இறைவன் சக்தியை உணர்ந்து மக்கள் ஆரவாரித்தனர். இந்தத் தெய்விகப் பணியில் ஈடுபட்டு, நம் கனவை நனவாக்கிய பக்தர்கள் கூறுவதைக் கேளுங்கள்.

டாக்டர் பி.ஜனார்த்தனன், 'திடீரென தோன்றும் மின்னலைப்போல மஹாகும்பாபிஷேகத்தின் போது ஏற்பட்ட அந்தக் கணநேரம் மனதிலே என்றும் நிலைத்து நிற்கும்.' கோவிலை கட்டியாகிவிட்டது. மஹாகும்பாபிஷேகமும் கோலாகலமாகக் கொண்டாடப்பட்டது. இனி தொடர்ந்து பணிபுரிய வாருங்கள். உதவிக் கரம் நீட்டுங்கள். ஸ்ரீ வெங்கடேச பெருமானின் ஆசிகளைப் பெற்று நலமுடன் வாழ்க.

தவறை உணர்கின்றோம்

வாசகர்களே! சைவ கல்யாண இதழில் வெளியாக 'வேள்வி ஆடு' (பக்கம் 69) என்ற சிறுகதை பிரதிவிராஜ் என்பவரால் அனுப்பப்பட்டுப் பிரசுரமாகியது. ஆசாஸ் இக்கதை 'செக்கு மாடு' என்ற பெயரில் வ.ஐ.சு. அஜயபாஸகரால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கெனவே இருமுறை பிரசுரமாகாதது அநியாயநிகழ்வுகளேனாம். பல வாசகர்களும் இதைச் சுட்டிக் காட்டியிருந்தார்கள். இத்தவறை உணர்ந்தீர் அத்தேவனை எழுந்தாடார்கள் ஆக்கங்களை அனுப்பும்போது தவறான தகவல்களைத் தரவேண்டாம் எனக் கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

நகர்த்.

ஆசிரியர் குழு

அம்மா என்பது சிந்துராவுக்கு என்றும் ஓர் எட்டாத கனியாகவே இருந்தது. மிகச் சிறு வயதில் எல்லாச் சிறுவர்களும் தம் பெற்றோருடன் கூடிக் குலாவும் போது எனக்கு மட்டும் ஏன் அம்மா இல்லை என்று சிந்து ஏங்கியிருக்கின்றான். அதன்பின் ஓரளவுக்கு விபரம் புரிந்த போது தன் சினைகிதர்கள் சிலரும் 'என் அம்மா என்னை விட்டுப் போய் விட்டா' என்றோ! 'என் அம்மாவும் அப்பாவும் பிரிந்துவிட்டார்கள் என்றோ! சொல்வதைக் கேட்டுத் தன் அம்மாவும் அப்படித்தான் தன்னை விட்டுப் பிரிந்து போய்விட்டா என்று நினைத்து தன் தாயின் மேல் தன்னையறியாமலே ஒரு வெறுப்பையும் தன்னைக் காப்பாற்றும் தந்தையின் மேல் மட்டில்லா அன்பையும், பாசத்தையும் நாளுக்கு நாள் வளர்த்துக் கொண்டான்.

ஆனால் வழக்கமாக எங்குமே போகாத அவன் அப்பா சங்கர் அன்று அவ்விருந்திற்கு அவனையும் அழைத்துச் சென்றார். அங்கே அவனைக் கண்ட ஒரு வயதான மாது அப்பொழுது தான் இலங்கையிலிருந்து வந்தவர் 'நீ சித்ராவின் மகனா?' என்று மிகவும் ஆவலாகக் கேட்டார். அவளுக்கு தன் நான்கு வயதில் பிரிக்கப்பட்ட அன்னையின் பெயரே மறந்து போனதால் எனக்குத் தெரியாது என்றான். அப்போது அங்கே வந்த சங்கரின் நண்பனின் மனைவி 'ஆமாம் மாமி சிந்து எங்கள் சித்ராவின் பெண் தான்' என்று மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் கூறினார். அதனைத் தொடர்ந்து அவர்கள் தமிழில் 'பாவம் சித்ரா என்ன மாதிரி இருந்தவன் இந்தச் சங்கரின் செய்கையால் அவன் வாழ்க்கையே வீணாகிவிட்டது. இந்தப் பெண்ணை எப்படிச் கண்ணுக்குள் வைத்துக் காப்பாற்றினான் என்ன அநியாயம்! அவளுக்குத் தன் தாயின் பெயரே மறந்துவிட்டது' என்று அங்கலாய்த்தார்கள். தொடர்ந்தும் இப்போது

அவன் எங்கே! எப்படி இருக்கின்றான்? உங்களுக்கு ஏதாவது தெரியுமா? என்று வினாவினார். அதற்கு அந்த மூதாட்டி அவன் விவாகரத்தாகிச் சங்கர் குழந்தையையும் கொண்டு இங்கு வந்த பின்னர் சுமார் மூன்று மாதங்கள் வரை அந்த ஏக்கத்தால் மிகவும் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தான் அதன் பின் அவளது சினைகிதி யாரோ தன்னுடன் பேராதனைக்கு அழைத்துச் சென்றதாகச் சொன்னார்கள். ஏறத்தாழப் பன்னிரண்டு வருடங்கள் இருக்கும் இல்லையா? சித்ரா ஊர்ப்பக்கம் வரவேயில்லை. அவளின் தந்தையும் அவளுடன் போயிருந்து இந்த வேதனையிலேயே சுமார் நான்கு

சாயிசசி

ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்னர் இறந்ததாக அறிந்தோம். அதன்பின்னர் சித்ராவைப்பற்றி ஊரில் எந்தத் தகவலுமே இல்லை என்றார்.

'சங்கர் ஒரு மடையன். படிப்பறிவு போதாது என்பதற்காக யாரும் விவாகரத்துச் செய்வார்களா? அதைத் திருமணமத்திற்கு முன்னரே சிந்தித்திருக்கலாமே!' என்றார்.

அதற்கு அந்தப் பெண் 'இல்லை மாமி, அது வெறும் சாட்டு அவர் தன் காதலியையல்லவா தேடி வந்தார். ஆனால் அவர் யாரைத் தேடி இங்கு வந்தாரோ அந்தப் பெண்ணும். இவரை மணக்க மறுத்துவிட்டாளாம். இப்போ பாவம் இந்தப் பின்னை தாயிருந்தும் இல்லாதவளாக வளர வேண்டியிருக்கின்றதே' என்று வருந்தினார். அது வரை தம் கதையின் சுவாரஸ்யத்தில் சிந்து அங்கே நின்றதைக் கவனிக்காதவர்கள் அப்பொழுது அவளைக்கவனித்துக் கண் ஜாடையால் தம் கதையை இடையிலேயே நிறுத்தினர்.

பிரிந்தவர் கூடினால் .....

அவர்கள் கதைத்தவற்றிலிருந்து சிந்து தனக்குப் புரிந்த தமிழ் அறிவைக் கொண்டு 'அம்மா என்னைத்தள்ளி வைக்கவில்லை அப்பாதான் என்னை அம்மாவிடமிருந்து பிரித்துக் கொண்டு வந்து தாயற்றவளாக வளரும் நிலைக்கு ஆளாக் கியிருக்கின்றார் என்று கிரகித்துக்கொண்டான். மேலும் தன் சிறு வயதில் தந்தையுடன் அவள் திரேலியாவில் கு வந்ததிலிருந்து நடந்தவை அனைத்தையும் இந்தத் தகவலுடன் கூட்டிக் கழித்துப் பார்த்தபோது அவளுக்கு மேலும் பல விபரங்கள் புரிந்தன .

அதன் பின் சிந்துவுக்குத் தன் அன்ணையைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆவல் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்ததெனின் அது மிகையாகாது. ஆனால் எப்படி என்று அவளுக்குப் புரியவில்லை. அப்பொழுது

அவள் பன்னிரண்டாம் வகுப்பில் படித்துக்கொண்டிருந்தாள். பாவம் அவள் என்ன செய்வாள்?

தன் தாயின் முகத்தை நினைவுக்குக் கொண்டுவரப் பலவாறு முயற்சித்துத் தோற்றான். முடிவில் அந்தம்மா

'நீ சித்ராவின மகனா?' என்று கேட்டதை வைத்துத் தன் தாய் தன்னைப் போலவே இருப்பாள்

எனத் தீர்மானித்துத் தன் உருவத்தைக் கண்ணாடியில் பார்த்து அதன் வயதான உருவத்தை மணக்கண்ணில் கண்டு மகிழ்ந்தாள். சிந்து தன் கற்பனை அன்ணையின் மெல் அன்பைப் பொழிந்தாள். பல சந்தர்ப்பங்களில் இப்போது அம்மாவும் இருந்தால் எப்படியிருக்கும் என்று நினைத்துப்பார்ப்பாள்.

ஆனால் தந்தையுடன் எதுவும் கதைக்கமாட்டாள். சிறு வயதில் ஏற்பட்ட பல கசப்பான அனுபவங்களால் அவரிடம் தாயைப்பற்றிச் சிந்து எதுவுமே கேட்பதில்லை.

சிந்து பலவிதமான குழப்பங்களுடனும் ஒருவாறு படித்துத் தாவரவியலில் சிறப்புப் பட்டம் பெற்றான் அவளுக்கு அவுஸ்திரேலிய பொதுநல விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தில் ஒரு ஆராய்வாளராகப் பதவி கிடைத்தது. அங்கு வேலை செய்யும்பொழுது திரு சில்வா என்ற இலங்கையரைச் சந்தித்தான். அவர் முதலில் அவனிடம் மிகவும் ஆர்வமுடன் கேட்டது. 'உங்களுக்கு இலங்கையில் தேயிலை ஆராய்ச்சி

நிறுவனத்தில் பணிபுரியும் செல்வி சித்ரா விஸ்வநாதனைத் தெரியுமா? அவரைப்போலவே இருக்கின்றீர்களே' என்பது தான்.

'எனக்கு இலங்கையில் யாரையும் தெரியாது நான்கள் நாட்டை விட்டு வந்து அதிக நாட்களாகிவிட்டேன்' என்று சொன்னாலும் பின்னர் திடீரென இது என் அம்மாவின் பெயரல்லவா? என்று மின்னல் போல் அவன் மனத்தில் உதித்தது. பின் அது என் அம்மாவாக இருக்கலாமா? என்ற ஒரு சந்தேகமும் கூடவே எழுந்தது.

அதன்பின் வந்த நாட்களில் சிந்து திரு சில்வாவுடன் நெருங்கிப்பழகி அவரைப்பற்றி அறிவதுபோல் சித்ரா பற்றிய விபரங்களைச் சேகரித்தான். 'சான் ஏற முழம் சறுக்குவது போல அவர் கூறும் சில

விபரங்களைக் கொண்டு இது என்னைப் பெற்றவன் தான் என்று தீர்மானித்தாலும் வேறு சில எதிர்மறாக இருந்தன. ஒரு தீர்மானத்திற்கும் வரமுடியாமல் தவித்தவன் முடிவில் ஒரு துப்பறியும் நிறுவனத்துடன் தொடர்பு கொண்டு மேலும் விபரங்கள் சேகரித்துத் தருமாறு பணித்தான். அவர்கள் கமார் ஒரு மாதத்தில் திகதிவாரியாக எல்லா விபரங்களுடன் சித்ராவின் ஒரு புகைப்படமும் இணைத்திருந்தனர். அவை சந்தேகமற சித்ரா அவன் அன்ணையே என்று தெளிவுபடுத்தினது. அன்று சிந்து ஓர் இனம் புரியாத உணர்ச்சிக்குள்ளாகியிருந்தான். 'எனக்கு ஏன் இந்த நிலை? தாயிருந்தும் இல்லாதவளாக ஏன் ஆக்கப்பட்டேன்?' என்று வருந்தினான். இருப்பினும் அவளுக்கு மட்டில்லா மகிழ்ச்சி 'என் அம்மாவைக்கண்டுபிடித்துவிட்டேன்' என்று எங்காவது போய் நின்று சத்தமாகக் கத்தவேண்டும் போல் இருந்தது. ஆனால் தந்தை அதை நிச்சயம் வரவேற்கமாட்டார் என்பதால் அனைத்தையும் இரகசியமாகவே வைத்துக் கொண்டான்.

அவளுக்குக் கிடைத்த தகவல்களின்படி அவன் அன்னை இப்போது டாக்டர் சித்ரா விஸ்வநாதன். தாவரவியலில் டாக்டர் பட்டம் பெற்றிருந்தான். இலங்கைத் தேயிலை ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தில் பிரதம விஞ்ஞான ஆராய்வாளராகப் பணிபுரிகின்றார் என்றிருந்தது. சிந்துவுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. எப்படித் தனக்கும் அதே துறையில் ஆர்வம் உண்டாயிற்று என்று. அதுதான் தாய்

மகளுக்குக் கிடையேயுள்ள பந்தம் என்று நினைத்தான். தன் தாயை நினைத்துச் சிந்து மிகவும் பெருமை கொண்டான். படிப்பறிவு போதாதென்று அவன் தந்தை விலக்கியதாகப் சில வருடங்களுக்கு முன்னர் அறிந்து பச்சாதாபப்பட்டவன் இன்று என் அம்மா ஒரு 'கலாநிதி' எனப் பெருமிதங்கொண்டான்.

குழந்தையையும் கணவனையும் பிரித்து துவண்டு போகாமல் படித்து டாக்டர் பட்டம் பெற்றீர்களே அம்மா! என்று மனதாரப் பாராட்டினான். அவளது ஒரு மனம் தன் அன்ணையின் பெருமைகளைத் தந்தையிடம் சொல் என்றது ஆனால் எதற்கும் காலம் வரட்டும் இப்போது வேண்டாம் முதலில் அன்ணையைப் போய்ப்பார்க்க வேண்டுமெனத் தீர்மானித்து அதற்கான ஆயத்தங்களில் ஈடுபட்டான்.

அதிர்ஷ்டம் அவன் பக்கம் வேலை செய்தது எனலாம். அன்று அவனைப்பார்த்த திரு சில்வா 'சிந்து உங்களுக்கு இலங்கைக்குப் போக விருப்பமா? தனித்துப் போவதற்கு உங்கள் பெற்றோர் அனுமதிப்பார்களா?' என்றார். அவளுக்கு ஒரே ஆச்சர்யம் 'பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்தது' போல் இருந்தது. இருப்பினும் தன் உணர்ச்சிகளை வெகு பிரயத்தனப்பட்டு மறைத்தவன் எனக்குப் போவதில் ஒன்றும் பிரச்சனையில்லை ஆனால் ஏன், எதற்கு அங்கு போகவேண்டும்? என்றான்.

நான் அவுஸ்திரேலியாவில் தேயிலை பயிரிடலாமா? என்று ஓர் ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டிருக்கின்றேன் அதற்கு இலங்கையில் சில தகவல்கள் சேகரிக்க வேண்டியிருக்கின்றது. எனக்கு இப்போது குடும்பத்தைவிட்டுப் போகமுடியாது அது தான் உங்களை அனுப்பலாம் என நினைத்தேன் முடியுமா? என்றார்.

நிச்சயமாக முடியும் திரு சில்வா எப்போ போகவேண்டும்? என்றான் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன். அடுத்த மாதம் மட்டில் போகவேண்டியவரும் நான் எல்லா ஆயத்தங்களும் செய்தபின் சொல்கின்றேன் என்றார். சிந்து அன்று ஆகாயத்தில் பறந்தான். நடப்பவை எல்லாம் அதிசயமாக இருந்தது. என்ன ஏதாவது கடவுள் செயலா? அம்மா எனக்காகப் பிரார்த்திக்கின்றாரா என்று சிந்தித்தான்.

'பூர்வாங்க ஆயத்தங்கள் யாவும்முடிந்த பின்னரே தந்தையிடம் சொன்னான். அவர் இப்போது அங்கு எதற்குப் போகின்றான்? தனித்துப் போவதெல்லாம் நல்லதல்ல நான் இதற்கு அனுமதிக்க மாட்டேன் என்று சத்தம் போட்டார். சிந்து இது ஒரு அரிய வாய்ப்பு நான் போக வேண்டுமெனச் சொல்லி அவரை ஒருவாறு சம்மதிக்கச் செய்தான்.

அங்கு யாரிடம் போகின்றார் என்றதற்கு மிகவும் பெருமையாகக் கலாநிதி செல்வி சித்ரா விஸ்வநாதன் எனக்கூறித் தந்தையை மிகவும் ஆவலுடன் பார்த்தான். அவரும் சிந்தனை வசப்பட்டவராக என்ன பெயர் சொன்னான் என்றார். அன்ணையின் பெயரை மீண்டும் மகிழ்வுடன் கூறியவன் ஏன் கேட்டீர்கள் அப்பா? உங்களுக்கு அவங்களைத் தெரியுமா? என்றான். ஒன்றுமில்லைக் கம்மா கேட்டேன் எனச் சொல்லிப் போய்விட்டார்.

சிந்து தனக்குள் மகிழ்ந்தான் பின்னர் 'அப்பா! அம்மா ஞாபகம் வந்ததா? அம்மாவாக இருக்கலாமா என்று சந்தேகமா? அல்லது படிப்பறிவு இல்லாதவன் என்று தங்களால் நிராகரிக்கப்பட்டவன் எங்கே கலாநிதியாவது என்ற இறுமாப்பா? சந்தேகமேயில்லாமல் அது அம்மாதான் எல்லாம் வந்தபின் சொல்கின்றேன் எனத் தனக்குள் சொல்லிக்கொண்டான்.

சிந்து தன் தாயைப் பார்க்கப்போகும் நாளை மிகவும் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கியிருந்தான். திரு சில்வாவுக்கு நன்றி தெரிவித்தவன் தன் கதையைக் கூறி நான் அம்மாவை ஆச்சரியப்படுத்த விரும்புகின்றேன் தயவுசெய்து நீங்கள் இப்போ ஒன்றும் தெரிவிக்க வேண்டாம் என்றும் வேண்டிக் கொண்டான்.

அது வசந்த காலம் இலங்கையின் ஓர் கவாசஸ்தலம் என்று அழைக்கப்படும் தலவாக்கொல்லை நகரின் வீதியோரத்து மரங்களெல்லாம் பூத்துக்குலுங்கின. அதிலிருந்து வீசிய மந்தமாருதம் உல்லாசப்பணிகளை வா! வா! என்று அழைத்தது. புள்ளினங்கள் மகிழ்வுடன் பாடிப்பறந்தன. ஆனால் அன்று காலையில் கண்விழித்து இவற்றையெல்லாம் ஜன்னல் வழியே பார்த்துக்கொண்டிருந்த சித்ராவின் உள்ளத்தில் மட்டும் ஓர் இனம் புரியாத உணர்ச்சி. கவலையும் மகிழ்வுமான ஓர் மனோநிலை என்ன

இது என்று யோசித்துக் கொண்டே கைக்கெட்டும் தொலைவில் இருந்த கலண்டரைப் பார்த்தான் கவலைக்கான காரணம் புரிந்தது சுமார் பதினேழு வருடங்களுக்கு முன்னர் அதே நான் தான் அவன் தன் நாளுக்கு வயது மகளைத் தான் எல்லாமே என்று நினைத்திருந்த தன் கணவனிடம் பறி கொடுத்தான். இன்றும் அவன் நெஞ்சம் பதறியது. அன்றே அவன் ஓர் நடைப்பிணமானான். அந்த நாளை அவன் கவனத்தில் கொண்டாவிட்டாலும் அவன் அடிமனம் நினைவுபடுத்தும் .

அச்சமயத்தில் அவன் அருமைத் தோழி பாரதி மட்டும் இல்லையானால் சித்ராவைப் புதைத்த இடத்தில் இப்போ புல் என்ன பெரிய மரங்களே வானனாவ வளர்ந்திருக்கும் எனலாம். எச்சமயத்திலும் பாரதியை நினைத்தால் சித்ராவுக்கு நெஞ்சமெல்லாம் தன்றியால் நிறையும் அவனைக் கேட்காமலேயே கண்கள் குளமாகும். நட்புக்கு இலக்கணம் ஒரு பாரதி என்றால் மிகையாகாது.

சங்கர் சித்ராவை விவாகரத்துப் பண்ணிவிட்டான் குழந்தையையும் கொண்டு அவுஸ்திரேலியா போய்விட்டான் என அறிந்தவுடன் போதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராக இருந்தவன் தனது வேலைகள் யாவற்றையும் அப்படியே விட்டுவிட்டுப் போனான். தாயில்லாத சித்ராவை அச்சமயத்தில் ஒரு தாய் போல இருந்து கவனித்தான். அவன் மனம் சிறிது தேறியதும், இங்கிருந்தால் உணக்குக் கஷ்டம் சில நாட்களுக்கு என்னுடன் வா என்று பேராதனைக்குக் கூட்டிச் சென்றான். வற்புறுத்திக் கஷ்டப்படுத்திப் பல தடவைகள் அழுது ஆர்ப்பாட்டம் செய்து சாப்பிட வைத்தான். உயிரே போனபின் இந்த உடம்பு எதற்குப் பாரதி என்னை விடேன் ... என்று எத்தனை தடவைகள் கெஞ்சியிருப்பான்.

அப்போதெல்லாம் பாரதி சித்ராவிடம் பாலித்த ஓரே ஒரு அஸ்திரம் என்றாவது உன் பெண் எல்லாம் தெரிந்து உன்னைப் பாக்க வந்தால் அப்போ நீ இல்லாவிட்டால் அவன் மனம் என்ன பாடுபடும் சிந்தித்துப்பார் சித்ரா! வாழ்நாட் பூராவும் அவளுக்கு அப்படியான ஓர்

ஏமாற்றத்தையும் இ மனவேதனையையும் கொடுக்கப்போகின்றாயா? என்பது தன். அந்த ஒரு நம்பிக்கை ஒணியிலேயே உயிரைத் தாங்கிக் கொண்டு வாழ்ந்தான். பாரதி ஆட்டியபடியெல்லாம் ஆடினான்.

உயிர் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக உண்டான், உடுத்தினான், உறங்கினான் எனலாம். அவற்றைவிட அவளுக்கு என்று எத்தகைய ஆசைகளும் இல்லை.

பழைய சித்தனைகளில் மூழ்கியிருந்தவன் திருக்கிட்டு நேரத்தைப்பார்த்தான் எட்டு மணியாகிவிட்டது. மனம் முரண்டு பிடித்தாலும் கடமை முந்திக்கொண்டது. முதல் நான் அவனது முகாமை நிர்வாகஸ்தர் (Managing Director) திரு பெண்ணாண்டோ அவர்கள் அன்று யாரோ அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து தேயிலை வளர்ப்புப்பற்றிய விபரங்கள் சேகரிப்பதற்கு வருவதாகச் சொல்லியிருந்தார். நினைத்த போது அவளுக்கு வேடிக்கையாக இருந்தது. ஆங்கிலேயர் அறிமுகப்படுத்திய செடி பற்றி இப்போது அவர்களுக்கே நாம் விபரம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கின்றது என்று ஒரு வகையில் பெருமையாகவும் இருந்தது.

எழுந்து குனிந்து அலுவலகம் சென்றான். காலை சுமார் பத்து மணியளவில் அவன் அறைக் கதவைத் தட்டிய பெண்ணாண்டோ அவன் வர்ச்சொன்னதும் திறந்து போனார். அவர் பின்னால் வந்த பெண்ணாண்டோ பார்த்ததும் சித்ராவின் உடலெல்லாம் மின்சாரம் பாய்ந்தது போல் இருந்தது. கால்கள் துவண்டு நெஞ்சம் உருகியது, கண்கள் பனித்தன. காலமெல்லாம் தன்னிரு கண்களுக்குள்ளும் வைத்துப் போற்றிய உருவம் இன்று தன்னெதிரே நிற்பதைக்கண்டான். நிழலா? நிஜமா? என்று தடுமாறியவன் தன்னை ஒரு நிலைக்குக் கொண்டுவர மிகவும் பிரயத்தனப்பட்டான். நல்ல வேளையாகப் பெண்ணாண்டோ அவன் நிலையைக் கவனிக்கவில்லை அவர் சித்துவை அறிமுகம் செய்வதிலேயே குறியாக இருந்தார். ஆனால் சித்துவுக்குத் துல்லியமாகப் புரிந்தது அம்மாவின் அன்பு தன்னை அடையாளம் கண்டுகொண்டது என்று. அவளுக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் இருந்தது.

பெண்ணாண்டோ மிகவும் குதூகலமாகச் சித்ரா பாருங்கள் என்ன ஆச்சரியம் இவன் உங்களை மாதிரியே இல்லை என்றார். சித்ராவுக்கோ ஒன்றும் புரியவில்லை இவன் என்ன சொல்கின்றார்?

அடுத்த இதழில் முற்றும்

கலப்பை சொல் நிரப்பல் போட்டி - இல.9

கலப்பை-சொல் நிரப்பல் போட்டியில் வாசகர்கள் காட்டிவரும் ஆர்வத்தைப் பாராட்டுகின்றோம். முன்புபோலவே இப்போட்டியிலும் கலப்பை உறுப்பினர்கள், குடும்பத்தினர் கலந்து கொள்ள முடியாது என்பதை கூறிவைக்க விரும்புகிறோம். அடைக்கப்பட்ட சதுரங்கள் - -10, 15, 23, 24, 25, 26, 30, 34.

இடமிருந்து வலம்

1. கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பரின் மகன் இங்குள்ளான்
7. முருகப் பெருமானுக்கு இது பன்னிரண்டு உள்ளன
13. வேள்வியின்போது மிருகங்களை இது கொடுப்பார்கள். இங்கு வலம் இடமாக மாறி உள்ளது
16. மனிதனாகப் பிறந்தவர்கள் இது செய்யவேண்டும்
19. கணவன் இழந்தவன் இங்குள்ளான்
27. பெண்கள் பாவிப்பது, இங்கே குழம்பியுள்ளது
31. காட்டு விலங்கொன்று இங்குள்ளது.
35. பெண்களுக்கு ஒப்பிடும் விலங்கு இங்கு மாறியுள்ளது

மேலிருந்து கீழ்

1. இராமரின் பாதம் பட்டுப் பெண்ணானவள்
2. அறுப்பதற்கு உதவும் ஓர் ஆயுதம் குழம்பியுள்ளது
5. ஒருமையின் எதிர்ச்சொல் குழம்பியுள்ளது
6. இலங்கை மக்களுக்குத் தற்போது தேவையான ஒன்று குழம்பிவிட்டது
16. கடலிலிருந்து பெறப்படும் அசைவ உணவு
21. மனிதன் இறந்த பின்பு தேவைப்படும் பொருள்
29. மனிதனுக்கு இருக்கும் மூன்று ஆசைகளில் ஒன்று இங்குள்ளது

வாசகர்களே! இப்போட்டியில் பங்கு பற்றுவதற்கு நடுப்பக்கத்தில் இணைக்கப்பட்டிருக்கும் சொல் நிரப்பல் போட்டிக்கான சதுரங்களை உபயோகிக்கலாம். சரியாக அனுப்புவோரில் இரு அதிட்டசாலிகளின் விபரமும், சரியான விடையும் அடுத்த கலப்பை இதழில் பிரசுரிக்கப்படும். அதிட்டசாலிகளுக்கு குமார் என்டபிரைசஸ் வழங்கும் இசை மழை விடியோ நாடாவுடும், தமிழ் சினிமாப் பாடல்கள் அடங்கிய இசைத்தட்டும் (CD) முறையே முதலாம், இரண்டாம் பரிசுகளாக வழங்கப்படும். வெளிநாட்டு வாசகர்களாக இருப்பின் ஒரு வருடத்திற்குரிய கலப்பை இதழ்கள் இலவசமாக அனுப்பிவைக்கப்படும். விடைகளை 14.12.96 இற்கு முன்பாக கலப்பை முகவரிக்கு அனுப்பி வைப்புகள். ஒருவர் எத்தனை விடைகளை வேண்டுமானாலும் அனுப்பலாம்.

பாரதி பராசக்தியிடம் விண்ணப்பம் செய்தது போல் -
காணி நிலம் ஒன்று எனக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தது. அதில் ஓர் அழகான வீடு இருந்தது. பத்தினிப் பெண் இருந்தான். கொஞ்சிக் குலவிடக் குழந்தைகள் இருந்தன. பத்துப் பன்னிரண்டு தென்னை மரங்களும் அங்கே இருந்தன.

அமைதியான ஆனந்தமான அர்த்தபுஷ்டியான வாழ்க்கை. எண்பதுகளில் இனக்கலவரம் வெடித்தது. இன மத சாதி அந்தஸ்து பேதங்களைக் கடந்து அது எல்லோரையும் பாதித்தது. இது தான் சோசலிசம் என்பது போல்.

அமைதி குலைந்தது. ஆனந்தம் விடைபெற்றுப் போயிற்று. அர்த்தபுஷ்டியா? அப்படியென்றால் என்ன? இனக் கலவரம் எங்கள் மீது ஆழமான வருவாய் பதித்துச் சென்றது.

அது 1987ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 29ம் நாள். காலை மணி 6.40. திடீரென்று போர் விமானங்கள் காரணம் எதுவுமின்றி எங்கள் வீட்டை இலக்கு வைத்துத் தாக்கின. ஏகப்பட்ட குண்டுகள். ஒவ்வொன்றும் 55கிலோ கொண்டவை. ஒவ்வொரு வீச்சிலும் இரு குண்டுகள் பொழியப்பட்டன. முதற் குண்டு எங்கள் வீட்டு வளவிலுள் விழுந்து வெடித்தது. ஆழந்த நித்திரையில் இருந்த நான் திடுக்குற்று வெளியே வந்து பார்த்த போது குண்டு விழுந்த இடத்திலிருந்த மண்துகள்கள் தென்னை மர உயரத்திற்குச் சென்றுகொண்டிருந்தன. என்ன செய்வது என்று ஒன்றும் தோன்றவில்லை. யோசித்து முடிவெடுக்கும் சந்தர்ப்பம் இல்லை. நான் குளியலறைக்குள் புகுந்து கொள்ள வீட்டின் முன்புறம் நின்றுநின்ற மனைவியும் குழந்தைகளும் பதுங்கு குழியினுள் பதுங்கிவிட்டனர். இரண்டாவது குண்டு நான் படுத்திருந்த கட்டிலைப் பதம் பார்த்தது.

அதன் பின் சரமாரியான குண்டுத் தாக்குதல்கள்.

இருபது நிமிட நேர அகரத்தனமான தாக்குதலின் பயங்கர அனுபவம் முடிந்து வெளியே வந்து பார்த்த போது - வீடு முழுவதும் சிதைந்து சின்னப்பின்னமாக்கப்பட்டு உருக்குலைந்து போய் இருந்தது. வீட்டினுள் இருந்த பொருட்கள் அனைத்தும் அடையாளம் தெரியாதபடி நொறுங்கிப்போயிருந்தன. வீட்டின் மேற் கூரைகள் கீழே விழுந்து கிடந்தன. கவர்கள் வெடித்துப் பொருமியிருந்தன.

எல்லாமே கீர்குலைந்து போயிருந்தாலும் இரு பொருட்களை மட்டும் ஒரு சிறு கீறல்கூட இல்லாமல் மீட்கமுடிந்தது. ஆச்சரியம் நிறைந்த அதிசயம். அவை தம்பராவும் மிருதங்கமும். ஆமாம் நாதத்துக்கு என்றும் அழிவில்லையென அவை உணர்த்தினவோ!

எவரும் காயம் கூட இன்றித் தப்பினோம். நல்லூர் முருகனின் அருளின்றி வேறென்ன காரணம் கூற.

வயது வந்த எங்களுக்கு அதிர்ச்சிதான். ஆனால் எங்கள் குழந்தைகளின் மனோநிலை?

மூன்றே வயது நிரம்பிய மூத்தவனிடம் ஏறபட்ட பளிப்புகள். 'என்றை வீட்டை ஆமிக்காரன் உடைச்சுப் போட்டான்' என்றை வீட்டிலிருந்து கல்லுகளெல்லாம் விழுது 'என்றை கரடியை ஆமிக்காரன் உடைச்சுப்போட்டான்' என்ன சொல்லி அவனைத் தேற்றுவுது என்று புரியாமல் விழித்தோம். அன்று தொடக்கம் நித்தம் நித்தம் வீட்டைச் சம்பந்தப்படுத்தி புதிது புதிதாக ஏதேனும் சொல்லிச் சொல்லி... அந்தப் பிஞ்சுக் குழந்தையினால் தன் வீடு

போய்விட்டதைச் சிறிதேனும் தாங்க முடியவில்லை.

என்றை வீடு தெரலைந்து போயிட்டு அப்பா ஒரு புது வீடு கட்டப் போறார் எனக்கு ஒரு கவரும் கட்டிலும் அப்பாட்டைச் சொல்லி வாங்கவேணும்

நித்திரை கொள்ளாவிடில் கவரைப் பார்த்துக் கொண்டு படு என்று நான் சொல்வது வழக்கம் இரவு வேளைகளில் ... துயில் கொள்ள வேண்டிய தருணங்களில் ... ஏதாவது வாகனத்தின் சத்தம் கேட்டாலும் ... "ஆமிக்காரன் வாறான் என்று மூத்தவனும் அதைச் சொல்ல இயலாமல் வெதுமப்பி இணையவனும் ... நித்திரை கொள்ள முடியாமல் விழித்து ... எழுந்து ... அழுது ... பின் சில நிமிடங்களில் மீண்டும் துயில் கொண்டு ... பின் உடன் விழித்து ... எழுந்து ... அழுது ... அதுவும் ஓர் அனுபவம்.

வேலியே பயிரை மெயும் போது யார் தான் என்ன செய்ய முடியும்? தாங்க முடியாத சோகச் கமைகள் ... யாரை நோவது ... எவருக்கு எடுத்துரைப்பது ...

இந்தியப் படையும் இலங்கைக்கு வந்தது. சமாதானத்தின் நம்பிக்கைக்கீற்றுக்கள் ஒளிர்ந்தொடங்கின. 'எங்களுக்கு ஒரு வீடு வேண்டும்' அதுவே எங்கள் தாரக மந்திரம் ஆயிற்று.

இதுவரை காலத்து உழைப்பையெல்லாம் கொட்டி வீடு கட்டும் ஆயத்தங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. கொங்கிரீட் (concrete) கற்கள் அரியப்பட்டன. கற்கள் பறிக்கப்பட்டன. மணல் குவிக்கப்பட்டது. வேய் மரங்கள் பனை மரங்கள் கொள்வனவு செய்யப்பட்டன. ஓடுகள் வாங்கப்பட்டன. எல்லாம் முடிந்து வீடு கட்ட ஆரம்பித்த தருணத்தில் ... இந்தியப் படையினர் கலைக்கப்பட்டன. மீண்டும் இனக் கலவரம் தாண்டவமாடத் தொடங்கியது. சமாதானம் என்ன வானவில்லா...? அழகு காட்டிவிட்டு மறைகின்றதே!

மாநங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக உருண்டோ

... கொங்கிரீட் கற்கள் மணல் மரங்கள் ஓடுகள் எல்லாவற்றுக்கும் கால்கள் முனைத்தன. சொல்லியும் சொல்லாமலும் இறக்கை கட்டிக்கொண்டு ஓடத் தொடங்கின. வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சப்பட்டது. அது காலத்தின் கட்டாயம். மீறமுடியாத நிர்ப்பந்தம். இயலாமையை நினைக்க ஆத்திரமும் அழுகையும் பீறிட்டுக்கொண்டு வந்தன. யாரை நோவது ...? எவரிடத்தில் எடுத்துரைப்பது ...?

'எங்களுக்குச் சொந்த வீடு வேண்டும்' என்பது வெறுங் கனவாய் கற்பனையாய் பொய்யாய் பழங்கதையாய் போய்விட்டது. வீட்டுக்குப் பதில் கொட்டில் தான் போட முடிந்தது. வருடங்கள் உருண்டோடின. இனக் கலவரம் உக்கிரமடைந்தது. யாழ் நகரை நோக்கி இராணுவம் முன்னேறத் தொடங்கியது. அதைக் கைப்பற்றிவிட வேண்டும் என்ற உக்கிரத்தில் எங்கனும் குண்டு மழை பொழிந்தது. எங்கும் அவலத்தின் கோரத்தாண்டவம்.

1995ம் ஆண்டு ஜூப்பசி மாதம் 30ம் நாள். அன்பார்ந்த தமிழீழ மக்களை யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு அகலுமாறு அசீரி அறிவுறுத்தியது. கைதடிப் பாலத்தினூடாக லட்சோப லட்சம் மக்கள் உடமைகள் எல்லாவற்றையும் கைவிட்டு உயிரை மட்டும் கையில் பிடித்துக்கொண்டு ஊர்ந்து செல்லலாயினர். நாங்கும் தான்.

மறுபடியும் காலத்தின் கட்டாயம். மறுக்க முடியாத நிர்ப்பந்தம். மறுபடியும் சோகச் கமைகள். அழுதழுது கண்ணீர் வற்றிவிட்டது. குடா நாட்டு மக்கள் அனைவரையும் தாங்கவொண்ணாது தென்மராட்சி தவித்தது.

வடமாகாணத்தை விட்டு வெளியேறத் தகைமையுடையவர்கள் அங்கிருந்து நீங்கினார்கள். நாங்கள் தகைமையுடையவர்கள். தலை நகரம் நோக்கி நகர்ந்தோம். தலை நகரம் என்ன எங்களுக்குத் தாய் வீடா? அங்கும் மாற்றாத தாய் மனப்பான்மை தானே! எங்கு போவது? யார் தான் கைநீட்டி ஆதரவு

எங்களிடம் ஒரு வீடு இருந்தது

ஏழாலை அ. உமாசங்கர்

தருவார்கள்?

கங்காரு நாடு கருணை காட்டியது. கடல் கடந்தோம்.
ஆண்டவனே உனக்கு அனந்த கோடி நமஸ்காரம்!
திரைகடலோடியும் திரவியம் தேடு என்று அன்று சொன்னாள் ஓளவைப் பாட்டி. அவள் இன்றிருந்தால் திரைகடலோடியும் புகலிடம் நாடு என்றிருப்பாள். ஏனென்றால் கவிஞன்

என்பவன் காலத்தின் கண்ணாடி தானே.

தமிழனின் தலைவிதி. அகதியாய் அலைகின்றான்.
நினைக்க நினைக்க நெஞ்சம் விம்முகின்றது. அன்று எங்களுக்கு வீடு இருந்தது. நாடும் இருந்தது.
இன்று இரண்டுமே இல்லை.
யாரை நோவது ... ? எவரிடத்தில் எடுத்துரைப்பது ... ?

WHERE I WOULD RATHER BE NOW

As I sit here doing my school homework ,my mind begins to wander. Where would I rather be right now? I think to myself .I would rather be on a deserted tropical island in the middle of the Indian Ocean. An island by the name of Sri Lanka.

I would love to sit or lie in the warm sand and let the waves splash over my legs. I would sit near the water and write things in the sand and then let the water wash it away.

I would climb the tallest trees and pick mangoes and coconuts from the trees and eat them . I can already taste that sweet fruit in my mouth.

After my meal I would explore the island, picking exotic flowers and braiding them together so I can wear a crown of beautiful exotic flowers in my hair.It would be a little hotter in this part of the day so I would go for a swim in the sparkling blue sea. The dolphins and whales and beautiful fish would swim with me.

But this is all just a wish because I am stuck here doing my homework. But I can still dream can't I?

Shabarika Ajithkumar,
(12 years old)

Unifund வாழ்த்து மடல்கள்

சி.னி பல்கலைக்கழக தமிழ் சங்கத்தின் ஒரு அங்கமாக "பல்கலைக்கழக நிதியுதவித்திட்டம்" (Unifund Project) அதன் நிதி சேகரிப்பின் ஒரு முயற்சியாக எமது தாயகத்தின் நினைவுகளைச் சித்தரிக்கும் நத்தார் புதுவருட வாழ்த்து மடல்களை வெளியிட்டுள்ளார்கள். இவை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும், மற்றும் எழுத்துக்களற்ற வெறுமையான மடல்களாக அச்சடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்விற்பனையில் சேகரிக்கப்படும் நிதி இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும். இம்மடல்களை வாங்குவதன் மூலம் அல்லல்படும் எமது தமிழ்சகோதரர்களுக்கு உதவி செய்தவர்களாவீர்கள்.

இந்த வாழ்த்து மடல்களை சி.னியிலுள்ள தமிழ் வர்த்தகநிலையங்களிலும் Unifund அங்கத்தினர்களிடமும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். விபரங்களுக்குத் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய தொலைபேசி இலக்கங்கள்

திரு. கதிர்காமநாதன்	9742 8484
கலாநிதி. ஸ்ரீதேவி சிரீஸ்கந்தராஜா	9689 1343
டாக்டர். வாககி மயில்வாகனம்	9642 3639

Unifund ஓவியப் போட்டி

3 (வயது) பிரிவுகளில் தகுதியுள்ள போட்டியாளர்களிருந்து தரமான ஓவியங்கள், அடுத்த ஆண்டுக்குரிய Unifund வாழ்த்து மடல்களுக்கு எதிர்பார்கின்றோம். வயது பிரிவுகள் 7 வயதுக்கு கீழ், 8-11 வயதுக்குட்பட்டோர், 12-15 வயதுக்குட்பட்டோர். உலகத் தமிழர்களால் நத்தார்-புதுவருட பண்டிகை கொண்டாடப்படுவதை மையமமாகக் கொண்டு இப் போட்டி நடைபெற உள்ளன. A4 தாளில் ஓவியங்கள் வரையப்படுவது வரவேற்கப்படும். வர்ணங்கள் உங்கள் விருப்பப்படியே.

நத்தார்-புதுவருட திணைகளைச் சித்தரிப்பதாக இருக்கும், ஓவியங்களில் சிறந்ததெனக் கருதப்படும். Unifund நத்தார் புதுவருட வாழ்த்து மடலுக்குத் தெரிவு செய்யப்படும்.

பெற்றோர்களின் மேற்பார்வை இப்போட்டிக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும் ஓவியத்துக்கான மூலக் கருத்தும், எண்ணமும் போட்டியாளர்களின் உரித்தாக இருக்க வேண்டும். போட்டியில் வெற்றி பெறுபவர்களுக்கு அடுத்த ஆண்டு நடைபெறவிருக்கும் Unifund கலைக்கதம்ப நிகழ்ச்சியில் பரிசுகள் வழங்கி கௌரவிக்கப்படுவார்கள். போட்டிக்கான உங்கள் ஓவியங்களை, 10-1-1997இற்கு முன் எமக்குக் கிடைக்கக்கூடியதாக பின்வரும் முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

முகவரி: Unifund projects - SUTS, PO Box 40, Wentworth Building, University of Sydney, NSW 2006.

இப்போட்டிக்கான விதிமுறைகள் அடங்கிய விபரக்கொத்து தேவைப்படுவோர் டாக்டர் வாககி மயில்வாகனத்துடன் தொடர்பு கொள்ளவும். 9736 1806 (O) & 9642 3639 (H)

உயதேசம்

- யரதேசி -

எல்லாம் கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் நடந்து முடிந்து விட்டது. அந்தச் செருப்புக் கடையில் இந்த ஷுவை வாங்கி இன்னும் முழுசாகப் பதினைந்து நிமிஷங்கள் கூட ஆகவில்லை. இத்தனை விபீதங்கள் நடந்து விட்டன.

வேண்டாம் - என்று அழாத குறையாகக் கெஞ்சினேன். -என்னுடைய நிலைமைக்கு ஒரு ஷுவ வுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் கட்டுபடி ஆகாது. - என்று கெஞ்சினேன். விடவில்லையே என் நண்பர்.

எல்லாம் கட்டும் சார்! வெளிநாடு போகப்போகிறீர்கள். அங்கெல்லாம் இது போல் கிடைக்காது. நம்ம ஊரிலேயே ஓசந்த சரக்கு இது. அங்கே இருக்கிறவனும்தான் பார்த்துவிட்டு என்று வற்புறுத்தினார்.

ஆயிரம் ரூபாய் சார் - என்றேன் பரிதாபமாக.

எனக்காகத்தான் இந்த -ஸ்பெஷல் ரேட்' இன்னொருவனாய் இருந்திருந்தால் இரண்டு மடங்கு கறந்திருப்பான்! என்ற நண்பர் விடாக்கண்டனாய் இருந்துவிட்டார். பணத்தை அழுதுவிட்டு ஷுவ வேளாறு வெளியில் வந்தோம். வேளை சரியில்லை என்று உள்ளூணர்வு சொல்லியது.

கம்மா காலில் போட்டு நடந்து பாருங்கள் சார்! பொருத்தமாக இல்லைபென்றால் திருப்பிவிட்டு வேறு எடுத்துக் கொள்ளலாம்! - என்றார் நண்பர்.

அதெப்படி சார் தெருவில் போட்டு நடந்தபிறகு திருப்பமுடியும்? - என்று திகைத்துக் கேட்டேன் நான்.

அதற்கு நான் ஆச்சு! நீங்க போட்டுப் பாருங்க! - என்று வற்புறுத்தினார் அவர்.

சென்னையில் அந்தப் பகுதியில் சாதாரணமாகவே கூட்டம் விழிபிதுங்கும். இப்போதோ மாலை வேளை. ஜனங்கள் திக்குத் திசை புரியாமல் ஓடிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு ஓரமாக ஒதுங்கி நின்று சாக்கையையும் ஷுவையும் மாட்டிக் கொண்டு நடந்து பார்த்தேன். பஞ்சாயி

மாடலாம். ஓட்டகத்தின் தோலாம். கசமாகத்தான் இருந்தது. பழைய செருப்பைக் கைப்பையில் அடக்கம் செய்துவிட்டுத் தொடர்ந்து நடந்தேன். மென்ச நடந்தோம் சாலையின் திருப்பத்தில் மெயின் ரோட் சந்திப்பில் இருந்தது அந்த நடைபாதைக் கோயில்.

நண்பர் பரபரப்போடு -சார் அங்காள் பரமேஸ்வரி கோயில். அர்ச்சனை நடக்கிறது. நல்ல சகுனம். ஒரு நிமிஷம் நின்று தரிசித்துவிட்டுப் போய்விடுவோம் என்றார்.

நடைபாதையை ஆக்ரமித்து நான்கு தூண்களை நட்டுத் தகரக் கூடையைப் போட்ட தனியார் நிறுவனம் அது.

வேண்டா வெறுப்பாக ஷுவைக் கழற்றி வைத்துவிட்டு, கோயில் என்ற அந்த சதுரத்திற்குள் காலை வைத்தேன். அர்ச்சனை நடந்து கொண்டிருந்தது. அரைவிசம் மணத்தை அம்பாணித்திலும் மிச்சத்தை அவிழ்த்து வைத்த ஷுவைவிட்டதிலும் வைத்துத் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டு நின்றேன். அரை நிமிஷம் தானிருக்கும். காப்பூர் ஆரத்தியைக் கண்ணில் ஒற்றிக் கொண்டு திரும்பினால் ஷுவைக் காணோம்!

திக்கித் திணறி, திகைத்துத் தடுமாறி, கற்றுமுற்றும் பார்த்தால் ஒரு இளைத்த இளைஞன் அதை மாட்டிக் கொண்டு வேகமாக நடக்கிறான். . .

டேய்! டேய்! தம்பி! தம்பி! ஷூ! ஷூ! - என்று அலறியவாறு பின் தொடர்ந்து ஓடினேன்.

அவன் என்னைத் திரும்பிப் பார்த்துவிட்டுப் பிழைபடந்து, சாலையின் குறுக்கே பாய்ந்து ஓடத் தொடங்கினான்.

கண் சிமிட்டுகிற நேரம். அகர வேகத்தில் வந்த யமஹா - ஒன்று அவன்மேல் படரென்று போகி, தடுமாறிக் கழன்று, நிதானித்து நிமிர்ந்து ஒரு கணமும் நிற்காமல் ஓடி மறைந்தது. அறையிருட்டு நேரத்தில் அதன்மேல் இருந்தவர்கள் யார் என்று கூடத் தெரியவில்லை.

மேதப்பட்ட இளைஞன் நாலடி உயரத்தில் ஆறடி தூரம் பறந்து எதிர் வாயில் போய்

மல்லாக்க வீழ்ந்தான். ஒரே ஒருமுறை அவன் தலை எழும்பியது. பிறகு விழுந்தது விழுந்ததுதான்.

சரசர - என்று கூட்டம் சேர்ந்தது. நானும் நண்பரும் ஓடினோம். இளைஞன் பரிதாபமாகக் கிடந்தான். மூக்கின் வழியாக இரத்தம் கசிந்து கொண்டிருந்தது. கழுத்து இயல்பிற்கு மாறாகத் திருப்பிக் கொண்டிருந்தது.

கண்கள் ஏறிச் சொருகி வெள்ளைவிழி மட்டும் தெரிந்தது. அவன் கட்டியிருந்த வேட்டி தார்தாராகக் கிழிந்திருந்தது. இத்தனைக்கும் அந்தப் புது ஷுவ அவன் காலைக் கவ்விக் கொண்டிருந்தது ஒரு அதிசயம். கற்றி நின்ற கும்பல் கழுக்குகள் போல வளைய வளைய வந்தது.

பூட்ட கேஸுதான் போலே கீது - என்றான் ஒருவன்.

மூக்காலே ரவையுண்டு ரத்தம் ஓய்குது! - என்றான் இன்னொருவன்.

அத்தான் சொல்லுது ஆள் குளோஸ்னு. உள்ளே சாடா புட்டுகினு போயிருக்கும்! என்று தீர்ப்பு வழங்கினான் முதலில் பேசியவன்.

தூக்குங்க்யா! என்றான் ஒரு அப்பாவி. ஏன்? மாட்டிகினு முனிக்கவா? போடா அப்பாலே! என்று ஒதுக்கினான் ஒரு அனுபவஸ்தன்.

இப்படி சலசலப்பு வளர்ந்து கொண்டிருந்தது. நண்பர் என் கையைப் பற்றி - வாங்க சார் போயிடலாம் - என்று பரபரத்தார்.

ஷுவ சார்! என்றேன் நான் பரிதாபமாக. போய்க் கழட்டப் போறீரோ. போய்த் தொலைகிறது. வாங்க சார்! போலீஸ் வந்தால் அவ்வளவுதான்! என்றார் நண்பர்.

அவர் வாக்கில் சனி இருந்ததோ என்று சந்தேகிக்கும்படி - சார் - ரென்று வந்து நின்றது போலீஸ் ஜீப் ஒன்று. மிடுக்காக இறங்கி நடந்து வந்தார் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர்.

என்னய்யா கலாட்டா இங்கே! என்றார் அவர் அதிகாரமாக. கூட்டம் உடனே கல்லெறிந்த பாசிபோல் விலகியது.

ஆக்சிடெண்டு சார்! ஆள் காலி போலே கீது! மோட்டார் பைக்காலே மோதிப்போட்டுட்டுப் போயே போய்ட்டான் சார்! - என்று விவரித்தான் ஒருவன். இன்ஸ்பெக்டர் உட்கார்ந்து இளைஞன் கழுத்தில் கையை வைத்துப் பார்த்தார். ஒன்றுமில்லை. உடனே அவன் சட்டைப் பைகளைச் சோதனை போட்டார். அங்கும் ஒன்றும் இல்லை.

என்னய்யா கத்தமா காலி பண்ணீட்டங்க போலே

இருக்குது? என்றார் இன்ஸ்பெக்டர் எழுந்து. ஐயோ சார்! இப்பதானுங்களை ரெண்டு மினிட்கூட ஆவல்லே! என்றான் ஒருவன். நேரம் இருந்திருந்தால் முயற்சி செய்திருப்பான் போல் இருக்கிறது.

இன்ஸ்பெக்டர் கற்றுமுற்றும் பார்த்தார். பொதுவாக, 'ஏன்யா! நடுரோட்டேயா நடந்து வந்துகிட்டிருந்தான் இந்த ஆள்?' என்று கேட்டார்.

'இல்லை சார்! ஓரமாத்தான் போய்க்கினு இருந்தான். இந்த சார் கூப்பிடவே நடு ரோட்டே ஓடினான். என்றான் ஒரு ஆள். என்னைச் சுட்டிக் காட்டியபடி.

இன்ஸ்பெக்டர் என்னைத் திரும்பிப் பார்த்து, - ஏன் சார் நீங்க அவனைக் கூப்பிட்டீங்க? அவன் உங்களுக்குத் தெரிஞ்சவனா? என்று விசாரித்தார். நான் மென்று விழுங்கியவாறு, 'இல்லை. . . எனக்கு அவனைத் தெரியாது சார்.. ஆனா.. அவன்.. வந்து..'

தொடங்கியதை நான் முடிக்கும் வரை இன்ஸ்பெக்டர் காத்திருக்கவில்லை.

சாலையின் குறுக்கே இறங்கி அங்கே வந்து கொண்டிருந்த ஒரு போலீஸ் வாளை நிறுத்தி விட்டார். பின்னர் வேலைகள் துரிதமாக நடந்தன. பக்கத்தில் ஒரு கடையிலிருந்து கோணிப்பை ஒன்றை வாங்கி அந்த இளைஞனை அதில் கிடத்தி, வண்டியில் ஏற்றினார்கள்.

'நீங்கலும் ஏறுங்க சார்! என்றார் இன்ஸ்பெக்டர் என்னைப் பார்த்து.

அதிர்த்து போன நான் 'நானா சார்?' என்றேன். என் அதிர்ச்சியைப் பார்த்த இன்ஸ்பெக்டர் ஒரு நழுட்டுச் சிரிப்புடன், 'ஒண்ணும் படப்படாதிங்க சார்! ஒரு சின்ன ஸ்டேட்மெண்ட் எழுதி வாங்கத்தான். வேறே ஒண்ணும் இல்லை. ஒரு . . பார்மாலிட்டிக் குத்தான். கேஸ் ஒண்ணும் புக ஆவாது. கம்மா வாங்க! - என்றார்.

தயங்கிய நான் திரும்பிப் பார்த்தால் நண்பரைக் காணோம். எப்போது நழுவினாரோ... குனிந்த தலையுடன் சென்று வானில் போய் ஏறினேன். ஹாஸ்பிடல் காஷுவாலிட்டியில் நேரே மாசுக் கவரிக்குக் கொண்டு போகச் சொல்லிவிட்டார்கள். நான் அங்கேயே உட்கார்ந்து நடந்ததை நாலே வரிகளில் ஒரு ஸ்டேட்மெண்ட்டாக எழுதி எடுத்துக்கொண்டு போய், சவக் கிடங்குக்கு முன்னால் நின்று கொண்டிருந்த இன்ஸ்பெக்டரிடம் கொடுத்தேன்.

அவர் அதை மேலோட்டமாகப் பார்த்துவிட்டுப் புருவத்தை உயர்த்தி - நீங்கள் போகலாம் -

என்றார்.

நான் மென்று விழுங்கியவாறு 'சார்!' என்றேன்.
-என்ன?- என்றார் அவர்.

'அந்த ஷூ என்னுது' என்றேன்.

'என்னய்யா சொல்றே நீ?' என்று சீறினார்

அவர். இது வரையில் சார் போட்டவர் இப்போது

ஏக வசனத்தில் இறங்கிவிட்டார்.

ஈஸ்வர்த்தில் நான் 'அவன் போட்டிருக்கிறது

என்னுடைய ஷூ சார்!' ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து

வாங்கி அரைமணிகூட ஆகவில்லை சார். அதை

அவன் திருடிவிட்டு ஓடினதால்தான் சார் நான்

அவனைக் கூப்பிட்டேன்!' என்றேன்.

எரிமலையாக வெடித்தார் இன்ஸ்பெக்டர்.

'ஏன் யா' உங்களுக்குக் கொல்லாம்

கொஞ்சமாவது இது இருக்காய்யா? ஒரு

மனுஷன் செத்துட்டான். நீ கூவினதினால்தான்

அவன் குறுக்கே ஓடி செத்துட்டான். அது

கொஞ்சம்கூட உறைக்கல்லே உனக்கு? அவன்

கால்லை இருக்கிறது உன் ஷூன்னு

சொல்லிக்கிட்டு, அதைக் கொண்டானு

கேட்டுக்கிட்டு நிக்கிறயே, மனுஷனாய்யா

நீயெல்லாம்? பொணத்துங் கால்லை இருந்து

'அவத்துப் போட்டுக்கப் போறயோ நீ? போய்யா'

என்றார்.
எண் சானும் ஒரு சாணாகக் குறுகி மெள்ள

நகர்ந்தேன் நான்.

-வாஸ்தவம் தானே- என்றது உள்மனம்.

செருப்பாலே அடித்தாலும் தரும்- என்றது அறிவு.

குமட்டிக் கொண்டு வந்தது. வாயில் வந்த

கசப்பை மாற்றிக்கொள்ள அருகில் இருந்த

கடையில் பீடா ஒன்றை வாங்கிப் போட்டுக்

கொண்டேன். மனம் இருண்டு கிடந்தது.

ஏதோ சத்தம் கேட்டுத் திரும்பிப்

பார்த்தால் இன்ஸ்பெக்டர் வேகமாக வந்து ஜீப்பில்

ஏறுவது கண்ணில் பட்டது.

அது என்ன . . . . அவர் கையில் . . . ?

அரை குறையாக நியூஸ் பெப்பரில் கற்றப்பட்டு . . . ?

என் ஷூ தான்!

இன்ஸ்பெக்டரின் -உபதேசதாப்பரியம்-

அப்போதுதான் 'சார்' என்று எனக்கு உறைத்தது.

'தூ!' என்று பீடாவை உமிழ்ந்துவிட்டு நடந்தேன்.

எழுத்தின் கதை கல்யாண இரட்டுந் து கணவன் வரை:

கலாநிதி வெ. இ. பாக்யநாதன்

கடநூலியின் கண்கு பிறப்பும்
அப்சுக்கவெவியின் வரவும்

'இன்றைய அறிவு வளர்ச்சி நூல் வளர்ச்சி ஆகியவற்றுடன் நந்தையாகவும் தாயாகவும் விளங்குவன காகிதமும் அச்சும்தான். இதை மறுக்கவோ மறைக்கவோ யாராலும் முடியாது' என்ற இந்திய நூலாக அறிஞர் தில்லைநாயகத்தின் கூற்று கடநூலியின் கண்டுபிடிப்புக்கும் அச்சுக்கலையின் வருகைக்கும் சாலப்பொருத்தமானதாகும்.

இது காலவரை எழுத்துக்களை எழுத்தர்கள் மூலப்பிரதியிலிருந்து பிரதியெடுத்தனர். இது அரும்பெரும் கலையாகக் கருதப்பட்டது. நூல் ஒன்றினை எழுதி முடிப்பதற்குப் பல மாதங்கள் எடுத்தன. பிரதிகள் சிலவாயிருந்தன. வசதி படைத்தோர் மட்டுமே இவற்றினைக் கொள்வனவு செய்து சேமித்து வைக்க முடிந்தது. சமயச் சார்பான நூல்களுக்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டு நூல்கள் தேவாலயங்களிலும் மடாலயங்களிலும் உள்ள சமயாச்சாரியர்களின் பாவனைக் குட்படுத்தப்பட்டு வந்தன.

எழுது பொருட்களைப் பொறுத்தமட்டில் பல சிக்கல்கள் பேதங்கள் நிலவின. இது காலவரை எழுதுவதற்குக் பொருட்களாக இருந்து வந்த பேபரைஸ் புல் தோல் கனிமண்கட்டி கல் மரப்பட்டை மட்டுத்துணி உலோகங்கள் ஆகியன பெருமளவில் கிடைக்கக்கூடியதாயிருக்கவில்லை. எழுதப்பட்டவை நீண்ட காலத்துக்கு நிலைத்து நிற்கக் கூடிய பண்புகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை. எழுதப்பட்டவை ஓரிடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்துக்கு இலகுவில் எடுத்துச் செல்லக் கூடிய தன்மையிலுமிருக்கவில்லை. இதே போல் நூல்கள் பெருந்தொகையாக வெளியிடப்பட்டு பலரும் ஒரே நேரத்தில் உபயோகிக்கக்கூடிய தன்மையினையும் பெற்றிருக்கவில்லை.

எனவே மேற்குறிப்பிடப்பட்ட

பண்புகளைக்கொண்ட எழுதுகருவி உடனடித் தேவையாயிருந்தது. காகிதத்தினைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இதனால் ஏற்பட்டது.

சீனாவில் கடநூலியின் கண்டுபிடிக்கப்படுவதற்கு முன்பாக பல்வேறு பொருட்கள் எழுதுவதற்கு உபயோகிக்கப்பட்டன. சீன நாட்டில் சென பரம்பரை (CHOU DYNASTY) யினரின் ஆட்சி கி.மு.255 இல் முடிவடைந்தபோது சீன இலக்கியங்கள் யாவும் மூங்கில் எழுதுகோல்களினால் மரச்சாற்றில் தயாரிக்கப்பட்ட மையினால் மூங்கில் மரங்களிலும் மரத்துண்டுகளிலும் எழுதப்பட்டன. சிறுகிறு செய்திகளும் நீண்ட செய்திகளும் இவ்வாறே எழுதப்பட்டன. இந்த முங்கில் பட்டைகளின் மூலைகளில் துளைகளிடப்பட்டு கயிற்றினாலும் தோலின் நரம்புகளினாலும் கட்டப்பட்டு புத்தகங்களாக்கப்பட்டன.

ஹான் பரம்பரை (HAN DYNASTY) யினரின் ஆட்சியின்போது (கி.மு 206 முதல் கி.பி. 220வரை) சீனாவினால் பட்டுத்துணியிலான துாரிகை கொண்டு எழுதுவது வழக்கமாயிற்று. முன்னரிலும் பார்க்க இதில் எழுதுவது கலப்பாயிருந்தது.

இருப்பினும் கடநூலியினைப் போன்றதொரு பொருளில் எழுதுவது கலப்பெனக் கண்டு பச்சைப்பட்டில் இருந்து (RAW SILK) காகிதம் செய்யும் முறை முதன் முறையாகக் கையாளப்பட்டது. கி.பி.100 இல் வெளிவந்த சீன அகராதி இதனை நிரூபணமாக்குகிறது.

இது காலவரையும் எழுதப்பட்டுவந்த மூங்கில் பட்டுத்துண்டு அதிக செலவினத்தை ஏற்படுத்தியது. ஆகவே தாய்வான் பட்டை, நார், துண்டு, துணி மீன் வலைகள் ஆகியவற்றின்

தூள்களைக் கொண்டு காகிதம் செய்ய முற்பட்டனர். சீனப்பெருஞ் கவரினும், துருக்கிஸ்தானிலும் கண்டெடுக்கப்பட்ட கண்டுபிடிப்புக்கள் இவற்றினை வலியுறுத்துகின்றன. முதன் முதல் அச்சுக் கலையைக்கண்டு பிடித்த பெருமையுடன் கடதாசியையும் கண்டுபிடித்த பெருமையும் சீனாவையே சாரும். கடதாசியின் வரவு எழுத்துலகில் புதியதோர் மாற்றத்தினைக் கொண்டுவந்தது. இதுகாலவரை எழுதுவதற்கு உபயோகிக்கப்பட்டு வந்த சாதனங்கள் யாவற்றையும் விட இது பெருமளவில் கலப்பாகக் கிடைக்கக்கூடியதாக இருந்தது. இதுவும் சீனாவின் கொடையாகவே விளங்கியது. கி.பி.105 ஆம் ஆண்டிலேயே கடதாசி சீனாவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாக தெரிகிறது. சாய் லன் (T'SAI LUN) என்பவர் காகிதக் கண்டுபிடிப்புப் பற்றி தனது பேரரசருக்கு அதிகாரபூர்வமாய் அறிவித்தாக சீன வரலாறு கூறுகிறது. இதனால் இவர் கண்டு பிடித்த கடதாசியினைக் 'கோமகன் காகிதம்' (Paper of marquis Tsai) என்று அழைக்கப்படுகிறது. அரச மாளிகைகளில் ஏற்பட்ட கெடுபிடிக்களில் இவரின் பெயரும் தொடர்புபட்டிருந்ததால் இவர் தற்கொலை செய்துகொண்டார். எனினும் சீன மக்களும் அரசாங்கமும் அவரை இன்று வரை கௌரவித்து மதித்து வருகிறது. இவரது கண்டுபிடிப்பினைக் கௌரவிக்கும் முகமாக இவரது படத்தினைக் கொண்ட முத்திரையொன்று அண்மையில் சீனாவினால் வெளிவிடப்பட்டது. இன்றுவரை இவரது படத்தின் முன் ஊதுவத்தி வைத்து வணங்கப்படுவதாகவும் தெரிகிறது. இது அவர்கள் அவருக்குக் காட்டும் கௌரவத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. (மக்மேற்றி, 1989, 62) அச்சுக் கலையைப் பொறுத்தமட்டிலும் சீனாதான் முன்னணியில் இருந்து வந்துள்ளது. மரக்கூண்டுகளில் தனித்தனி எழுத்துக்களை தலைகீழாகச் செய்துக்கி அவற்றின் மீது மை பூசிப் பிரதியெடுத்தனர். பல்வேறு எழுத்துக்களைச் செய்துக்கியெடுக்கக் கூடிய தன்மையினால் புத்தகங்களை வெளியிட முடிந்தது. எழுத்துக்களை தேவைக்கேற்றவாறு மாற்றியமைக்க முடிந்தது. கி.மு.6ஆம் நூற்றாண்டில் இத்தகைய முறையில் பலவித முன்னேற்ற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

புளொக் அச்சமுறையினை (BLOCK PRINT-ING) ஏற்படுத்திய பெருமையும் சீனாவினையே சாரும். இம் முறையினைப் பாவித்து வெளியிடப்பட்ட வைர சூத்திரம் (DIAMOND SUTRA) என்னும் நூல் இதற்குச் சான்று பகர்கிறது. சமஸ்கிருத மொழியில் மூல நூல் எழுதப்பட்டு சீன மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட இந்நூல் பெளத்த சமயம் சார்பானது. இது கி.மு.868ஆம் ஆண்டு வெளிவிடப்பட்டது. இதுவே உலகிலேயே மிகவும் பழமையான அச்சிடப்பட்ட நூல் எனக் கருதப்படுகிறது. இது பிரித்தானிய அரும்பொருட்காட்சியகத்தில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது (சம்பந்தன் 1976 45). இதே போன்று இதற்கு முந்திய காலப்பகுதியைச் சேர்ந்த அதாவது கி.மு.704 ஆம் ஆண்டளவில் கொரியாவிலுள்ள தாது கோபுரத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட புத்தமதம் சார்ந்த நூலொன்று காலத்தால் முந்திய நூலாகக் கருதப்படுகிறது.

மர அச்சுக்களைக் கொண்டு நூல்களை வெளியிடும் முறை சீனாவில் 1200 வருடங்களாக நிலவிவந்ததாக வரலாறு கூறுகின்றது. இதனைவிட நகர்த்தக் கூடிய எழுத்துக்களை முதலில் மரத்திலும் பின்னர் பித்தளை, களிமண், மட்பாண்டங்களிலும் பொறித்து, கி.பி.1045 ஆண்டுவரையில் உபயோகித்து வந்ததாகவும் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இதனைவிட கி.மு.137ஆம் ஆண்டளவில் சாய் லன் காலத்தில் இருந்த கடதாசியில் எழுதப்பட்ட கடிதம் ஒன்றும் பிரித்தானிய அரும் பொருட்காட்சியகத்தில் உள்ளதாகவும் தெரிகிறது. இதுவே உலகிலேயே மிகப் பழமையான கடதாசியாகும் (மக்மேற்றி, 1989 62) கடதாசியின் மேற்கு நோக்கிய பயணம் மிகச்சுவையானது, விசித்திரமானது. 700 ஆண்டுகளாகச் சீனாவினால் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த கடதாசி செய்யும் கலை மேற்குலகத்துக்குத் தெரிய வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. கிறிஸ்தவ சமயம், இஸ்லாம், பெளத்தம் ஆகிய மதங்களிடையே நிலவிய போட்டி மனப்பான்மை கடதாசியின் அறிமுகத்துக்குக் குந்தகமாக அமைந்தது. சீனாவிடமிருந்து பெளத்த குருமார் தமது சமய சார்பான விடயங்களை எழுத, பிரதி செய்யக் கடதாசி மிகப் பயனுடையதெனக்

வைர சூத்திரம்: உலகத்திலேயே மிகப் பழமையான மரவுருவத்தினாலான படவுருவங்களைக் கொண்டு 868-ல் அச்சடிக்கப்பட்ட முதல் நூல். பக். 45

உலகிலே முதன்முதலாக நகர்த்தக் கூடிய எழுத்துக்களைக் கொண்டு கூட்டண்பார்க்கணால் ிச்சிடப்பட்ட 42 வர்களைக் கொண்ட விவிலிய நூல்.

அச்சுக்கலையின் தந்தை ஜூன் கூட்டண்பார்க்கு

கருதினர். இதனால் கடதாசி செய்யும் முறையினை வெளியுலகத்திற்குத் தெரியவிடாது தடுத்து வைத்தனர். ஆனால் அராபியர் தமது ஆதிக்கத்தைக்கீழைத்தேசத்திலும் நிலைநாட்ட எண்ணி ருஷ்ய துருக்கிஸ் தானைக் கைப்பற்றினர். அங்கு கடதாசி செய்யக்கூடிய சீனர்களைச் சிறைப்பிடித்துச்சென்றனர். இதனால் சமர்க்கண்டுப் பிரதேசத்தில் கடதாசி கி.பி.751ஆம் ஆண்டு அறிமுகமானது. காகிதம் என்பது அரபு மொழியில் 'காகத்' என்னும் சொல்லில் இருந்து வந்ததாகத் தெரிகிறது. எனவே கடதாசி சமர்க்கண்டில் பெரும் புகழைப் பெறக் காரணமாயிருந்தது, அந்நாட்டுச் சுவாத்திய நிலையும் சணல் உற்பத்தியுமாகும். இதன் பின் கடதாசி கி.பி.793இல் பாத்தாத் நகரையடைந்தது. அதன் பின்னர் டமாஸ்கஸ் என்னும் நகரைச் சென்றடைந்தது. இங்கிருந்தே உலகின் பல நாடுகளுக்கும் கடதாசி விநியோகிக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இதனையடுத்து இதனது பிரயாணம் எகிப்து நகரை நோக்கியதாயிருந்தது. எகிப்தின் சுவாத்தியம் கடதாசிக்குத் தேவையான மூலப்பொருட்களைப் பெருமளவில் உற்பத்தி செய்யக் கூடியதாயிருந்தது. இதன் காரணமாக எகிப்தில் 9ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து 11ஆம் நூற்றாண்டு வரை எழுதப்பட்டன யாவும் கடதாசியில் எழுதப்பட்டன. பொருட்களைச்சுற்றும் கடதாசியும் (WRAPPING PAPER) இங்கு பிரசித்தமானது. 12ஆம் நூற்றாண்டளவில் கடதாசி மொறக் கோவைச் சென்றடைந்தது. இன்று மேற்குலகின் மிகப்பழமையான கடதாசியில் எழுதப்பட்ட ஆவணம் சிசிலி மன்னனால் எழுதப்பட்ட உயிலாகும். இதன் காலம் கி.பி.1109 எனச் சொல்லப்படுகிறது. கிறிஸ்தவ உலகில் இத்தாலியில் உள்ள வபிரியானோ (FABRIANO) என்னும் இடத்தில் கடதாசி ஆலை முதன்முதலில் நிறுவப்பட்டது. இதனாற்றான் இன்னும் இத்தாலியில் இருந்து வெளிவரும் சகல கடதாசி வகைகளும் மிக்க மெருகூட்டுவனவாயுள்ளன.

கடதாசி அராபியர்களினாலும், யூதர்களினாலும் ஆக்கப்பட்டதென்பதனால் கிறிஸ்தவர்கள் கடதாசியின் உபயோகத்தைத்தடுத்த செய்திகளும் உள்ளன. முக்கியமான பொது ஆவணங்கள் கடதாசியில் எழுதப்பட்டகூடாதெனச் சட்டம் கூட மதசார்பாக ஏற்படுத்தப்பட்டது.

1221ஆம் ஆண்டு பிரடெரிக்11 (FREDERIK 11)இகடதாசியில் எழுதப்பட்ட ஆவணங்கள் செல்லுபடியாகா எனத் தடைவிதித்தார். இதனால் முக்கிய ஆவணங்கள் மிருகத் தோலில் எழுதப்பட்டன.கடதாசி பின்வரும் நாடுகளில் குறிப்பிடப்பட்ட வருடங்களில் பாவனைக்கு வந்ததாக தெரிகிறது. காஷ்மீர் (600), பாத்தாத் (793),எகிப்து (900) ஸ்பெயின் (1150), இத்தாலி (270),நூரம் பெர்க் ஜேர்மனி (1390), இங்கிலாந்து (1494), பில்டெல்பிலா ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள்(1690). இன்று கடதாசி செய்வதற்குப் பல பொருட்கள் பாவிக்கப்படுகின்றன.நார்ப்பட்டு, பட்டு, புல், மரம், முகமுசுப்பு நார், புனிச்சை,சணல்,வைக்கோல்,சாக்குத்துணி, நூற்கயிறு, பயணற்றதான்கள் என்பன இவற்றுள் அடங்கும். இதே போன்று கடதாசியின் வகைகளும் வேறுபட்டுமுள்ளன. பத்திரிகைகளை வெளியிடுவதற்கென ஒரு வகையும்,நூல்களை வெளியிடுவதற்கென ஒரு வகையுமாக உள்ளன. இவற்றினை விட வழு வழுப்புத்தான் (ART PAPER) எழுத்தச்சுத்தான (LITHOGRAPHIC PAPER) பொருட்கள் மடிக்கும் தான், அட்டைகள் (CARDBOARD) சருகுத்தான (TRACING PAPER)கொழுப்புத்தான் (CELLOPHANE PAPER)எனப்படல்வகைக் கடதாசி வகைகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

ஐரோப்பாவில் அச்சுக்கலையின் தோற்றம்

மனித கலாச்சார வளர்ச்சிகளின் நிகழ்வுகளில் முக்கியமானது நகர்த்தக்கூடிய அச்சுக்களைக் (MOVEABLE TYPES)கண்டுபிடித்தமையே ஆகும். நகர்த்தக்கூடிய அச்சுக்களை முதலில் யார் உருவாக்கினர் என்பதில் பல சர்ச்சைகள் உள்ளன.

ஒரு சிலர் கூற்றுப்படி லோறன்டு கோஸ்டர்(LAURENT COSTER) என்னும் டச்சுக்காரரே இதனை 1423இல் கண்டுபிடித்தார் எனத் தெரிகிறது.

53ம் பக்கம் பார்க்க...

நினைப்பைத் தொலைத்தவர்கள்

கருந்தெருக்கள் நிறைந்து வழியும் ஓடியும் நடந்தும் ஒருவரை ஒருவர் மோதிடும் மனிதர் காலை நேரத்து சுறுசுறுப்பு சிட்னி நகரிலும் மாற்றமேதுமின்றி சுற்றிச் சுழரும்

எந்த ஆரவாரமுமின்றி அமைதியாய் மூலைச் சுவரைக் கோடாய் நிறுத்தி தெருவின் ஓரச் சவட்டில் படுத்தறங்கும்- ஒரு மனிதப் பூச்சி

கந்தல் மூட்டையும் கழிவுக் காகிதமும் கட்டிலும் போர்வையுமாய்

அவன் மேலும் கீழும் இறைந்து கிடக்கும் காற்றில் கூட அவனைப்போலவே அசையாதிருக்கும் காகிதச் சுருள்கள் சுயமிழந்து உணர்வழிந்து சுருண்டு கிடக்கும் நினைவு திரும்பிட்ட கணப்பொழுதளில் மீண்டும் குடிக்கும் குடியே வாழ்க்கை குடியே அறிவு குடியே எல்லாமாய் நினைப்பைத் தொலைத்துவிட்ட பூர்வீக குடிகள் அரசு கொடுக்கும் அதிகப் பணத்தால் நினைவு திரும்பாமலே வீதியோரத்தில் வீழ்ந்து கிடப்பர் இதனை மட்டுமே அரசும் விரும்பும்

வைகை வளவன்

வானம் இருண்டு கறுத்து சோ என்றடிவே ஓயாது மழை பொழிந்த வண்ணம் இருந்தது. அந்த வாணத்திற்குப் போட்டியாகப் பவித்திராவும் கண்ணீர் கட்டில் மூழ்கியிருந்தான். வாணமும் முகாரி ராகம் இசைப்பதில் எந்த விதத்திலும் பவித்திராவுக்குச் சோடை போகவில்லை. மேசையில் முகம் புதைத்தபடி குலுங்கி குலுங்கி அழும் பவித்திராவை ஒரு வசீகரர் சிறிப்புடன் யூமலை போட்டிருந்த போட்டோ பிரேமலிருந்த அவளது கணவன் கண் இமைக்காமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

‘நேற்று இருப்பார் இன்று இல்லை எங்கு தேட’ என்பது போல் மனித வாழ்க்கை தான் எவ்வளவு நிரந்தரமில்லாதது. குமார் ஆசையாக வாங்கி அருமையாகப் பேணிப் பாதுகாத்த ஸ்கூட்டரே அவனுக்கு எமனாகி முப்பத்து நான்கு வயது பவித்திராவை விதவையாக்கி விட்டது. பவித்திராவையும் முறையே பதினொரு வயது, எட்டு வயது, ஆறு வயதிலுள்ள மூன்று குழந்தைகளையும் தண்ணீர் தனியே யூபியில் தவிக்கவிட்டு விட்டு அவன் மட்டும் செர்க்கம் சென்று விட்டான்.

பவித்திராவும் குமாரும் காத்தலித் தந்த நாட்கள் தான் எவ்வளவு இனிமையானவை பகமையானவை. அவன் எஞ்சினியராக கடமையாற்றிய அதே அலுவலகத்தில் கடைப்பின்படாக வேலை பார்த்தான் பவித்திரா. அழகுச்சிலையான அடக்கப் பெட்டகமான பவித்திராவைப் பார்த்தால் யாருக்குத்தான் விரும்பத்தோன்றாது.

பெற்றொர் இல்லாத பவித்திராவிற்கு ஒரே ஒரு அண்ணன் சாரங்கன் தான். சாரங்கன் இவர்களது காதுக்கு எதிர்புத் தெரிவிக்காத போதிலும் ஒரே மகன், எஞ்சினியர், கொழுத்த சீதனம் வாங்கிக் காட்டுகிறேன் என்று பீற்றித் திரிந்த குமாரின் தந்தைக்குத் தான் பெரிய ஏமாற்றம். ஏமாற்றம் தந்த சீற்றத்தில் “நான் செத்தா கூட நீ வந்து கொள்ளி போடக்கூடாது” என்று குமாரிடம் கூறி விட்டார். கடைசியில் நடந்தது என்ன.

தனயனின் இறுதிச் சடங்குக்குத் தந்தைதான் வரவேண்டி இருந்தது. காலன் முந்திப் பூத்த

உயிரை முன்னரும் பிந்திப் பூத்த உயிரை பின்னரும் எடுப்பதில்லையே. தண்ணிஷ்டத்திற்குத் தானே உயிர்களை எடுக்கிற இந்தக்காலத்தில் யாரால் சத்தியவான் சாவித்திரி போல் எமனிடம் சென்று போராட முடியும்

மேல் துண்டால் வாயைப் பொத்தியபடி “மகனே! உன்ர கலியாணத்துக்குத் தான் வந்து அட்சதை போடலை கடைசியில் இப்படி வாங்க்கிரிசி போட வைக்கட்டியே” என்று அவர் கதறியழுதபோது உறவினர்கள் நண்பர்கள் என்று எல்லோரும் அழத் தொடங்கி விட்டார்கள்.

‘தாயில்லாத தனிப்பிள்ளை என்று உன் மீது எவ்வளவு பாசம் வைத்திருந்தேன். இப்போது ஒன்றுக்கும் அர்த்தமில்லாமல் போச்சே’ என்று இடிந்து போய் உட்கார்ந்து விட்டார்.

இப்போது பவித்திரா ஆதரவுக்காக நம்பியிருப்பது அண்ணன் ஒருவனைத்தான். குமாரை மணந்த பிறகு தான் பார்த்துக்கொண்டிருந்த வேலையிலிருந்தும் விலகி விட்டான். குமாரின் தந்தை இறுதிச்சடங்கிற்கு வந்த போதும் மருமகளுக்கு ஆதரவாக ஒரு வார்த்தை கூட கூறவில்லை. பேரக் குழந்தைகளையும் அணைக்கவில்லை. அவர்களை ஏறெடுத்தும் பார்க்கவில்லை. அவர்களது உறவே அவருக்கு எட்டிக்காயாகக் கசந்தது

குமார் இறந்து நான்கு வாரங்களாகின்றன. நாலு வாரங்களிற்கு முன் வழக்கம் போல் ஆபீஸ் சென்றவர் ஆபீஸில் இருந்து ஸ்கூட்டரில் திரும்பி வந்துகொண்டிருக்கையில் எதிர்ப்பக்கத்தில் வேகமாக வந்த லாரி ஒன்றுடன் மோதி ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறான் என்ற செய்தி கிடைத்ததும் பவித்திரா

பதறியடித்துக்கொண்டு ஆஸ்பத்திரிக்கு ஓடுகிறான். அங்கு குற்றயிரும் குறையுபிருமாய் இருந்த குமாரிற்குத் தான் வாழ்வேனா என்ற ஜயம் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். அவளை அழைத்து, “பவித்திரா இப்ப பீ நமது நாலாவது குழந்தைக்குத் தாயாகப் போகிறாய். நானிருப்பேனோ இல்லையோ தெரியேலை, கண்மணி, ஆனாலும் ஆம்பிளைப் பிள்ளையோ பொம்பிள பிள்ளையோ எதுவேன்றாலும் நல்லபடி பெத்து வளக்க

வேண்டியது உன்ர பொறுப்பு.

உன்னைத் தண்ணீர் தனியே விட்டுட்டுப் போறன் எண்டு நெனைக்கத் தான் கவலையாய் இருக்கு. என்ற நினைவா நான் இறைவன் தந்த இந்த ஒன்றரை மாசமே ஆன பரிசை உன்ர பொறுப்பில் விட்டுட்டு செல்லுறன். கவனமாப் பார்த்துக்கொள் என்று திக்கித் திக்கித் கூறிய அவனைத் தடுத்து, “அப்படி ஒண்டும் சொல்லாதீங்க. உங்களுக்கு ஒண்டும் நடக்காது” என்று அவனைத் தேற்றினான்.

ஆனால் அவளது பயம் உண்மையாகி விட்டது. அவளது தேற்றுதல் தான் பொய்த்து விட்டது. அவளுடன் கதைத்த பிறகு இரண்டு நாள் கோமாவில் (coma) இருந்தவன் யாருக்கும் தொல்லை தராது அப்படியே இறந்து விட்டான். அவளது தலைமில் பலமாக அடிபட்டிருந்ததால் மூளையில் குருதி உறைந்து கோமா நிலைக்கு ஆளானவன் அப்படியே எமனுடன் சென்று விட்டான்.

அவன் இறந்து நான்கு வாரங்களாகியும் துயரம் ஆறாது அழுது கொண்டிருந்த பவித்திராவின் கையைப் பிடித்து இழுக்கிறான் கடைசி மகன் சரண்யா, “அம்மா சாரங்கன் மாமாவும் மாமியும் ஹாலில் இருக்கினும், உங்களை அங்கு வரட்டாம் என்று கூறிவிட்டுச் சிட்டாகப் பறந்து விட்டான். விளையாடப் போகிற அவசரம் அவளுக்கு. தந்தை இனி வரமாட்டார் என்று கூட விளங்காத வயது புரியாத பருவம். அந்தி மயங்கும் நேரமாதலால் மற்ற இரு பிள்ளைகளும் படித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பவித்திரா மெனமமாக ஹாலில் போய் அமர்ந்தான். ஹால் கடிசாரம் எழுப்பும் “டிக்” “டிக்” என்ற ஓசை தவிர வேறு சப்தம் எதுவுமில்லை. அங்கு மயான அமைதி நில வியது. நீண்ட மெனத்திற்குப் பிறகு நெடிய பெரு மூச்சென்றை விட்டுவிட்டு ஆரம்பிக்கிறான்.

“பவித்திரா நீ இப்ப இருப்பது வாடகை வீடு. மூத்தவன் தான் பெடியன். மற்ற இரண்டும் பொம்பிளைப்பிள்ளைகள். குமாரின் கிராட்டியூட்டி பிராவிடென்ட், .பண்ட் பணத்தைப் பாங்கில் போட்டு வாற வட்டியில் அவர்களைக் கரை சேர்க்கலாம். கொழுப்பில் சீவிக்கிற எண்டா விலைவாசி பற்றித் தெரியும்தானே. இவ்வளவு பிரச்சனைக்குள்ளே உனக்கு இன்னொரு குழந்தையும் பிறந்தா கஷ்டம் தானே. குமார் இருந்தாலாவது பரவாயில்லை. அவனும் இல்லாம நீ இனியொரு குழந்தையைப் பெத்து வளர்க்கிறது எண்டா நெனைக்க பார்க்கலாம்

கிடக்கு. பேசாம அதை அழித்து விடுவோமா என்று வினவினான். சாரங்கனின் கூற்றை ஆமோதிப்பது போல் அவன் மனைவி மெளனமாக இருந்தான்.

சிறு வயதில் தங்கைக்காக உயிரையே விடுவேன் என்றவன், இப்போது தங்கையிடம் ஜனித்திருக்கும் மற்றோர் உயிரை அழிக்கச் சொல்கிறான். ஒரு மனிதன் தனக்கென்று சொந்தப்பந்தக் கஷ்ட ஏற்பட்டவுடன் எப்படி மாறி விடுகிறான்.

அண்ணன் தங்கையிடையே பூத்திருந்த பாசமலர் கருகித் தீய்த்து அதன் இதழ்களெல்லாம் பசுமமாகி விட்டன. தாயும் பிள்ளையுமானாலும் வாயும் வயிறும் வேறு என்ற கூற்றுதான் எவ்வளவு உண்மையானது.

சாரங்கனுக்கு இரண்டு பெண் குழந்தைகள். அந்தப் பொறுப்புடன் தங்கையின் பிள்ளைகளையும் பார்த்துவிடவேண்டிய பொறுப்பும் வந்துவிடும் என்று பயந்து விட்டான் போலும்.

கேட்டுக்கொண்டிருந்த பவித்திரா எரிமலையானான். சீற்றத்துடன் அனல் துண்டாக்களாய் வார்த்தைகள் வந்து விழுந்தன. “ஏன் அண்ணா தெரியாமத்தான் கேட்கிறேன், உனக்கு குமாரின் முடிவு ஏற்பட்டு அண்ணி நானிருக்கும் நிலையிலிருந்தால் கூட இப்படிப்பட்ட முடிவுக்குத் தான் அண்ணி வந்திருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறாயா?” அவளது வார்த்தைகளின் உக்கிரத்தைத் தாங்க முடியாத அவன் தலை குனிந்தபடி “நான் சொல்லிறதை சொல்லிட்டன். இனி உன்ர பாடு உன்ர பிள்ளைகளுடைய பாடு. அண்ணா என்று எதுக்கும் வந்து நிற்க வேண்டாம்” என்று கூறி விட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்றான். அவனைப் பின்தொடர்ந்தான். அவன் மனைவி. அவர்களது கார் கிளம்பும் ஓசை கேட்டது.

அண்ணன் தங்கை உறவு என்று தெய்வத்துத் தொங்கிக் கொண்டிருந்த பாச நூலிழை ஒரேயடாக அறுத்து விழுந்து விட்டது. ஊதுபத்தி எரிந்தால் வாசமாவது மிஞ்சும் உறவு பற்றி எரிந்தால் வாட்டம் தான் மிஞ்சும். அவர்களிடையே ஒட்டி உறவாடிய பாசத் துகள்கள் சாம்பலாகிக் காற்றில் கலந்து கரைந்துகொண்டிருந்தன.

“பணம் பந்தியிலே குணம் சூப்பையிலே” என்று கம்மாவா சொன்னார்கள். சாரங்கனிடம் பணம் இருக்கிறது. நல்ல மணம் தான் இல்லை. சீரிய குணம்தான் இல்லை.

பவித்திரா தன் மூன்று பிள்ளைகளையும் அழைத்துக் கொண்டு மன நிம்மதிக்காக வெள்ளத்தை பிள்ளையார் கோயிலை நோக்கி

இறைவன் தந்த பரிசு

நடக்கிறான். குமாறினது இறுதி வாசகம் திரும்ப திரும்ப கரை சேரும் அலைகள் போல அசிரியாய் ஒலிக்கிறது, என்ற நினைவா நான் இறைவன் தந்த இந்த ஒன்றரை மாசமே ஆன பரிசை உன் பொறுப்பில் விட்டுட்டு செல்றன் கவனமாய் பார்த்துக்கொள்.” “இந்த அண்டமே எதிர்த்து வந்தாலும் குமாள் எங்களினர் குழந்தையைப் பெற்று நல்லபடி வளர்த்துக்காட்டுறான். இந்த உலகத்திற்கு” என்று தனக்குள் னேயே பேசிக்கொண்டு நடக்கும் அவனது கூற்றை ஆமோதிப்பதுபோல் மென்மையான சில்லென்ற குளிகாற்று அவனைத் தழுவிச் சென்றது.

உஷா ஜவாகர்

7ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

பார்த்து பெருமூச்சு விட்டபடி மங்கையின் அறைக்குள் சென்றான். அங்கு அவள் மங்கைக்கு வேண்டிய ஆடைகளை எடுத்துக் கொடுத்து அணியச்சொல்லி நயமாகக் கூறிவிட்டு அங்குமிங்கும் பம்பரமாகச் சுழன்றான்.

நேரம் ஆகஆக அவள் நெஞ்சம் நிலையில்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்தது. இதற்கிடையே மங்கையின் அசிரத்தையும் உற்சாகமின்மையும் அவளை என்னவோ செய்தது. செய்வதைச் செய்வோம் முடிவு கடவுள் விட்ட வழி என்று எண்ணிக் கொண்டாள்.

ஐந்து முப்பத்தைந்துக்கு வீட்டு வாசலில் வாடகைக் காள் வந்து நிற்கும் ஓசை கேட்டது. உடனே தாமரை பரபரப்படைந்தான். முன்னறயின் அமைப்பை ஒருமுறை தீர்க்கமாகப் பார்த்துவிட்டுத் திருப்தி அடைந்தவள், வருபவர்களை வரவேற்க வாசலுக்கு விரைந்தான். மாப்பிள்ளை வீட்டாருடன் தாமரையின் தோழி திருமகனும் வந்திருந்தான். அவள் மூலமாகத்தான் இந்தச் சம்பந்தமே ஏற்படாயிருந்தது. மாப்பிள்ளைப் பையன் நல்ல உயரமாய் கருகருவென்ற கருள்முடியுடன் கம்பீரமாயிருந்தான். அவனைப் பார்த்ததும் தாமரையின் முகம் மலர்ந்தது. வேண்டதல் பாதி நிறைவேறிவிட்ட திருப்தியில் விட்டுப்போன பிரார்த்தனை மனதிற்குள் மீண்டும் தொடங்கியது.

மாப்பிள்ளைப் பையனுடன் மற்றோர் இளைஞன், தாய் தந்தையர் மற்றும் சிறு பெண் ஒருத்தி அனைவரும் உள்ளே வந்து அமர்ந்தனர். சற்றுத் தள்ளி பதுமை போல் அமர்ந்திருந்த மங்கையைப் பார்த்ததும் வந்தவர்கள் முகத்தில் திருப்தி படர்ந்தது. மங்கையின் வயது, படிப்பு, வேலை விபரம் போன்றவைகளை விசாரிக்க ஆரம்பித்தார்கள். அச்சமயத்தில் தாமரை சிறுநண்டுகளைக் கொண்டுவந்து அவர்கள் முன் வைத்தான்.

அச்சமயத்தில் பையனின் தாயார் மங்கையைப் பார்த்துத் தன் அருகில் வந்து அமரச் சொன்னபோதுதான் சோதனை ஆரம்பித்தது. மங்கை எழுந்து கால்களை விந்தி விந்தி நடந்து அவர்கள் எதிரேயுள்ள நாற்காலியில் அமர்ந்தான். உடனே சம்பந்தி அம்மாளின் முகம் மாறியது. கேள்விக்குறியுடன் திருமகனைப் பார்க்க அவள் மீது விழங்கினாள்.

அச்சமயத்தில் இடைபுகுந்த தாமரை சமாதானம் கூறும் குரலில், 'சம்பந்தியம்மா! பிறந்தபோது மங்கை எல்லோரையும் போல நன்றாகத்தான் இருந்தான். ஆனால் சிறுவயதில் ஏற்பட்ட நோயினால் இப்படியாகி விட்டது.' சில நிமிடங்கள் அங்கே அசாத்ரிய மெனனம் நிலவியது.

குழந்திலையின் கடுமையை மாற்ற எண்ணிய தாமரை அவர்களிடம், 'பலகாரம் சாப்பிடுங்கள்,' என்று தட்டுகளை அவர்கள் பக்கம் நகர்த்தி வைத்தான். 'சம்பந்தம் ஏற்படாமல் அந்நியர் வீட்டில் கை நனைக்கும் புழக்கம் எங்களுக்குக் கிடையாது,' வெடுக்கென பதில் வந்தது அம்மையாமிடமிருந்து. அதன்பின் அவர்கள் பேச்சு பட்டும் படாமலும் மேலோட்டமாக இருந்ததைக் கண்டு மங்கையின் மனம் ஒரு முடிவுக்கு வந்து கொண்டிருந்தது.

சுற்றி வளைத்து ஏதேனோ பேசிவிட்டுப் பின்னர், 'போய் பதில் எழுதுகிறோம்' என்று அவர்கள் புறப்படும் சமயத்தில், 'ஒரு நிமிடம்...' என்ற உறுதியான குரல் கேட்டுத் திரும்பிப்பார்த்தனர். பாரதியின் பதுமைப் பெண் போல மங்கையின் தோற்றம் அவர்களை அப்படியே நிற்க வைத்தது.

'போய் என்ன பதில் எழுதப்போகிறீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். உங்கள் முடிவை நீங்கள் இங்கேயே சொல்லிவிடலாம். ஏன்

தயங்குகிறீர்கள்? பெண் வேண்டாம் என்று ஏற்கனவே தீர்மானித்தாகிவிட்டது. அதைச் சொல்வதை வீட்டில் போய்த்தான் எழுத வேண்டுமா?'

'ஒரு பெண்ணின் அழகு, நிறம், உயரம் பார்ப்பவர்கள், அவள் மனதை ஏன் பார்க்க மறுக்கிறார்கள்? அவள் உடல் ஊனம் என்று பின்வாங்குபவர்கள் மன ஊனம் எத்தனை ஆண்களிடம் இருக்கிறது என்பதை ஏன் எண்ணிக்கூடப் பார்ப்பதில்லை?' 'மற்றவர்களால் உதாசீனப்படுத்தப்படும் அரளி மலர்கள்தாம் ஆண்டவனுக்கு அர்ச்சிக்கப்பட்டு

அவன் காலடியை அழகுபடுத்தும் பாக்கியத்தைப் பெறுகிறது. அந்த காலடி மலர்களைப் போன்ற நாங்கள் என்றும் அர்ச்சனை மலர்கள்தாம்...' என்று அழுது கொண்டே உள்ளே சென்றுவிட்டான். திக்பிரமையுடன் நின்றுருந்த மாப்பிள்ளை வீட்டார் பின் தெளிந்து அவமானமும் ஆத்திரமுமாய் கிளம்பி விட்டனர். தாமரையோ இந்தப்பெண் இப்படித் தன் வாழ்க்கையைத் தானே கெடுத்துக் கொண்டதே... சரி, இனி அடுத்த சம்பந்தமாவது நல்லபடியாக முடிய வேண்டும் என்று தன் பிரார்த்தனையை இப்போதே தொடங்கிவிட்டான்.

கேளுங்கள் தரப்படும்

'கலப்பையின் அடுத்த இதழிலிருந்து 'கேளுங்கள் தரப்படும்' பகுதி ஒன்று தொடங்கப்படவுள்ளது. தமிழ் மொழி, இலக்கியம், இலக்கணம் வரலாறு புராண இதிகாசச்செய்திகள் இவை குறித்து நம் அன்பர்களுக்கு எழும் ஐயப்பாடுகளை அவர்கள் வினாவடிவில் எழுதி அனுப்பினால் அவற்றிற்கு உரிய விளக்கங்களைத் தகுதியுடைய அறிஞர்களிடமிருந்து பெற்று வெளியிடத் திட்டமிட்டுள்ளோம். தமிழகப் பத்திரிகைகளில் வரும் கேள்வி-பதில் போன்றதொரு பகுதி அன்று இது. அவ்விதங்களில் வரும் வினாக்களுக்கு ஆசிரியருடைய சொந்த அபிப்பிராயங்கள் என்னல்கள் இடக்குகள் இவையே பதில்களாகத் தரப்படுகின்றன. இதழ்களில் வரும் எத்தனையோ பொழுது போக்கு அம்சங்களில் இதுவும் ஒன்று என்று கருதப்படுகின்றது. 'கலப்பை' திட்டமுள்ள இது அப்படிப்பட்டதொன்று அன்று. 'கலப்பையின் வாசக அன்பர்கள் இலக்கியம் படிக்கும்போது எழக்கூடிய நியாயமான ஐயப்பாடுகளை கருக்கமான வினாக்களாகக் கேட்கலாம். உதாரணமாக ஒரு அன்பர் 'ஊழல்' என்ற சொல்லை அடிக்கடி கேள்விப்படுகிறார். இதற்கு எதிர்ப்பதம் (antonym) என்ன என்ற ஐயப்பாடு அவருக்கு எழலாம். அவரது வினாவும் அதற்குரிய விளக்கமும் பின்வருமாறு அமையும்.

வினா: 'ஊழல்' என்ற சொல்லுக்கு எதிர்ப்பதம் என்ன?

விளக்கம்: ஊழல் என்பதற்கு எதிர்ப்பதம் சொல் ஊழ் என்பதுதான். ஊழ் என்ற சொல்லுக்கு உரிய பல பொருள்களில் முறை என்பதும் ஒன்று. முறை அற்றது அல்லது ஊழ் அல்லாதது, ஊழ் + அல் = ஊழல். இன்றைய உலகில் முறைகேடுகள் பரவலாகவும் முறையானவை காண்பதற்கு அரியனவாகவும் இருப்பதால் 'ஊழல்' என்ற சொல் நாம் நன்றாக அறிந்த ஒன்றாகவும் ஊழ் அறியப்படாததாகவும் உள்ளன.

இப்பகுதியில் இலக்கிய இலக்கண சொற்பொருள் விளக்கங்கள் கேட்கப்படலாம். போதுவாக அபிப்பிராயங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படாமல் உண்மையறிதலுக்கு முதன்மை கொடுக்கப்படவேண்டும். கருத்து மாறுபாடுகள் காய்ப்புகள் ஆகியவற்றை உண்டாக்கக்கூடிய வினாக்கள், அரசியல் தொடர்பானவை ஆகியவை கட்டாயமாகத் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

அன்பர்கள் தங்கள் வினாக்களைத் தெளிவாக எழுதி, 'கலப்பை' ஆசிரியர் குழுவுக்கு அனுப்பி வைக்கக் கோருகிறோம்.

சிட்னி பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கம் நடாத்தும்

தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டிகள்

1997

முன்னுரை

தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டிகள் சிட்னி பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கத்தினால் சென்ற மூன்று ஆண்டுகளாக நடாத்தப்பட்டுவருகின்றன. எதிர்வரும் 1997 ஆம் ஆண்டும் இப்போட்டிகளை நடாத்துவதற்கான ஒழுங்குகளைச் சங்கம் மேற்கொண்டு வருகின்றது. இப்போட்டிகளை நடாத்துவதன் முக்கிய நோக்கம், இங்கு வாழ்கின்ற எமது சிறார்கள் தமிழ் கற்பதை ஊக்குவிப்பதும் அவர்களிடையே தமிழ்மொழி, தமிழ் கலாசாரம் ஆகியனவற்றில் ஆர்வத்தையும் ஈடுபாட்டையும் ஏற்படுத்துவதுமேயாகும். போட்டிகளுக்குரிய விடயங்கள் முக்கியமாகத் தமிழ்மொழி, தமிழ் கலாசாரம் சார்ந்தனவாகவும் ஏனைய பொது விடயங்கள் சம்பந்தமானவையாகவும் இருக்கும். இப்போட்டிகள் பற்றிய விபரங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

இப்போட்டிகளில் சிட்னியில் வாழும் 25 வயதிற்குட்பட்ட தமிழ் சிறார்களும் இளைஞர்களும் பங்குபற்றலாம். சிட்னியிலுள்ள தமிழ்ச் கல்வி நிலையங்களில் தமிழ் கற்கும் மாணவர்கள் போட்டிகளில் பங்குபற்றுவதற்கான தமது விண்ணப்பங்களை அவர்களின் தமிழ் கல்வி நிலையங்களுக்கடாக அனுப்பிவைத்தல் விரும்பத்தக்கது.

வயதுப் பிரிவுகள்

எல்லாப் போட்டியாளர்களினதும் வயது 31.07.96 அன்றுள்ள வயதுப்படி கணிக்கப்படும். போட்டியாளர்கள் ஆரம்பப் பிரிவு, கீழ்ப்பிரிவு, மத்திய பிரிவு, மேற்பிரிவு, அதிமேற்பிரிவு, இளைஞர் பிரிவு ஆகிய வயதுப் பிரிவுகளில் ஒன்றில் மட்டுமே பங்குபற்றலாம். குறைந்த வயதுப் பிரிவினைச் சேர்ந்த போட்டியாளர்கள் அவர்களின் வயதுப் பிரிவிலும் கூடிய வயதுப்பிரிவினைக்குகான போட்டிகளில் பங்குபற்ற அனுமதிக்கப்படலாம்.

போட்டிகள்

(1) பாடல் மனனப் போட்டி

ஆரம்பப் பிரிவு - 6 வயதிற்கு உட்பட்டவர்கள் (31-07-90 இற்குப் பின் பிறந்தவர்கள்).

இப்போட்டிக்குச் சிறுவர்களுக்கான பாடல்கள் கொடுக்கப்படும். இப் பாடல்களை மனனஞ்செய்து கூறல்வேண்டும். அவற்றின் பொருளைக் கூறவேண்டியதில்லை.

கீழ்ப்பிரிவு - 6 வயதிற்கும் 8 வயதிற்கும் இடைப்பட்டவர்கள் (01-08-88 இற்கும் 31-07-90 இடையில் பிறந்தோர்).

இப்போட்டிக்கெனத் திருக்குறள்கள், மற்றும் பாடல்கள் ஆகியன கொடுக்கப்படும். போட்டியாளர் இவற்றுள் ஏதாவது

ஒருவகையினைத் தேர்ந்தெடுத்தல்வேண்டும். போட்டிக்குத் தெரிவுசெய்த பாடல்களை மனனஞ்செய்து கூறல்வேண்டும். அத்துடன் அவற்றின் பொருளையும் தமிழில் கூறல்வேண்டும். போட்டியின்போது உச்சரிப்பு, மனனஞ்செய்யுந் திறமை, பெருகுணர்ந்து கூறுதல், சபைமரபும் ஆதிக்கமும் ஆகியன கவனிக்கப்படும்.

(2) வாய்மொழித் தொடர்பாற்றல் போட்டி

கீழ்ப்பிரிவு 6 வயதிற்கும் 8 வயதிற்கும் இடைப்பட்டவர்கள் (01-08-88 இற்கும் 31-07-90 இடையில் பிறந்தோர்).

இப்போட்டி நாளாந்தம் வீட்டில் குடும்ப அங்கத்தினருக்கிடையே இடம்பெறக்கூடிய உரையாடல் முறையில் அமைந்திருக்கும்.

மத்திய பிரிவு 8 வயதிற்கும் 10 வயதிற்கும் இடைப்பட்டவர்கள் (01-08-86 இற்கும் 31-07-88 இற்கும் இடையில் பிறந்தோர்).

இப்போட்டி நாளாந்தம் வீட்டில் குடும்ப அங்கத்தினருக்கிடையேயும் மற்றும் தமிழ் கல்வி நிலையங்களிலும் இடம்பெறக்கூடிய உரையாடல் முறையில் அமைந்திருக்கும்.

மேற்பிரிவு 10 வயதிற்கும் 13 வயதிற்கும் இடைப்பட்டவர்கள் (01-08-83 இற்கும் 31-07-86 இற்கும் இடையில் பிறந்தோர்).

இப்போட்டி நாளாந்தம் வீட்டில் குடும்ப அங்கத்தினருக்கிடையேயும், தமிழ் கல்வி நிலையங்கள் மற்றும் தமிழ் சமூகத்தினரின் திருமணங்கள், கோயில் திருவிழாக்கள் போன்ற வைபவங்களில் இடம்பெறக்கூடிய உரையாடல் முறையில் அமைந்திருக்கும்.

போட்டியின்போது உச்சரிப்பு, சொற்பிரயோகம், உரையாடல் திறமை ஆகியன கவனிக்கப்படும்.

(3) பேச்சுப் போட்டி

இப்போட்டியில் மத்திய பிரிவு, மேற்பிரிவு, அதிமேற்பிரிவு, இளைஞர் பிரிவு ஆகிய வயதுப் பிரிவினர் பங்குபற்றலாம். ஒவ்வொரு வயதுப் பிரிவினைக்கும் வெவ்வேறு போட்டிகள் நடாத்தப்படும்.

மத்திய பிரிவிற்கும் மேற்பிரிவிற்கும் பேச்சுக்கள் எழுதிக் கொடுக்கப்படும். போட்டியாளர் கொடுக்கப்பட்ட போட்டியினை மனனஞ்செய்து கூறல்வேண்டும். எழுத்துப் பிரதியைப் பார்த்து வாசித்தால் புள்ளிகள் குறைக்கப்படும்.

அதிமேற்பிரிவிற்கும் இளைஞர் பிரிவிற்கும் போட்டிக்கான தலைப்புக்கள் மாத்திரமே கொடுக்கப்படும். போட்டியாளர்கள் பேச்சுக்களைத் தாங்களே தயாரித்து மனனஞ்செய்து சேவேண்டும். எழுத்துப் பிரதியைப் பார்த்து வாசித்தால் புள்ளிகள் குறைக்கப்படும். ஒவ்வொரு போட்டியாளருக்கும் பேசுவதற்கு 4 நிமிடங்கள் கொடுக்கப்படும்.

போட்டியின்போது உச்சரிப்பு, மனனஞ்செய்யுந் திறமை, பெருகுணர்ந்து கூறுதல், சபைமரபும் ஆதிக்கமும் ஆகியன கவனிக்கப்படும்.

(4) எழுத்தறிவுப் போட்டி

இப்போட்டியில் கீழ்ப் பிரிவு, மத்திய பிரிவு, மேற்பிரிவு, அதிமேற்பிரிவு ஆகிய வயதுப்பிரிவினர் பங்குபற்றலாம். ஒவ்வொரு வயதுப்பிரிவினைக்கும் வெவ்வேறு போட்டிகள் நடாத்தப்படும்.

கீழ்ப் பிரிவிற்கான கேள்விகள் கீழ்க்கண்ட இடங்களை நிரப்புவனவாக அமைந்திருக்கும். இக்கேள்விகளுக்குத் தமிழ் மொழியிலுள்ள உயிரெழுத்துக்களும் அம்மா, அப்பா போன்ற 15 சிறிய சொற்களும் கொடுக்கப்படும். இப்போட்டி 30 நிமிடங்களைக்கொண்டதாக இருக்கும்.

மத்திய பிரிவிற்கான கேள்விகளும் கீழ்க்கண்ட இடங்களை நிரப்புவனவாகவே அமைந்திருக்கும். இக்கேள்விகளுக்குத் தமிழ் மொழியிலுள்ள உயிரெழுத்துக்களும் மெய் எழுத்துக்களும் அம்மா, அப்பா, ஆடு, இலை போன்ற 30 சிறிய சொற்களும் கொடுக்கப்படும். இப்போட்டி 45 நிமிடங்களைக்கொண்டதாக இருக்கும்.

மேற்பிரிவிற்கும் அதிமேற்பிரிவிற்குமான போட்டிகள் மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டதாக அமைந்திருக்கும். முதல் பிரிவில் 40 வினாக்களும் அவை ஒவ்வொன்றிற்கும் நான்கு விடைகள் கொடுக்கப்படும். அவற்றுள் சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுத்து விடைத் தாளில் அடையாளமிட்டுக்காட்டல்வேண்டும். அடுத்துள்ள 10 வினாக்கள் கோடிட்ட இடங்களை நிரப்புவனவாக அமைந்திருக்கும். போட்டியாளர்கள் கோடிட்ட இடங்களில் பொருத்தமான பெயர்ச் சொல்லையோ, வினைச் சொல்லையோ அல்லது வேறு பொருத்தமான சொல்லையோ எழுதும்படி கேட்கப்படுவர்.

இரண்டாவது பிரிவில் -

மேற்பிரிவில் போட்டியிடுவோர் பரிட்சையின்போது கொடுக்கப்படவுள்ள ஒருவிடயத்தைப்பிட்டுத் தனது பெற்றோரின் ஊரிலுள்ள தனது உற்றாருக்கு கமர் 150 சொற்களுக்குக் குறையாத கடிதமொன்று எழுதும்படியும்,

அதிமேற்பிரிவில் போட்டியிடுவோர் பரிட்சையின்போது கொடுக்கப்படவுள்ள ஒரு தலைப்பின் கீழ் கமர் 150 சொற்களைக்கொண்ட கட்டுரைபொன்று எழுதும்படியும் கேட்கப்படுவர்.

மூன்றாவது பிரிவில் இரண்டு வயதுப் பிரிவினருக்கும் 5 நிமிடங்களுக்குச் சொல்வதெழுதுதல் கொடுக்கப்படும்.

(5) விவாதப் போட்டி

இப்போட்டியில் அதிமேற் பிரிவும் இளைஞர் பிரிவும் பங்குபற்றலாம். போட்டிகள் அரை இறுதிப்போட்டி, இறுதிப்போட்டி என்ற இருநிலைகளில் இடம்பெறவுள்ளன. அரை இறுதிப் போட்டியில் பங்குபற்றப் போதிய போட்டியாளர்கள் விண்ணப்பிக்காதபட்சத்தில் அரை இறுதிப்போட்டி நடைபெறமாட்டாது. அவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தில் அரை இறுதிப்போட்டியில் பங்குபற்ற விண்ணப்பித்த அனைவரும் இறுதிப்போட்டியில் பங்குபற்றத் தகுதியுடையராவர். அரை-இறுதிப்போட்டிக்கான தலைப்புக்கள் பின்னர் கொடுக்கப்படும்.

இப்போட்டியில் பங்குபற்றவிரும்புவோர் மும்மூன்று போட்டியாளர்களைக்கொண்ட குழுக்களாக விண்ணப்பித்தல்வேண்டும்.

போட்டியாளர் விவாதத்தின்போது தமது துணைக்குறிப்புக்களைப் பயன்படுத்தலாம். ஆனால் விவாதத்தினை தமது எழுத்துப்பிரதியிலிருந்து வாசிக்கக்கூடாது. எழுத்துப் பிரதியிலிருந்து வாசிக்கும் போட்டியாளர்களுக்குப் புள்ளிகள் குறைக்கப்படும்.

விவாதத்தில் என்னென்ன அம்சங்கள் கவனிக்கப்படும், எப்படிப் புள்ளிகள் வழங்கப்படும் என்பனபற்றிய விபரங்கள் போட்டியில் பங்குபற்ற விண்ணப்பிப்பவர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும்.

விவாதக் குழுக்கள் போட்டியில் பங்குபற்றும் வரிசைக்கிரமம் சீட்டியூப்பின் மூலம் தீர்மானிக்கப்படும்.

அரை-இறுதிப் போட்டிகள் மூலம் இறுதிப்போட்டிக்குப் பங்குபற்றத் தகுதியுடைய குழுக்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். அரை இறுதிப் போட்டி முடிவடைந்ததும்

இறுதிப் போட்டிக்கான தலைப்புக் கொடுக்கப்படுவதுடன் விவாதத்தை ஆதரித்துப் பேசுவதற்கும் எதிர்த்துப் பேசுவதற்குமான குழுக்கள் சீட்டியூப்பின்மூலம் தெரிவுசெய்யப்பட்டு அறிவிக்கப்படும்.

பரிகசுகள்

போட்டிகளில் பங்குபற்றும் ஒவ்வொரு போட்டியாளருக்கும் 'போட்டியில் பங்குபற்றியதற்கான' சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.

ஆரம்பப் பிரிவு, கீழ்ப்பிரிவு, மத்திய பிரிவு ஆகியவற்றிற்கான போட்டிகள் ஒவ்வொன்றிலும் வெற்றிபெறும் முதல் மூவருக்கு 1ஆம், 2ஆம், 3ஆம் பரிகசுகளுடன் ஐவருக்கு ஆறுதல் பரிகசுகளும் வழங்கப்படும்.

விவாதப் போட்டிகள் தவிர்ந்த மற்றைய ஒவ்வொரு போட்டிக்கும் 1ஆம், 2ஆம், 3ஆம் பரிகசுகள் வழங்கப்படும்.

விவாதப் போட்டிகள் ஒவ்வொன்றிலும் வெற்றிபெறும் குழுவிற்கு முதற்பரிகசும் போட்டியிட்ட அடுத்த குழுவிற்கு ஆறுதல் பரிகசும் வழங்கப்படும்.

பொது

போட்டிகளில் வெற்றிபெற்றோருக்குப் பரிக வழங்குதல் 1997 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 22ஆந் திகதி நடைபெறவுள்ள "UNIFUND கலைக்கதம்பம் 1997" என்ற கலை நிகழ்ச்சியில் இடம்பெறும்.

போட்டிகளில் சிறந்தனவெனக் கருதப்படும் நிகழ்ச்சிகளில் சில இக்கலைவிழாவின் போது மேடையேற்றப்படுவதுடன் சிட்னியிலுள்ள தமிழ் வானொலி ஒலிபரப்புக்களிலும் இடம்பெற ஒழுங்குகள் செய்யப்படும்.

போட்டியின் விதிகளை மீறுபவர்களின் விண்ணப்பங்கள் போட்டிக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டா. போட்டிகள் நடாத்தும் பொறுப்பு சிட்னி பல்கலைக்கழக தமிழ் சங்கத்தையே சார்ந்ததாகும். இதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள போட்டிகள் எவற்றிற்கேனும் போதிய போட்டியாளர்கள் விண்ணப்பிக்காதவிடத்து அப்போட்டி நடைபெறமாட்டாது.

மேலதிக விபரங்களுக்கு திரு.கோ. செல்வநாதனுடன் (02) 9745 1634 இல் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

கல்பை மஞ்சள் பக்கங்கள்

கல்பையின் இன்னொரு முயற்சியாக, சிட்னியில் தமிழ் மக்களால் நடாத்தப்படும் வந்தக நாபணங்களையும், சமூக சேவை வழங்கிவரும் பொதுநல நாபணங்களையும் அடக்கிய பட்டியல் ஒன்று 'மஞ்சள் பக்கங்கள்' (Yellow Pages) என்ற பெயரில் தைமாதக் கல்பை இதழுடன் இணைக்கப்படவுள்ளது. இதற்கான விபரங்களைத் திரட்டும் பணியில் நாம் ஈடுபட்டுள்ளோம். சிட்னியில் இருந்து செயற்படும் அனைத்து வந்தக, பொதுநல நாபணங்களின் விபரங்களும் இதில் இடம்பெற வேண்டும் என்பது விருப்பம். இப்பட்டியலை முழுமையாக்க உங்கள் நாபணங்களின் விபரங்களை தந்துதவுப்படி வேண்டுகின்றோம்.

இதற்கான முடிவு திகதி : 5-1-97.

ஒரு தனியார் நாபணத்தைப் பட்டியலில் சேர்ப்பதற்கு \$20 அறவிடப்படும். ஒரு வந்தக நாபணம், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இடங்களில் பட்டியல் படுத்தப்படும் சந்தர்ப்பத்தில், மேலதிகமான ஒவ்வொன்றுக்கும் \$10 அறவிடப்படும். பொதுநல நாபணங்களிடமும், கல்பையின் நிகழ்கால, எதிர்கால விளம்பரதாரர்களிடமும் கட்டணம் ஏதும் அறவிடப்படமாட்டாது.

உங்கள் நாபணங்களைப் பதிவு செய்து கொள்ளவதற்கோ அல்லது மேலதிக தகவல்கள் பெற விரும்பின், பகீரதன் மகாதேவன் - 9746 7404 அல்லது சாந்தினி சிருஷ்ணசர்மா - 9743 6207 என்ற தொலைபேசி இலக்கத்தில் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

புடிப் பக்கத் திஷாடர்ச்

இத்தாலியராண காஸ்டால்டி (CASTALDI) செக் கோசிலவாக் கியாவைச் சேர்ந்த வால்ட்வோகல் (WALDFOGHEL) என்பாரும் 1444இல் அச்சுக்களை உருவாக்கினர் என வேறு சிலரும் கூறுகின்றனர். எனினும் ஜோன் கூட்டன் பர்க் (JOHANN GUTENBURG) என்னும் ஜெர்மன் நாட்டவரே முதன் முதலில் நகர்த்தக் கூடிய அச்சுக்களை உருவாக்கியவர் என்பதும் தனித்தனி உலோக எழுத்துக்களை ஆக்கியதுடன் அச்சுப்பொறியையும் கண்டுபிடித்தார் என்பதும் இப்பொழுது தெளிவாக நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளது.

இதனாற்றான் அச்சுக் கலையைக் கண்டுபிடித்த இவரை 'அச்சுக்கலையின் தந்தை' என வர்ணிக்கின்றனர். மேலும் இவர்தான் முதலாக நகர்த்தக்கூடிய அச்சுக்களைக் கொண்டு நூல் ஒன்றிணையும் 1450 ஆம் ஆண்டில்

உருவாக்கினார். அந் நூல்தான் 42வரிகளைக் கொண்ட விவிலிய நூல் (BIBLE). இவரது பெயரைக் கொண்டே இன்றுவரை நிலவிவருகிறது. பாரீஸ் நகரிலுள்ள மசரீன் நூலகத்தில் இவ் விவிலிய நூலின் பிரதியிருப்பதனால் இதனை மசரீன் விவிலிய நூல் (MAZARINE BIBLE) என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

இவரது கண்டுபிடிப்பினால் அச்சுக்களை அச்சுவார்ப்பு மூலம் உருவாக்க முடிந்தது. எழுத்துக்கள் யாவும் ஒரே தன்மையாக இருக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. எழுத்துக்களைக் கொண்டு பக்கம் பல பிரதிகளை ஒரே சமயத்தில் வெளியிட முடிந்தது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நூல்களை வெளியிடும் காலமும் கீரமும் மீதப்படுத்தப்பட்டன. இவை யாவும் அச்சுக்கலைக்கோர் அடித்தளமாய் அமைந்தன.

வளரும்-

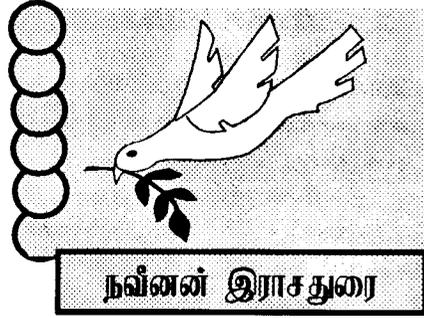
சீறுகதை

ஜெர்மனியின் தென் 'பயன்' மாநிலத்தின் தலைநகரம் மியூனிச் நகரம். ஒரு மில்லியனுக்கு மேல் சனத்தொகை கொண்ட அந்த நகரம் உண்மையிலேயே மிகவும் அழகானது. புராதன கட்டடங்களுடன் அழகிய தேவாலயங்கள் பல கொண்டது. தவிர, நகரம் எங்கும் துப்புரவாகக் காணப்படும்.

அன்று காலை நான் மியூனிச் நகரத்திலிருந்து வடக்கேயுள்ள சீகன் என்கிற நகரத்துக்குப் போகவேண்டியிருந்தது. நகரத்தின் ரயில் நிலையத்தில் இரண்டு மணி நேரம் காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. ரயில் ஏறவேண்டிய பிளாட்பாரத்தில் இருந்த இருக்கையில் உட்கார்ந்திருந்து, ரயில் வண்டிகள் வருவதையும் போவதையும் நோக்கிக் கொண்டிருந்தேன்.

சிறிது நேரம் கழிந்ததும் ஒரு கிழவன் குடிபோதையில் என்னருகே வந்து உட்கார்ந்து கொண்டான். அவன் ஒரு கையில் ஒரு பியர் போத்தலையும் மறு கையில் உருளைக்கிழங்கு பொரியல் கொண்ட ஒரு கடதாசி உறையையும் வைத்திருந்தான். இந்தக் காலை வேளையில் எப்படித்தான் இவ்வாறு குடிக்க நேரம் கிடைத்ததோ என்று நினைக்க வேண்டாம்.

கிழவனும் புறாக்களும்

சிலர் இப்படித்தான். இரவு குடிக்கத்தொடங்கியிருந்தாலும் காலையில் கூட வெறி முறிந்திருக்காது. இவனும் அப்படிப்பட்டவனாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்று எண்ணிக்கொண்டேன்.

இருந்தாலும் மற்றவர்களைவிட அவன் பரவாயில்லை. ஏதாவது சாப்பிடவேண்டும் என்கிற எண்ணமாவது இவனுக்குத் தோன்றியதே. இல்லாவிட்டால் அந்தப் பொரியலை ஏன் வாங்குவான்?

ஆனாலும் அவன் சாப்பிடவில்லை. பொரித்த உருளைக்கிழங்கு நிலத்தில் வீசிக்கொண்டிருந்தான். அவற்றை அங்கிருந்த புறாக்கூட்டம் பட பட என சிறகுகளை அடித்தவண்ணம் கொத்தித் தின்று கொண்டிருந்தது.

இப்போது அந்த வழியாக ரயில் நிலையத்தில் சேவை செய்வனைப்போலக் காட்சியளித்த ஒருவன் வந்துகொண்டிருந்தான். நாங்கள்

இருந்த இருக்கையை நெருங்கியதும், அங்கு குழுமிருந்த புறாக்கூட்டத்தைக் கலைத்துவிட்டான். என்றாலும் நிலத்தில் ஓரிரு பொரியற் துண்டுகள் காணப்பட்டன.

'இந்தாப்பா, என்ன வேலை செய்து கொண்டுகொண்டிருக்கிறாய்?' என்றான அவன் அந்தக் குடிக்காரக் கிழவனைப்பார்த்து. கிழவனுக்கோ நல்ல வெறி. அவன் கூறியதொன்றும் காதில் விழவில்லைபோலும். ரயில் ஊழியன் ஒருமுறை முறைத்துப் பார்த்தான்.

'என்னப்பா, நான் சொல்லுவது உன் காதில் விழவில்லையா?' என்று சொல்லிய வண்ணம் அந்தக் கிழவனை நெருங்கி அவன் தோளை உலுப்பிவிட்டான். கிழவனுக்கு அப்போதுதான் தனக்கு முன்னே யாரோ நிற்பது தோன்றியிருக்கவேண்டும். ஒருமுறை தலையை உயர்த்தி மேலே பார்த்தான்.

'இந்த இடத்தை அகத்தப்படுத்தாதே! நாங்கள் தான் துப்புரவு பண்ண வேண்டியவரும்.' என்று கத்தினான். கிழவன் ஒன்றுமே பேசவில்லை. உருளைக்கிழங்கு பொரியல் கொண்ட ஒரு கடதாசி உறை காற்சட்டை பொக்கெட்டினுள் போட்டுக்கொண்டான். ரயில் உழியனும் அவ்விடத்தை விட்டகன்றான்.

சிறிது நேரம் கழிந்தது. கிழவன் காற்சட்டை பொக்கெட்டினுள் இருந்த உருளைப் பொரியலை மீண்டும் கையில் எடுத்துக்கொண்டான். எடுக்கும்போது, பொக்கெட்டிலிருந்த நாணயங்கள் சிலவும் நிலத்தில் விழுந்து விட்டன. கிழவன் அதைப்

பொருட்படுத்தியதாகத் தோன்றவில்லை. புறாக்கூட்டமும் மீண்டும் எங்களைச் சூழ்ந்து கொண்டது.

சில நிமிடங்களின் பின்னர் அவன் கையிலிருந்த பொரியல் முடிந்து விட்டது. புறாக்கூட்டமும் கலைந்தது. கிழவன் வெறியில் அந்த இருக்கையில் சாய்ந்து கொண்டான். சீக்கிரம் நித்திரை அவனை ஆட்கொண்டது.

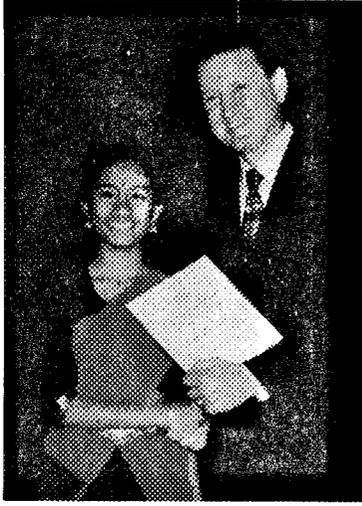
நான் இருக்கையிலிருந்து எழுந்து கொண்டேன். தூரத்தே அதே ரயில் ஊழியன் வருவது தெரிந்தது.

கிழவனை அணுகியதும் அந்த ஊழியன் ஒரு கணம் நின்றான். கீழே கிடந்த நாணயங்கள் அவன் கண்ணில் பட்டன. உடனே குனிந்து அவற்றைப் பொறுக்கித் தன் காற்சட்டைப் பைக்குள் திணித்துக் கொண்டான். நிலத்தில் கிடந்த ஒரு நாணயத்தையும் அவன் விடவில்லை.

பின்னர் அந்தக் கிழவனை ஒருமுறை பார்த்தான். பின்னர் அந்த வெற்றுக் கடதாசியை எடுத்து அருகிலிருந்த குப்பைத்தோட்டியில் போட்டுவிட்டான். அந்த இடம் மீண்டும் துப்புரவாகக் காட்சியளித்தது.

The end of knowledge is Love

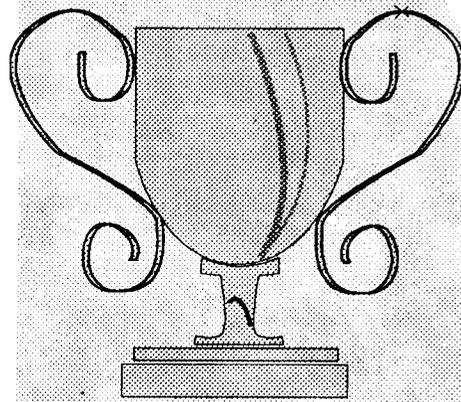
சாம்பவி பரிமளநாதன்

ஹோம்புஷ் தமிழ்ப் பாடசாலை, சிட்னி பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்கம், தமிழ்மன்றம் போன்றவற்றின் நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்றும் பல விருதுகள் பெற்றும் வந்திருக்கிறார். அவரின் திறமைக்கும் தமிழ் மொழி படிப்பதிலுள்ள ஆர்வத்துக்கும் இவை சான்று பகர்வன. நுண்கலைகளிலும் திறமை மிக்கவர் சாம்பவி. தென்னிந்திய கர்நாடக இசை, பரதநாட்டியம், நாடகம் போன்றவற்றையும் இப்பொழுது பழிவுகிறார். கருங்கச்சொன்னால் சாம்பவி எல்லாம் வல்ல திறமையாளர். பல்வேறு துறைகளில் சிறந்து விளங்கும் இவருக்கு 1995ல் தமிழ் மன்றத்தின் "Young Achiver's Award" என்ற விருதும் கிடைத்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர் ஹோம்புஷ் கல்வி நிலையத்துக்குப் பெயர் தேடிக்கொடுத்துள்ளார். சாம்பவியின் புலமையும் திறமையும் பிறந்த நாட்டிற்கும் புகந்த நாட்டிற்கும் பெருமை சேர்ப்பன.

பல்வேறு இனங்களுக்கான மொழிவழிப் பாடசாலைகளில் உள்ள மிகத்திறமைவாய்ந்த மாணவர்களுக்கு இப்பரிசு வழங்கப்படும். அமைச்சரின் பரிசளிப்பு விழா (The Minister's Award for Excellence in Student Achievement - Community Language School Students of the Year 1995) நியு சவுத் வேல்ஸ் இல் மே 9ம் திகதி மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்த சாம்பவி பரிமளநாதன் என்ற மாணவிக்கு இப் பரிசு கிடைத்துள்ளது. பிறந்த ஒன்பதாவது மாதம் தொடங்கி தமிழ்ச் சூழலில்லாத அன்னிய நாடுகளில் வசித்து வந்தாலும் தமிழ் மொழியையும் கலாச்சாரத்தையும் கைவிடாமல் இன்றுவரை அவற்றில் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு காட்டி வருபவர். அத்துடன் கலப்பினச் சொல் நிரப்பல்ப் போட்டியில் ஆர்வத்துடன் பங்குபற்றும் ஒரு சிறுமி.

The Minister's Award for
Excellence in Student
Achievement - 1995

அமைச்சரின் விருது

இது பெரிந்த கொத்துக்காரர்கள் சாதனைகள் தொடர்ந்து அவர்விடப்படவுள்ளன. இப்படிப்பட்ட சாதனைகாரர்கள் தங்கள் விவரங்களையும் அலுவல் செய்து கொள்ளுங்கள்.

நூல் அந்முகம்

செ.பாஸ்கரன்

இன்று மாலையும் படையினன் ஒருவன் வீசிச் செல்கிறான் உடைந்த பெட்டகம் ஒன்றால் ஓடித்த காலை கிராம தேவதையின் அணிகலன்கள் யாவுமே களவாடப்பட்டுவிட்டன. ஒற்றைச் சிலம்பும் இவன் உடைமையாயில்லை. பவிபோயின பேச்சொலியும், கைவளையோசை வீச்சு நடையும் பிறைநுதல்களும் அன்னியன் கைபட்ட அழிந்ததெனவாயிற்று.

ஆம். காற்றுவழிக் கிராமம் என்னும் கவிஞர் க. வில்வரெத்தினம் புதிய வெளியீட்டில்தான் இக்கவிதையும் இடம் பெறுகின்றது. 'க. வில்வரெத்தினம் கவிதையுலகில் புதியவரல்ல. காற்றுவழிக் கிராமம் அவர் பார்வையின் ஒரு பகுதி. ஒரு பறிபோன கிராமத்தின் அங்கலாம்பாய், ஊமைக்காயமாய், எச்சங்களை அசைபோடும் மீட்பாய் அமைகின்றது இக்கவிதைத் தொகுதி. ஏழு கவிதைகளை உள்ளடக்கிய இத்தொகுதியை 'ஆகவே' நிறுவனத்தின் சார்பில் திரு.ஜபார் வெளியிட்டுள்ளார்.

கிழிந்ததன் நகலாய் என்னும் கவிதையில் உறவின் இடைவுகளை இப்படிக்கூறுகின்றார்.

நாலு திக்குக்கொரு உடைவாகிப்போயின உறவுகள் ஆயினும் அசிசயம்தான் நாமும் உயிர்கொண்டு ஊர்கின்றோம் காலொடித்த நண்டதனைப்போல் இது எம்மண்ணின் நினைவுகளைப் படம் பிடிக்கின்றது.

வேற்றாகி நின்ற வெளி என்ற இன்னுமோர் கவிதையில் கிராமத்து இயற்கையையும் அவை இல்லாமற்போன சோகத்தையும் கூறும்போது

முற்றத்துச் சூரியன், முற்றத்து நிலா முற்றத்துக் காற்றென வீட்டு முற்றங்களுக்கே உரித்தான வாழ்வனுபவங்கள் விடைபெற்றுக் கொண்டன.

அவருக்கேற்பட்ட வாழ்வனுபவங்கள் காற்றுவழிக் கிராமத்தினுடாக எம்மை அடைகின்றன.

காற்றுவழிக் கிராமம்

- க. வில்வரெத்தினம் -

மகப்பேறு இவ்வாறு தன்மை

மகப்பேறு இல்லாத தன்மை ஏறக்குறைய 15 சதவீதமான திருமணமான தம்பதிகளிடையே காணப்படும் ஒரு பொதுவான குறைபாடாகும். இந்தப் புள்ளி விபரம், மேலைத் தேய நாட்டவர்களிடையே செய்யப்பட்ட ஆய்வாக இருந்தாலும், இதே மாதிரியான புள்ளிவிபரத்தையே மற்றைய இன மக்களுக்கிடையேயும் எதிர்பார்க்கலாம். எமது வழக்கப்படி திருமணப்பொருத்தத்தில் 'சந்தி விருத்தி' என்ற விடயமும், சாத்திரத்தில் 'யோனிப் பொருத்தம்' (புத்திரச் செல்வத்திற்கான பொருத்தம்) பார்ப்பதும் மேற்குறிப்பிட்ட புள்ளிவிபரத்தை உறுதிப்படுத்தியதற்கான சான்றுகள் ஏதும் இல்லை.

மகப்பேறு அற்றோர் எப்போது வைத்திய ஆலோசனை பெறவேண்டும்? குழந்தை பெற்றெடுக்கும் நோக்குடன் குறைந்தபட்சம், தமது 12 மாதகால தாம்பத்திய வாழ்க்கை (இனச் சேர்க்கை) மூலம், ஒரு பெண் கருத்தரிக்கத் தவறுமிடத்து, அத்தம்பதியினர் இருவரும் இதற்கான மருத்துவ ஆலோசனை பெறவேண்டியது அவசியமாகும். இந்நிலைக்கு அவர்களில் ஒருவரோ (கணவன் அல்லது மனைவி) அல்லது இருவருமோ காரணமாக இருக்கலாம். இவ்வாறான தன்மை உடையவர்களில் சுமார் 30 சதவீத குறைபாடுகள் பெண்களையும், 30 சதவீத குறைபாடுகள் ஆண்களையும், 30 சதவீத குறைபாடுகள் ஆண்-பெண் இருவரையும் சார்ந்ததாகவும், மீதி 10 சதவீதம் காரணம் அறியப்படாத குறைபாடுகளெனவும் கூறப்படுகின்றன. மொத்தத்தில் இவற்றுக்கான காரணங்கள் நூற்றுக்கணக்கில் இருந்தபோதிலும் இவற்றில் பொதுவானவை சிலவே.

அசாதாரணமான விந்துக்கள் (Sperm), அவற்றின் குறைவான உற்பத்தி, ஓமோன் (Hormone) கரப்புக்களில் ஏற்படும் குறைபாடுகள், உடலுறவு

S.P.கேதீஸ், மருத்துவரீடம்,
சிட்னி பல்கலைக்கழகம்.

கொள்ள முடியாத தன்மை (Impotence), ஆண் இனப்பெருக்க உறுப்பில் ஏற்படும் நோய்கள் ஆகியவை ஆண்களின் மகப்பேற்ற தன்மைக்கு முக்கிய காரணங்களாகும். பெண்களில், ஓமோன் கரப்புக்களில் ஏற்படும் குறைபாடுகள், பெண் இனப்பெருக்க உறுப்புக்களில் ஏற்படும் நோய்கள், பாலியல் முறையால் பரவும் தொற்று நோய்கள் என்பன பெருமளவுக்குக் காரணமாக அறியப்பட்டுள்ளன. சில பெண்களில் உடலில் இயற்கையாகவே தோன்றும், நுண்துணிக்கை மட்டத்திலான எதிர்ப்புத்தன்மை (Antibodies) விந்துகளைச் செயலிழக்கச் செய்துவிடுகின்றது. இது இனவிருத்திக்கு முக்கிய தடையாக இருக்கின்றது. இவற்றைவிட, அதிக அளவில் சிகரெட் புகைப்பது, மதுபானம் அருந்துவது, போதைப்பொருட்களுக்கு அடிமையாவது போன்ற பழக்கங்கள் இத்தன்மையை தோற்றுவிக்கும் ஏனைய காரணிகளாக நம்பப்படுகின்றன.

வெளித்தோற்றத்தை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு, ஒரு பெண்ணையோ அல்லது ஆணையோ, 'குறைபாடுடையவர்கள்' என்று சொல்லிவிட முடியாது. இருப்பினும் இவர்களில் காணப்படும் சில அடையாளங்கள், அறிகுறிகள் (Symptoms & Signs), அவர்களது மகப்பேற்ற தன்மைக்கான காரணத்தைக் கண்டறிய மிகவும் உதவியாக இருக்கின்றன. ஆண்களில் இத்தன்மைக்கான அறிகுறிகள், பொதுவாக இனப்பெருக்க உறுப்புடன் தொடர்புடையவையாகவே இருக்கின்றன. விருத்தி குறைந்த, சிறிய விதைகள் (Testicle), விதைப்பைக்குள் விதைகள் அற்ற தன்மை, நோய்களால் அல்லது விபத்தினால் விதையில் ஏற்படும் வீக்கம், கட்டி (Tumour) என்பன

முக்கியமாக அவதானிக்கப்படவேண்டியவை. ஒழுங்கற்ற, அசாதாரணமான மாதவிடாய் வட்டம் (Menstrual periods); தடித்த ஆண்தன்மை கொண்ட குரல்; முகத்திலும், மார்பிலும் மயிர் வளர்தல் (Hirsutism); நன்கு மெலிந்த அல்லது நன்கு பருந்த உடம்பு; கருத்தரித்து-குழந்தை பெறாமலே மார்பகங்களிலிருந்து திரவம் சுரத்தல் (Galactorrhoea) போன்ற அறிகுறிகள் பெண்களில் முக்கியமாகக் கவனிக்கக்கூடியவை. மகப்பேற்ற ஒரு பெண்ணில் மேற்குறிப்பிட்ட எல்லா அறிகுறிகளையும் ஒருங்கே எதிர்பார்க்க முடியாது. அவற்றில் ஒன்றோ அல்லது பலவோ காணப்படலாம். ஆனால் பலரில் இவ்வறிகுறிகள் ஏதும் தென்படுவதில்லை.

குழந்தைப் பாக்கியம் இல்லாதோர், குடும்பத்திட்டமிடல் அமைப்புக்கோ அல்லது அதற்குரிய மருத்துவப் பகுதிக்கோ (Infertility Clinic) சென்று ஆலோசனையும் சிகிச்சையும் பெறலாம். முதலில் இத்தன்மைக்கான காரணத்தைக் கண்டறியும் பொருட்டு, கணவனும் மனைவியும் மருத்தவப் பரிசோதனைகளுக்கு உட்படுத்தப்படுவர். காரணத்தை அறிந்ததும், அதற்குரிய முறையில் சிகிச்சை அளிக்கப்படும். சில நோய்களை மருத்துக் குளிகைகளினால் குணப்படுத்தலாம். வேறு சில நோய்களுக்குச் சத்திர சிகிச்சை அவசியமாகின்றது. சிலருக்கு மட்டும், 'செயற்கையாக கருத்தரிக்கும் முறை' (In-Vitro Fertilization or IVF) சிபார்சு செய்யப்படுகின்றது. இது இப்பொழுது மிகவும் பிரபல்யம் அடைந்துவரும் முறையாகும். இதன்மூலம் பிறக்கும் குழந்தையையே, பரிசோதனைக்குழாய்க் குழந்தை (Test tube baby) என்று நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோம். 'கருக்களை பரிசோதனைக் குழாயில் விடுவதன் மூலம், அவை குழந்தையாக வளர்த்து விடுகின்றன' என நீங்கள் நினைத்திருக்கலாம். ஆனால் அது அப்படியல்ல. ஆண்-பெண் கருக்களை, அவற்றின் சேர்க்கைக்காக 36 மணித்தியாலங்கள் மட்டும் பரிசோதனைக் குழாய்க்குள் வைத்திருந்துவிட்டு, பின்னர் அதனைத் தாயின் கருப்பைக்குள் விட்டுவிடுகிறார்கள். எனவே சேர்க்கையடைந்த கருக்கள் இயற்கையாகவே தாயினுள் குழந்தையாக உருவாகின்றது. இம்முறை மூலம்

கருத்தரிக்கும் சந்தர்ப்பம் குறைவாக இருந்தபோதிலும், இச்சிகிச்சைக்குத் தெரிவாகுவோரில் சுமார் 50 சதவீதமானோருக்கு எதிர்காலத்தில் குழந்தைப் பாக்கியம் கிட்டும் என அண்மையில் எடுக்கப்பட்ட மதிப்பீடுகள் கட்டிக் காட்டுகின்றன. இதனை ஒத்த வேறு சில முறைகளும் (Gamete Intra Fallopian Transfer or GIFT) வெவ்வேறு குறைபாடுடையவர்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

இன்று, வேறு சில முறைகளும் மகப்பேற்ற பலருக்குக் குழந்தை பெறும் வாய்ப்பைத் தேடித் தருகின்றன. முற்றிலும் பின்னை பெற்றெடுக்கத் தகுதியற்ற பெண்கள், இன்னொரு பெண்ணின் கருப்பையில் தமது கருக்களை (கணவனின் விந்தும், மனைவியின் முட்டையையும்) சேர்த்துவிடுவதன் மூலம் தமக்கென்று ஒரு குழந்தையைப் பெற முடியும். இம்முறையில் குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கும் தாயை, 'சுரோகேட் மதர்' (Surrogate mother) என அழைப்பர். இங்கு இரண்டு தாய்மாருக்கு ஒரு பிள்ளை, உயிரூட்டியவள் தாயா, அல்லது ஈன்றெடுத்தவள் தாயா, என்ற உணர்ச்சிகலந்த உரிமைப் போராட்டம் ஏற்படும் சாத்தியங்களும் உண்டு. சிக்கலான இப்பிரச்சனைகளில் இருந்து விடுபட, அதற்குரிய சட்டவிதிமுறைகள் ஆவன செய்கின்றன. தற்பொழுது அவுஸ்திரேலியாவின் தலைநகர், கன்பராவில் மட்டுமே இம்முறை நடைமுறையில் உள்ளது.

ஆணின் விந்துக்களை மலட்டுத்தன்மைக்குக் காரணம் என்று கண்டறியப்பட்டால், இனம் தெரியாத ஆணிடமிருந்து விந்துக்களைத் தானமாகப் (Sperm donation) பெறுவதன் மூலமும், குழந்தைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். எத்தருணத்திலும் அந்த உயிரூட்டிய தந்தையை அறியமுடியாது. இத்தகவல்கள் மிகவும் இரகசியமாக வைக்கப்பட்டிருக்கும். எனவே அப்பெண்ணின் கணவனே, பிறக்கும் குழந்தைக்குத் தந்தை என்ற முழு உரிமையும் பெறுவார். எத்தனையோ கஷ்டங்களுக்கு மத்தியிலும் இப்படிக் குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கும் அந்தத் தாய், தன் குழந்தையே பொழியும் அன்பையும் அரவணைப்பையும் வேறு எதனாலும் ஈடு செய்துவிட முடியாது. குழந்தையை

என்றெடுக்கும் போது அவன் அடையும் ஆணத்திற்கு எல்லை ஏது?

மேலே குறிப்பிட்ட முறைகள் யாவும் கைகூடாது போகுமிடத்து, 'தந்தெடுத்தல் முறை' பலருக்குப் பிள்ளையில்லாக் குறையைப் போக்கியுள்ளது. சிலர் உறவினர் - நண்பர்களின் குழந்தைகளைத் தந்தெடுத்து வளர்ப்பது வழக்கம். வேறு சிலர் தத்துக்கொடுக்கும் நிலையங்களினூடாகக் குழந்தைகளைப் பெறுகிறார்கள். பல அவுஸ்திரேலியர்கள் இலங்கையில் போரினால் பெற்றோரை இழந்த பிள்ளைகளைத் தந்தெடுத்து வளர்த்து வருகிறார்கள். இதன்மூலம் யாருமற்ற அப்பிள்ளைகளுக்கு மறுவாழ்வு கிடைப்பதுடன், கிடைக்கப்பெறாத அந்தக் குழந்தைச் செல்வத்தைப் பெற்ற ஆணத்தம், தந்தெடுக்கும் தம்பதியினருக்குக் கிடைக்கின்றது.

கருநிலையில், ஆண் குழந்தையா அல்லது பெண் குழந்தையா என்பதை நிர்ணயிப்பவர், தந்தையா? அல்லது தாயா? தாய்தான் என்று பலர் எண்ணலாம். ஆனால் அது தவறு. பெண்ணால் ஒரு வகை முட்டைக் கருவை (X) மட்டுமே உருவாக்க முடியும். ஆனால் ஆணினால் இரு வகையான விந்துக் கருக்களை (X அல்லது Y) உருவாக்க முடியும். இதில் X கருவைக் கொண்ட விந்து முட்டையுடன் கருத்தரிக்கும்போது, அங்கு பெண் (XX) குழந்தையும்; Y கருவைக்கொண்ட விந்து முட்டையுடன் கருத்தரிக்கும்போது, அங்கு ஆண் (XY) குழந்தையும் உருவாகின்றன. எனவே ஆண்களே தமது குழந்தைகளின் பாலைத் (Sex) நிர்ணயிக்கக்கூடியவர்கள். ஆனால் அதுவும் அவர்கள் கைகளில் இல்லை. ஆண், பெண் என்ற விந்துகள் எழுந்தவாறாகவே முட்டையைச் சேர்கின்றன. அதாவது எந்த விந்து முதலில் நீந்திச் சென்று முட்டையுடன் சேர்கிறதோ, அதுவே குழந்தையின் பாலை நிர்ணயிக்கின்றது. இது இயற்கையின் நியதி. ஆனால் இன்றைய விஞ்ஞானம் இயற்கையை மாற்றியமைக்கப் புறப்பட்டுவிட்டது. ஏன், உங்கள் விருப்பப்படி ஆண் குழந்தையையோ அல்லது பெண் குழந்தையையோ தெரிவு செய்து கருத்தரிக்கும் முறைக்கான ஆராய்ச்சிகள் வெற்றியளித்துள்ளன. இதன் மூலம் ஆசைக்கொரு பெண்ணும், அஸ்திக்கொரு ஆணும் பெற யார்தான்

விரும்பமாட்டார்கள்? ஆனால் 'இது மனிதக் கோட்பாடுகளுக்கும், சட்டதிட்டங்களுக்கும் எதிரானது' என்ற கோஷம் ஏற்கனவே ஒலிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. இதன் விளைவுகள் என்ன என்பதைப் பொறுத்திருந்து தான் பார்க்கவேண்டும்.

'மகப்பேற்ற தன்மை' ஆண் - பெண், இருபாலாருக்கும் பொதுவாக அமைவதை இங்கு காண்கிறோம். சிலருக்கு இது நிரந்தரமாகவே இழுக்கை ஏற்படுத்திவிடுகின்றது. அவர்களின் உணர்ச்சிகளைத் மழுங்கடித்து விடுகின்றது. உரிய சிகிச்சை வழங்குவதன் மூலம் இத்தன்மையில் மாற்றம் கண்டு, குழந்தைகள் பெறப் பல வாய்ப்புக்கள் உள்ளன. இந்த விடயத்தில் மேலும் ஆலோசனை பெற விரும்புவோர், உங்கள் குடும்ப வைத்தியர் ஊடாக உதவிகளைப் பெறலாம்.

ஸொல்நீர்ப்பல் போட்டி - இல. 8 விடைகள்

இடமிருந்து வலம்

1. மகாகவி, 7. காவடிப்பாட (ல்), 14. பிரிவு
19. மாயன், 23. கால், 25. அன்னம் 34.
காவேரி/காவிரி

மேலிருந்து கீழ்

1. மட (ம்), 2. காப்பியம், 3. கவரிமான்
4. விடிவு, 12. கானல்வாரி, 28. கான (ம்)

வெற்றி பெற்றோர்

Homebush ஐச் சேர்ந்த சீவானுஜா உமாசங்கர் முதற்பரிசான \$15.00 ஐயும், St. Marys ஐச் சேர்ந்த கௌரி நிரமலேந்திரன் இரண்டாவது பரிசான \$10.00 ஐயும் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். பரிசுகள் காலக் கிராமத்தில் அனுப்பிவைக்கப்படும்.

இலங்கைத் தமிழரின் கதை

சமுதாயம்

பாகம்-2

வரலாறும் வாழ்விடமும்

இலங்கைத் தீவுக்கு இரண்டாயிரத்தி ஐநூறு ஆண்டு கால வரலாறு உள்ளதாக நம்பப்படுகிறது. அது உண்மையாயின் இலங்கைத் தமிழர்களுக்கும் ஆகக் குறைந்தது இரண்டாயிரத்தி ஐநூறு ஆண்டு கால வரலாறு உண்டு. ஏனெனில் இலங்கைத் தீவில் சிங்களவர்களது ஆரம்பகாலக் குடியேற்றங்கள் இடம் பெற்ற காலமாகிய கிறிஸ்துவுக்கு முன் ஐந்தாம் அல்லது ஆறாம் நூற்றாண்டிலிருந்தே தமிழர்களும் இலங்கையில் இருந்து வந்துள்ளார்கள் என்பது எவரும் மறுக்க முடியாத உண்மையெனப் பக்கச்சார்பற்ற வரலாற்று ஆய்வாளர்களும் தொல்பொருள் ஆய்வாளர்களும் கூறுவதினாலாகும். ஆனால் இலங்கையின் வரலாறு ஆரம்பகாலத் தீவிலிருந்தே உண்மைச் சம்பவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக அமையாது கற்பனைக் கட்டுக்கதைகளை (MYTHS) மையமாகக் கொண்டே எழுதப்பட்டுள்ளது. இதனால் பிற்காலத்தில் சிங்கள- தமிழ்க் கல்விமான்களும் வரலாற்று அறிஞர்களும் தத்தமது பக்கத்து நியாயங்களையும் ஆதாரங்களையும் முன்வைத்து வரலாறு எழுதி வைத்தனர். சிங்களவர்களது வரலாற்று நூல் என நம்பப்படும் 'மகாநாம' என்ற பெளத்த பிக்குவினால் கிறிஸ்துவுக்குப் பின் ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டதாகக் கருதப்படும் 'மகாவம்சம்' என்ற நூல் வெறும் கட்டுக்கதைகளையும் கற்பனை அம்சங்களையும் கொண்டதாக இலங்கை வரலாறு என்பது சிங்களவர்களது வரலாறு என்பதை நிலைநிறுத்த முற்படுகின்றது.

இலங்கைத் தமிழர்களின் வரலாற்றுச் சிறப்புக்களும் தனித்துவ அம்சங்களும் சிங்களத் தொல்பொருள் வரலாற்று ஆய்வாளர்களால் வேண்டுமென்றே மறைக்கப்பட்டும் திறக்கப்பட்டும் எழுதப்பட்டுள்ளன. அதேபோல் இலங்கைத் தமிழர்களின் மரபு வழித் தாயகமான, அவர்களது வாழ்விடங்களான, வட கிழக்குப் பிரதேசங்களிலிருந்து அவர்களைப் பலாத்காரமாக வெளியேற்றியும் அவர்களைக் கொன்றொழித்தும் முழு இலங்கையும் சிங்களப் பெளத்தநாடு என்று

பிரகடனப்படுத்துவதில் முனைத்து நிற்கிறது சிங்களப் பேரின அரசாங்கம். இதன் முதற்கட்டமாகச் சுதந்திரகாலத்திலிருந்து தமிழர் தாயகத்தை அழித்து ஒழிக்கும் நடவடிக்கையாகத் தமிழர் தாயகத்தில் சிங்களக் குடியேற்றங்களை ஏற்படுத்தி ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளைப் படிப்படியாகத் தொடர்ச்சியாக ஆட்சிக்குவந்த அரசாங்கங்கள் மேற்கொண்டு வந்தன. குறிப்பாகக் கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழர்களின் மரபுவழித் தாயகமான அம்பாறைில் சிங்கள அம்பாறைத் தேர்தற் தொகுதியையும், திருகோணமலையில் சேருவில் தேர்தற் தொகுதியையும், மட்டக்களப்பில் மதுறுஓயா குடியேற்றத் திட்டத்தையும் முல்லைதீவில் மணல் ஆறு (வெலிஓயா) குடியேற்றத் திட்டத்தையும் ஏற்படுத்தித் தமிழர் தாயகத்தைக் கூறுபோட்டு ஆக்கிரமித்த ஆட்சியாளர்கள் அதன் இறுதிக் கட்டமாகச் சென்ற வருடம் யாழ்ப்பாணத்தையும் இவ்வருடம் கிளிநொச்சியையும் கைப்பற்றித் தமிழர்களை நாடற்றவர்களாக்கும் முயற்சியில் மும்முரமாக ஈடுபட்டு வருகின்றனர். எனவே இலங்கைத் தமிழர்களின் வரலாற்றையும் அவர்களது மரபுவழி வாழ்விடங்களையும் பற்றிய சரியான உண்மைத் தகவல்களை அறிந்து கொள்வது அவசியமாகின்றது. அத்தோடு ஓர் இனம் தனது நிகழ்காலச் சாதனைகளையும் எதிர்கால முயற்சிகளையும் சரியான பாதையில் இட்டுச் செல்வதற்கு அவ் இனத்தின் கடந்தகால வரலாற்றுச் சாதனைகளும் தனித்துவப் பெருமைகளும் உந்துசக்தியாகவும் தூண்டுதலாகவும் அமையும் என்பதினால் அவைபற்றி அறிந்திருந்தல் பயனுடையதாகும்.

இலங்கைத்தீவில் சிங்களவர்களது குடியேற்றங்கள் இடம்பெற்ற ஆரம்பகாலமாகிய கி.மு. 5ம் அல்லது 6ம் நூற்றாண்டிலிருந்தே தமிழர்களும் இலங்கையில் இருந்து வந்துள்ளார்கள் என்பது எவரும் மறுக்கமுடியாத உண்மையெனப் பக்கச்சார்பற்ற பல தொல்பொருள் வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கூறியுள்ளனர். அவர்களுள் Walter Schwarz என்பவரும் ஒருவராவார். அவர் தனது "The Tamils of Sri Lanka" என்ற வெளியீட்டில் இக்கருத்தை வலியுறுத்தியுள்ளார். மேலும் இலங்கையைக் கைப்பற்றிய முதலாவது ஐரோப்பிய ஆக்கிரமிப்பாளர்களான போத்துக்கேயர் 16ம் நூற்றாண்டில் இலங்கைக்கு வந்த

வேளையில் தமிழர்கள் வடக்கிலும் சிங்களவர்கள் தெற்கிலும் தனித்தனியான பழமைவாய்ந்த இராட்சியங்களின் கீழ் வெவ்வேறாக வாழ்ந்து வந்ததைக் கண்டனர். போத்துக்கேயருக்குப் பின் இலங்கையைக் கைப்பற்றிய ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்திலும் அவை தனித்தனி இராட்சியங்களாகவே விளங்கின. அதன்பின் இலங்கையைக் கைப்பற்றிய பிரித்தானியர்களே தமது நிர்வாக வசதிக்காகப் 19ம் நூற்றாண்டில் முழு இலங்கையையும் ஒரே நிர்வாக அரசியல் அலகாக ஒற்றையாட்சி முறையின் கீழ் ஒன்றிணைத்தனர். இவ்வாறு பிரித்தானியர் முழு இலங்கையையும் ஒன்றிணைத்தபோதிலும் இலங்கை மக்கள் எல்லோரும் ஒன்றிணைந்து 'இலங்கையர்' என்ற தேசிய இனமாக உருவாகவில்லை. மாறாக அவர்கள் தத் தமது தனித்துவங்களுடன் 'சிங்களவர்கள்', 'தமிழர்கள்', 'முஸ்லீம்கள்', 'பறங்கியர்' என்ற தனித்தனிப் பிரிவினராகவே வாழ்ந்து வந்தனர். குறிப்பாகச் சிங்கள மக்களும் இலங்கைத் தமிழர்களும் வெவ்வேறு பிரதேசங்களில் வெவ்வேறு மொழி பேசி வெவ்வேறு கலாசாரம் பேசினத் தத்தமது தனித்துவங்களுடன் இரு வேறு தேசிய இனங்களாகவே வாழ்ந்து வந்தனர். இந்த இரு தேசிய இனங்களைச் சேர்ந்த கல்விகற்ற, பணம்படைத்த ஒரு சிறு உயர் குழாமினர் தமது அரசியல் தலைமைத்துவ நலன்களுக்காக ஒன்று பட்டுச் செயலாற்றிய போதிலும் இருபகுதி மக்களிடையேயும் ஒற்றுமை ஏற்படவில்லை. அன்னியராட்சியில் அடங்கிக்கிடந்த தேசியவாத உணர்வுகள் இலங்கை சுதந்திரமடைந்ததைத் தொடர்ந்து பொங்கி எழுந்ததன் விளைவாக இன்று நாடு சிங்கள-தமிழ்த் தேசிய இராணுவங்களின் கீழ் வரலாற்றில் அன்னியர் இலங்கையில் காலடி எடுத்து வைத்த வேளையில் இருந்த சிங்கள-தமிழ் இராச்சியங்களை ஏற்படுத்தி தத்தமது தனித்துவங்களுடன் வாழ்ந்த தலைப்பட்டு நிற்கின்ற ஒரு நிலமையே இன்று காணப்படுகிறது.

இலங்கைத் தமிழர்கள் இலங்கையில் 2500 வருடங்களுக்கு மேலாக வாழ்ந்து வருகின்றபோதிலும் நீண்டகாலமாக வரலாறு, அரசியல், கலை, கலாச்சாரம் என்பவற்றைப் பொறுத்தளவில் இந்தியாவில் வாழ்ந்த தமிழர்களின் ஒரு பகுதிபினராகத் தம்மைக் கருதியமையினாலோ என்னவோ தமக்கெனத் தனியான வரலாறு ஒன்றை ஆரம்பிக்காமல் தீவிலிருந்து எழுதி வைக்க முயற்சிக்கவில்லை. இதன் விளைவாக நீண்டகாலம்

கற்பனைக் கதைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு 'மகாநாம' என்ற பெளத்த பிக்குவினால் எழுதப்பட்ட 'மகாவம்சம்' என்ற நூலை இலங்கையின் வரலாற்றைக் கூறும் நூல் என்றும் நிலைநிறுத்திக் கொண்டனர். சிங்களவர்களுக்கு எந்தளவுக்கு இலங்கை சொந்தமோ அந்தளவுக்கு அது தமிழர்களுக்கும் சொந்தமானது என்பதை என்றைக்குச் சிங்களப் பேரின வாதிகள் உணர்ச்சிநீரார்களோ அன்றைக்குத்தான் இலங்கை நாட்டிற்கும் இலங்கை மக்களுக்கு விடிவு காலம் பிறக்கும்.

ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் இலங்கைத் தமிழர்களின் தாயகமாம் தமிழ் ஈழத்தில் அகவாழ்வு அமைந்த முறையை ஈழத்துப் பூதந்தேவனாரின் சங்கத் தமிழ் இலக்கியங்களில் உள்ள பாடல்கள் கூறுகின்றன. மேலும் இரண்டாயிரத்தி நூற்றி ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் எல்லாளன் என்ற தமிழ் மன்னன் அனுராதபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு இலங்கையில் நல்லாட்சி செய்தான் எனச் சிங்கள வரலாற்று நூல்களே கூறுகின்றன. எல்லாளனுக்குப் பின் சிலகாலம் சிங்கள மன்னர்கள் இலங்கைத்தீவை ஆட்சி செய்தனர். மீண்டும் சோழப் பேரரசாட்சியில் கி.பி. 993ம் ஆண்டில் இராஜ இராஜ சோழனின் படைகள் இலங்கை மீது படையெடுத்து வெற்றி பெற்று பொலநறுவையைத் தலைநகராகக் கொண்டு தமிழராட்சி ஏற்படுத்தப்பட்டது. தமிழர் ஆட்சியில் பெருந்தொகையான தமிழர்கள் தமிழ் நாட்டிலிருந்து தமிழீழத்திற்கு வந்தனர். தமிழர் எண்ணிக்கை பெருகி இலங்கையின் வட கிழக்குப் பகுதியெங்கும் தமிழர்களின் வாழ்விடங்களாயின. சோழர் ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழர்களின் பண்பாடும் வாழ்க்கை முறைகளும் தமிழ்நாட்டிலும் தமிழ் ஈழத்திலும் சிறப்புற்றிருந்தன. இதனாலேயே சோழர் காலம் தமிழலகின் வரலாற்றில் பொற்காலம் எனப்போற்றப்படுகின்றது. சோழர்களுக்குப் பின் பாண்டியர்களும், பாண்டியர்களுக்குப் பின் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளும் தமிழ் ஈழ மன்னர்களாக விளங்கினர். இந்த ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் பரம்பரையைச் சேர்ந்த கடைசி மன்னன் தான் சங்கிலி. தனது கடைசி மூச்சுவரை தமிழீழத்தின் இறைமையையும்

ஆட்சி உரிமையையும் விட்டுக்கொடுக்காது போத்துக்கேயருடன் போராடினான் சங்கிலி மன்னன். 1619ம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் சங்கிலி மன்னன் சிறைப் பிடிக்கப்பட்டுத் தூக்கிலிடப் பட்டதன் மூலம் தமிழ் சமூகத்தின் இறைமையும் ஆட்சியுரிமையும் போத்துக்கேயரின் வசமாயிற்று. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் மீண்டும் புத்துயிர்ப்பு பெற்ற தமிழீழ அரசு பதிமேழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் போத்துக்கேயரிடம் அடிமைப்படும் வரை நல்லூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஏறத்தாழ முன்னூற்றி ஐம்பது ஆண்டுகளாக ஆரியச் சக் கரவர்த்திகளின் ஆட்சியின் கீழ் நிலைத்திருந்தது. அந்த வரலாற்று நிலையை மீள உயிர்ப்புப்பெறச் செய்து போத்துக்கேயரிடம் இழந்த இறைமையை இன்றைய சிங்களப் பேரினவாதிகளிடமிருந்து மீள்பெறுவதற்கே இன்றைய சமூக போராட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இலங்கைத் தீவு இரு வேறு தேசிய இனங்களின் வாழ்விடம் என்பதையும் அதில் இலங்கையின் வட கிழக்குப் பிரதேசம் தமிழர்களின் மரபு வழித் தாயகம் என்பதையும் பிரித்தானிய அரசு ஆட்சிக்காலத்தின் நோர்த் தேசாதிபதியின் செயலாளராக விளங்கிய கிளெக்கேர்ன் என்பவரின் 1799ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 1ம் திகதிய குறிப்பு

கூறுகின்றது. அதில்..... 'இலங்கைத் தீவானது இருவேறு தேசிய இனங்களால் வெவ்வேறு பகுதிகளாக உடைமை கொண்டாடப்பட்டது ஆட்சி செய்யப்பட்டது. இத் தீவின் மத்திய பகுதியும் தென்பகுதியும் வளவை ஆற்றிலிருந்து சிலாபம் வரையுமுள்ள மேற்குப்பகுதியும் சிங்களவர்களால் ஆட்சி செய்யப்பட்ட பகுதியாகும். இத் தீவின் வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகள் மலபார்களினால் (தமிழர்களால்) ஆட்சி செய்யப்பட்ட பகுதியாகும். இவ்விரு தேசிய இனங்களும் மதத்தாலும் மொழியாலும் வாழ்க்கைப் பண்பாலும் முற்றிலும் வேறுபட்டிருந்தன. என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

எனவே வரலாற்றுத் தொல்பொருள் ஆய்வுத் தகவல்களின்படி இலங்கை சிங்கள - தமிழ்த் தேசிய இனங்களில் வாழ்விடம் என்பதும் இதில் வடக்குக் கிழக்குப் பிரதேசங்கள் இலங்கைத் தமிழர்களின் மரபு வழித் தாயகம் (வாழ்விடம்) என்பதும் இலங்கைத் தமிழர்கள் போர்த்துகேய ஆக் கிரமிப்பாளர்களிடமிருந்த தமது இறைமையையும் ஆட்சியுரிமையையும் இன்றைய சிங்களப் பேரினவாத ஆக்கிரமிப்பாளர்களிடமிருந்து மீட்டு சமூக தமிழர்களுக்கான சுயாட்சியை ஏற்படுத்துவதற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இன்றைய சமூகபோராட்டம் என்பதையும் அறிவோமாக.

15ம் பக்கத் திரைச்சீ

தம்பி...எந்த ஊரு?
ஊரில்ல என்றான் அவன்
பேராவது தெரியுமா?
என்றான் என் மனைவி
பேரு வெக்க பெத்தவங்க இல்ல
யாராவது பாத்து பட்டப்பெயர்
வைத்தால்தான் உண்டு,
அனாதப் புள்ள சாமி
என்றான்.....

கலங்கியன என் மனைவியின் கண்கள் எங்கே போகிறாய் என்றேன்
திசுத் தெரியல சாமி
கால் போன போக்கில என்றான் அவன்.
எங்களோடு வருகிறாயா
ஆயுசு வரை காப்பற்றுவோம் என்றேன்.

என் தம்பி தங்கச்சிய பாருங்கோ
அப்புறம் நான் வாரேன் என்றான்.
தனியாக நடைகட்டும் உனக்கு
தம்பி எங்கே தங்கை எங்கே என்றேன்.
உலகில் உள்ள எண்ணப்போல மந்த
அனாதைக்கதான் ஐயா
என்றான்.

படிச்ச முடிச்சாச்சா?

உலகத்தில் உள்ள அனாதை பிள்ளைகளின்
எண்ணிக்கை - இலட்சக்கணக்குகள்.
இலட்சத்து ஒன்று வேண்டாம்.

KUMAR SEGARAM

KUMAR ENTERPRISES

Mobile: 019 911 030

Wholesale and Retail Dealers for
Audio, Audio CD, Videos and Video CD

Prints
R Us

General INSTANT Printing

WE PRINT

- Business Cards
- Letterheads
- Leaflets
- Envelopes
- Invitations
- Brochures
- Menus
- Invoice Books

Typesetting Rubber Stamps

"For all your Printing needs"

please call PARI at

Prints R Us 9743 9594

21 EDWIN STREET, REGENTS PARK NSW 2143
TELEPHONE/FAX: 9743 9594

தமிழ்னி

சுவைமிக்க இந்திய உணவகம்

திருமணம், பிறந்த நாள் மற்றும்

உங்கள் இல்லங்களில் நடைபெறும் விசேட வைபவங்களுக்குத்
தேவையான விருந்து உபசாரங்களுக்கு தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

- * Treat yourself traditional Indian Cuisine of Thamlni
- * Relax and experience true Indian hospitality
- * We have prices to suit your budget
- * We also do outdoor catering and private functions

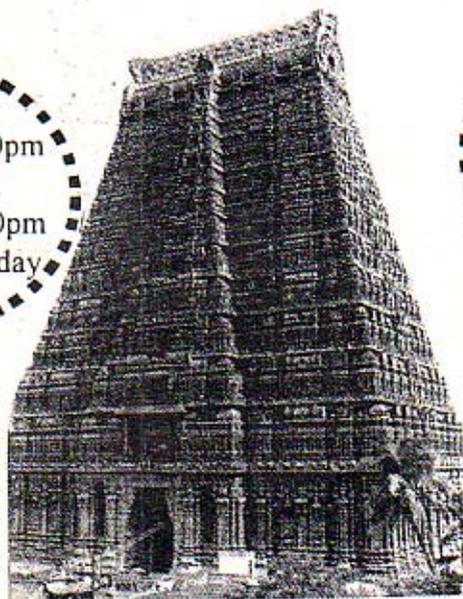
LUNCH

11.00am-2.30pm

DINNER

5.30pm-10.00pm

Closed Monday

The real
place for
crispy masala
Dhosal

உணர்மை - சீநர்மை - உழைப்பு

Tamleni

INDIAN RESTAURANT

Tel : (047) 21 7382

469 High Street Mall, PENRITH 2750.